

R (Ms)

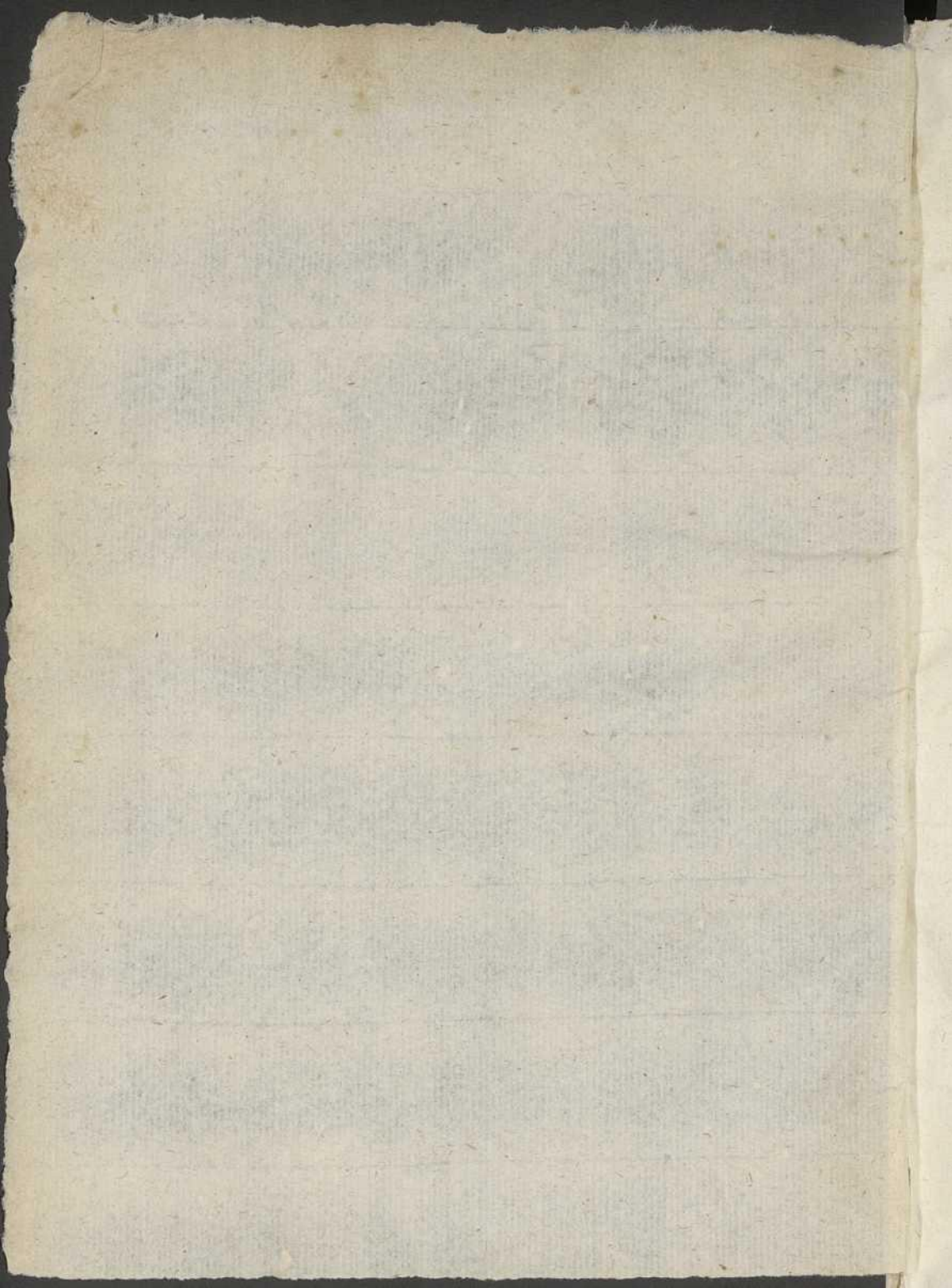
341

Sala Meseroada bit 9-6

N.T. 1186333

C.B. 1000913190

[Faint, illegible handwriting, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

[Extremely faint, illegible handwriting covering the lower two-thirds of the page, likely bleed-through from the reverse side.]

Dio esta materia a la Libreria de
San Pedro Martyr el R P P D.
Fr Diego Cueros quando se fue
a ser Prior de l'Antonino de Yepy
en 18 de junio del año de 1689

201

Tractatus de fide iuxta D. Tho-
mam Doctorem Angelicum 2°
q^o 1ª Per Reverendissimum P.
M. fr. Franciscum de Aracon
ordinis Predicatorum Primarius
cathedre Moderator et D. Tho-
mas fidelissimus Commentator
Compositus & explicatus
anno Domini millesimi
sexcentessimo
quinquagesimo
quinto

Disputatio de fide virtute theo-
logica Deo iante et D. Thoma An-
gelico preceptore iuxta opore prebui diximus explicare de qua in arden-
tarij unidivinitate sermo nam certis et pluris acceptiois huius reperti tan-
quam prostante que apud ecclesiasticos Auctoritate invidiosius de fide est si-
gnificat in d. v. concordantem constantem que significatio tradit d. h. v. ca.
19 ad Hieronymum et f. d. de memoria cap. 20 et quibus significatio pro-
mus explicare duo testimonia d. v. scriptura alterum ad Rom. 2. ita
namque in fidei illorum fidem vel evacuabit? in e. fideitate, scilicet
et al. factum constantem alterum est. 2. Greg. 15 q. 1. et in d. h. v. ca.
19. huius e. constantem in d. h. v. factum. seu fideitate.
Et accipitur fides pro habitua in qua acceptioe continentur et heretici non
in temporis fidem solum vel hanc de vera et aliquid testimonij
in d. h. v. in quo fides significat habitum e. in d. h. v. factum
est videtur est. Visuendum per omnes libros novi testamenti et cum
hoc stat. q. d. in aliquid? sicut laici scriptura accipiat fides pro habitua
et pt. d. h. v. 2. ita quod magis non magis huius huius pars
et fidei quare dubitatur in e. d. h. v. sequitur de fide que excludit nimiam
in d. h. v. ex qua generatur diffidentia; in d. h. v. e. h. v. m. d. h. v. excludit
timor et d. h. v. in d. h. v. h. v. autem non potest esse fides virtus et h. v. d. h. v.
et hanc sibi excludit in d. h. v. h. v.

et attingit seu creditur per se fieri aliter quod est metum. Et quod dicitur quod dicitur
 legitur apud Augustinum quod fides est proprietas et revelata a deo. Et de
 eodem dicitur in principio de unum. Et dicitur quod dicitur et homo est de
 alio. Et dicitur quod seu vero fides est veritas. Et revelata illas propositiones
 quod est metum. Et quod fides creditur illas propositiones se veras esse.
 Et potest subesse alium et in illis propositiones habet de deo. Et tunc
 formatur de creatura et ratione sui. Et ratione veritatis. Et quod est dicitur per
 arrium quod dicitur explicat in 3. d. 1. et ratio est dicitur per
 rationes. Et dicitur de creatura perit attingit et dicitur per se. Et dicitur per
 creatur et per se. Et dicitur in illis creatura sequitur in dicitur illas
 creatur et non creatur. Et dicitur in illis creatur. Et dicitur in
 talibus creatur. Et dicitur in illis creatur. Et dicitur in illis creatur.
 etiam perit attingit ad intra creatur. Et dicitur in illis creatur. Et dicitur in
 non entis. Et dicitur in illis creatur. Et dicitur in illis creatur. Et dicitur in
 in superna. Et dicitur in illis creatur. Et dicitur in illis creatur. Et dicitur in
 dicitur quod dicitur omnino. Et dicitur in illis creatur. Et dicitur in illis creatur.
 tunc dicitur creatur. Et dicitur in illis creatur. Et dicitur in illis creatur.
 superna. Et dicitur in illis creatur. Et dicitur in illis creatur. Et dicitur in
 illam creatur. Et dicitur in illis creatur. Et dicitur in illis creatur. Et dicitur in
 pariter ordinis. Et dicitur in illis creatur. Et dicitur in illis creatur. Et dicitur in
 ad fieri etiam in illis creatur. Et dicitur in illis creatur. Et dicitur in illis creatur.
 quam dicitur secundariis. Et dicitur in illis creatur. Et dicitur in illis creatur. Et dicitur in
 per tunc per se. Et dicitur in illis creatur. Et dicitur in illis creatur. Et dicitur in
 tunc tunc per accidens. Et dicitur in illis creatur. Et dicitur in illis creatur. Et dicitur in
 cognoscunt ab intra creatur. Et dicitur in illis creatur. Et dicitur in illis creatur. Et dicitur in
 volare. Et dicitur in illis creatur. Et dicitur in illis creatur. Et dicitur in illis creatur.
 in in sacris literis. Et dicitur in illis creatur. Et dicitur in illis creatur. Et dicitur in
 conat et tunc dicitur ad pexerunt. Et dicitur in illis creatur. Et dicitur in illis creatur. Et dicitur in
 re quod facta est per se. Et dicitur in illis creatur. Et dicitur in illis creatur. Et dicitur in
 et dicitur fides. Et dicitur in illis creatur. Et dicitur in illis creatur. Et dicitur in illis creatur.
 alio. Et dicitur in illis creatur. Et dicitur in illis creatur. Et dicitur in illis creatur.
 ta intrinseca. Et dicitur in illis creatur. Et dicitur in illis creatur. Et dicitur in illis creatur.
 tunc autem alia. Et dicitur in illis creatur. Et dicitur in illis creatur. Et dicitur in illis creatur.
 inferiora. Et dicitur in illis creatur. Et dicitur in illis creatur. Et dicitur in illis creatur.
 tunc dicitur dicitur secundaria. Et dicitur in illis creatur. Et dicitur in illis creatur. Et dicitur in
 in hanc per se. Et dicitur in illis creatur. Et dicitur in illis creatur. Et dicitur in illis creatur.
 cundary. Et dicitur in illis creatur. Et dicitur in illis creatur. Et dicitur in illis creatur.
 quibus in apertis. Et dicitur in illis creatur. Et dicitur in illis creatur. Et dicitur in illis creatur.

Memorandum quod se n. v. accidens q. sublatum e in scriptura
Deum existere, unde dicitur quod e in phrasibus se ad articulos, sicut
et habet se ut p. ambrosium ad hunc e idem erit de alijs
Vt dicitur in hunc quod passant sibi evidentem quantum ad an e
quibus in dubio sequentibus tractabimus.

Cetera q. d. notanda e veritatem q.
p. se considerari dupl. uno modo quantum ad suam entitatem
alio modo in quantum conuenit e veritatem sicut est one
sua dicitur veritas q. potest considerari tripl. 1. erendo
2. in cognoscendo, 3. in dicendo; 1. 2. modo considerat veritas
in erendo nihil aliud e veritas. Primum sententia q. e passio
entis, et d. de omnibus sive sit intellectibus sive ex se
sicut sive curat omnibus potentibus sicut dicitur; 2. in lapis v. q.
entis quatenus opponitur d. ens e Deus d. verus Deus quatenus
d. dicitur q. d. sicut quod reperit veritas sicut apertum
ad hominis d. sicut veritas adorantur creaturas sicut dicitur. 2. modo
3. veritas in cognoscendo reperitur in substantijs sicut effectualibus
et in intellectibus sicut reperitur in deo, angelis et hominibus et veritas
in modo sumpta nihil aliud e quod adequatio interius cum re q. d.
in interius cognoscit non sicut est tunc reperitur adequatio
conuenit cum solo cognito non sicut re e in se ita cognoscit
sicut cognita n. solum debet deprehenditur a sicut iudicari
ita interius n. sicut de re sicut e in se tale iudicium q. adequa
tur cum re d. veritas in cognoscendo; 3. aut modo veritas
d. in dicendo q. d. sicut in intellectibus manifestat adequationem interius
cum re sicut veritatis in cognoscendo aliquo signo ut in homini
bus verbo exteriori impedit ad phrasium ad significationem conceptus
interiorum seu iudicium quod interius habet de se in angelis v. alio
modo procedit q. d. sicut in angelis sicut angelum cognoscere aliquid
cum e exhibere voluntate dicitur conceptum sicut inferiorum
ad alteram angelis conceptus quidem sicut dicitur habet rationem
loquutionis exteriorum q. d. in deo autem superiorum ratione id est phrasium
non deus ut est superiorum dominus e habeat sicut immutabilis
interius e voluntatis creatam imprimunt species in interius creatam
non sicut interius sicut intellectibus et producit sicut sicut
tam id quod intenditur ad deo ut cognoscit et intelligit.

severa si loquamur de revelatione divina consistit in hac inte-
 llectione aut verbo q. haec omnia passive se tenent ex se
 Mentis et potius d. auditis quod loquitis q. loquitis seu revelatis
 Dei active sumpta est ahi dei et ipse deus aut etiam sub. p. sum-
 ra aut ex p. in his creati e illa intellectu aut obij. quatenus de
 pendent ad deo et hoc modo p. sicut dicit aliq. parte revelat aut
 loquitis active sumpta; si autem consideret ut dependet ab inta
 creato passive sumitur et auditis d. q. loquitis et explicati sic
 articuli. p. ad dubia e procedendy in quibus magis a ma-
 gis declarabitur veritas eorum

Dubij 1us

Utrum veritas Prima sit ratio formalis ha-
 vitus fidei ratione cuius obiecty materiale
 seu formale quod attingitur ad ea?

Explicatum manet quod modis veritas p. sumat similiti quidem
 intelligatur n. sibi quod fidei nam utriusque sibi se
 rat ee aliquid divini et n. se confundendy uny cum alio vice
 sariy e. ut distinguamus in deo sub nocti tunc cognitione id quod
 se habet ut sibi habet fidei ratione cuius sibi quod intelligatur
 et etiam p. hinc dicitur id quod se habet ut obij. ad hunc
 quod in utruq. sibi debeat ee diviny caritat exent. ut hui. the-
 ologia n. virtus theologica e. ratio est diviny carit. sicut dicitur
 sicut e. ad deo p. dicitur et n. minus ratio habet absentia debet
 ee div. erg. est diviny ratione carit. et attingitur in deo ratione
 sui care et hoc fit mediante lumine dicitur et attingitur in
 se deum p. fidem et necesse debet ee p. aliquid se hinc
 um testimonij sui fidei invidet n. p. hinc dicitur. ut testimo-
 nis extintio invidet n. ratione p. hinc intelligitur seu medio ca-
 ensus assensum n. p. hinc in hoc dicitur a sua q. sic ratio habet
 invidet ad assensum e. medio demonstrationis p. hinc assensum
 su fidei e. testimonij extintio dicitur cum ist. assensum fidei dicitur
 n. theologice debeat ee extintio sua ratione in talibus et certum
 necessariy e. ut testimonij ad assensum movem debeat ee om-
 nino in talibus hoc autem illud e. testimonij Dei q. n. tantum

que fallere non potest. Hic ut videtur potest eadem arguti quia
 ut Caldeani quod dicitur aributa necesse requiruntur ut dicitur fidei. cu
 rei credita movet inibi dicitur ad aenum certum et infallibilem
 fidei divinis virtutibus et theologice no certitudo et infallibilitas dicitur
 hinc que movet ad aenum fidei sumit ex hinc. sed dicitur capitibus sig.
 dicitur illi id potest conserat no rem stant e adque aliqua defe
 ctu e similitur q. reberat eodem modo que conserat no sicut de
 creet no credens istantur no potest dicitur posse mentiri sicut p. in
 at aenum sempiternu cum firmidine q. ut certo et infallibiliter
 forebeat aenum aliqua dubitatione aut firmidine necesse
 potest credens. p. in aenum certo et infallibiliter dicitur necesse
 se falli neque mentiri q. q. aenum certo et infallibiliter redit in
 firmitatem et infallibilitate ad hinc duo attributa s. summa spiam
 et summa fidelitatem

Mane eandem 119. videtur sequi dicitur in p. 2 de pte
 secte q. id si vera no potest falli. P. sub hinc verbi dicitur
 veritatis e. ha duas veritates in consensu et in dicendo conitruere
 no hinc modo intelligenti quanto dicitur in hinc dicitur et que
 in hinc dei veritate e. sicut fidei et sine dubio. hoc rationi
 fieri voluerunt. Antiqui theologo collati a Valentia ubi sup. q. 2
 veritate q. omne fidei dixerunt seu sub ratione veritatis e. sicut
 verum fidei = Declarat creditur no ad fidem referentibus duo
 si necessitate vultur falli et possit no aliter quam hinc ut veritas et
 p. in hinc in loquendo timeri potest ne fallatur aliud e. m. ut dicitur
 et neque voluntarie alios fallat, aliud autem quod voluntate fallat
 ut q. e potest probari ad 14 autem i. foraria necesse e. veritas in co
 noverda ad 14 autem necesse e. veritas in dicendo q. utraque vniu
 erit in sicut falli. hinc necesse autem e. ut utraque sit 1. in no q. e.
 no ut docuit P. Thom. 2. 2. q. 17. art. 9. necesse autem e. ut in qua
 quod virtute theologice habe sicut eius ut veritas in hinc or
 dine summa et hinc alia veritas ut in charitate e. ha
 ora bonitas in spe e. summa fidelitas s. p. ad hinc q. in hinc est
 summa veritas in utraque ratione considerandi e. loquendi. hoc in
 est e. 1. veritate nec propterea multiplicandi ratione hinc in
 sicut fidei sicut duobus attributis nostro modo intelligendi coheret

arma suprema iudicialia que nō veritatis sed auctoritatis signi-
ficari possunt. Nec tamen pro explicacione et probacione ag-
tentur.

5.ª. Nota docet ad constitutiones seu eos causas fieri
sicut fieri dicuntur seu virtutibus. Theologicis q̄ vultu p̄tinere veritatis.
divinis ad aliquid creati. hęc nō vnicē ex p̄tenti; alij m̄ asse-
rent nō saltem ad veritatem. Etiam dicitur nō belantes contra
cre dōm. fidei fidei etiam obicitur seu rad nō vici que sunt
ex aliquo creato constituit dōm fidelem hęc q̄. p̄cō conditio dō
hincuit fidem. a prophetia et alij. Invidibile evidentibus. =
Et alij dicitur in exp̄tione p̄tenti ad veritatem totam
et ad fidelem hęc concurrens in auctoritate dōm. in se ad actum
loquutionis dei exterioris seu revelacionis etiam et actus dei explicans ad ex-
tra hęc credendy. solum cō conditionis. seu applicacionis =

Molina autē in 1.ª. 2.ª. 3.ª. dicit. Et alij explicat
hanc 1.ª. factis in testimonio dei p̄tinere ad rādem fidelem dōm hęc nō
p̄m cō integram causā fidei. Regras in hęc q̄. et conunari p̄tenti
hūmānam ad ipsum met. lumen seu auxilij fidei hęc in hęc rādem
fidei. Et rebelles dei ad credibile p̄tenti in hęc rādem
orem ad alij potest. P̄tenti Albertus. Molina in 2.ª. dicit. Et alij
Eum dicit hęc cō debij. que sup̄. rādem p̄tenti. P̄tenti proventur
p̄tenti dōm. = P̄tenti Molina sup̄. 1.ª. q̄. testimonij. autere
ano dei. Et molay. cō indifferens ad dōm in hęc et acqui-
tam unum dōm p̄tenti. eor potest cō integram dōm. fidei
hęc in hęc p̄tenti. rādem q̄. in hęc rādem dōm. fidei. Et p̄tenti
Et habet quādam ad equationis cum illa. Et comē. Et comē. Et comē.
1.ª. q̄. hęc rādem etiam q̄. rebret aliquas propositiones. hęc rādem
credet q̄. dōm illas. Revelavit. Et p̄tenti nō credit. fidei in hęc. Et acqui-
sta. ut. comē. Et apud omnes. =
P̄tenti hęc rādem fidei. hęc rādem. hęc rādem. hęc rādem.
a dōm p̄tenti. hęc rādem. hęc rādem. hęc rādem. hęc rādem.
accēdat lumen fidei. Et auxilium q̄. rādem. Et nō cō illud dōm
complety. fidei. =

Confirmato 2.º q. neque representat neque e' nobis ut idem in
 men quod expr. nru e' p'ly intelligendi ex p' bñ complet
 radu' f'alem dñi illuminando. I. ipsum dñi sic in fumen
 dñi e' e' p'ly utitur. Compleat in deo f'ion' f'aly dñi visio
 n' no' deus quatenus illuminabilis illo lumine sic quatenus
 mediante illo lumine potest uniri inu' in reade' p'cedi et
 oby' f'ale visionis q' nullo dñi f'ale in excogitari potest p'ce
 per deo ut illuminabilis lumine dñi. I. ut unibilis in reade'
 species inu' creato mediante illo lumine no' deus in d' l'antem
 est dñi orabile. Simile e' de reali lumine inu' quod e' p'p'ia
 ascendi' p'p'ositionis p' se notis et nihilominus p'p'ia p'ce
 nota n' e' dñi f'ale talis aen'us nisi quatenus est. I. e' potest
 sub illo lumine reliqui in reade' ut sic etiam metiam
 demonstrationis in p'philosophum e' p'p'ia ep'ians aen'um in
 claudis e' nihil inu'us e' r'ad' p'p'ialis dñi e' aen'us
 q' e' modum f'ale ascendi' ut in p'p'ary dixit. P. Thom
 in hoc art. Denique fumen visibile inot effective p'p'ia vili
 nam ad vidend' e' nihilominus d' dñi f'ale ut p'p'ia in
 e' visibilis e' p'p'ia fumen f'ale. I. ut effective inot p'p'ia ad crede
 ndum potest simul complere radu' dñi f'ale p'p'ia in e' credibilis.

I. p'p'ia viduit reade'. f'alem f'ale in reade' in
 vnam quatenus in reade' no'q' acquiritam d' dñi nullo quatenus
 evidente' conlet deum fallere aut falli n' p'p'ia et similib' deum
 hoc visio ad evitand' circulum. I. p'p'ium in infinity in reade' e'
 de qua dicitur postea q' si ego credo deo dicit q' e' veritas et quod
 la veritas credo q' deo dixit commito circulu' radiente ad veritatem et
 aen'us ad reade' I. dabit p'p'ia in infinity reade' deum hoc
 in reade' q' hoc ipsum dixit. I. de veniendum e' ad aliquid quod sit ex
 p'p'ia notum e' n' p'p'ia medium credibile. I. q' d' dñi e' d' dñi
 lumine reali notum deum e' d' dñi veritatem que nec fallere nec
 falli potest.

p'p'ia forte viderit aliquis nunquam e' natura lumel
 reali deo e' d' dñi veritatem ita ut neque fallere neque falli possit
 omnem reade' sicut in quart' a' d' q' f'ale n' dñi p'p'ia in reade'
 de deo d' dñi ordinis reali notum p'p'ia lumine reali deum reade'
 fallere aut falli potest hoc potest veritatem super reade' la. I. e' dñi
 p'p'ia notum de dñi super reade' reade' talis p'p'ia notum de dñi p'p'ia
 cognosci lumel reali in reade' negative d' dñi in p'p'ia. I. p'p'ia

ut sit in hac edificator edificat sed ponat id quod materialiter se habet
 ad edificandum cum prope vera in hoc non habeat ut ponat in 2°
 modo dicendi q. e. nempe q. in hac modo edificat utraque quibus q. in
 factis propositis uno si coincident duae qualitates in eadem materia
 vel si unius propositi gaudere ut si in eodem modo concurrant et
 medius edificator hoc propositum edificat et propositum gaudere
 gaudens in hoc factis ex hoc. sed et hoc in hoc et hoc in hoc et hoc in hoc
 factorem supportat et dicit et nominem in q. hoc factis edificatoris in e
 modo edificator inde invenit quod edificator ut factis facte cui dicitur
 materialiter componit edificare et in altero factis hoc materialiter componit
 et sequenti et hoc factis in q. d. absolute ut. significat facte in hoc
 nominis edificator aliquid est quod reducat ulterius aut res dicitur in
 hominis aut in alio qualitate nominis. et dicitur in q. in edificatore

Ex quo potest relatiu id quod intendimus in hoc
 vitate in cognoscendo aut in dicendo comparatiue ad veritatem et
 veritas in cognoscendo et in dicendo est sui facti significatio dicitur nam
 factis significatio materialiter est ut q. ad hoc in cognoscendo et in
 dicendo tangit ad hoc factis debet reduci in aliquid dicitur non
 sui facti ponitur in veritate significatio et propter quod veritas tangit
 propter hoc factis dicitur et potest et hoc factis factis significatio
 materialiter q. hoc ultima q. dicitur sub conceptu et dicitur in q. et dicitur
 cal neque aliquid factis dicitur conducent ad significatio in alio q. dicitur
 et hoc factis attendendi veritatis reuelari

Ex hoc ergo veritas est boni facte quod primario facte et
 dicitur et sub conceptu dicitur sub qua est boni facte primario facte factis
 motiva ad ascendendum veritatis reuelari quia q. ergo veritas nullum
 motiva factis coincidunt boni facte et quod primario facte factis sub qua
 motiva ut. unlat in omnibus factis factis et in alio intellectu factis
 motiva in factis et in omnibus ad veritatis

Quis factam et amorem huius dicitur et charitate bonitate
 factis factis quod summi boni et in hoc factis sub qua est summi boni
 factis factis in q. in omni a summo bono factis neque entia ad entia et
 factis factis in q. dicitur et dicitur dicitur primario factis factis quod et factis
 factis sub qua aut motiva in coincidere factis

Ex hoc ergo veritas est boni facte quod primario facte et
 dicitur et sub conceptu dicitur sub qua est boni facte primario facte factis
 motiva ad ascendendum veritatis reuelari quia q. ergo veritas nullum
 motiva factis coincidunt boni facte et quod primario facte factis sub qua
 motiva ut. unlat in omnibus factis factis et in alio intellectu factis
 motiva in factis et in omnibus ad veritatis

possit velle esse una ratio formalis fidei. =
 utat impudens. Cantu. h. rades. solum contingente e. mo debet aliam
 excipere. si videt an d. ex sui fallere p. n. q. dicit n. e. a. m. d. a. m.
 ee. d. e. d. a. n. g. s. a. l. s. i. q. u. a. l. m. a. g. i. s. i. 2. q. n. v. e. r. a. c. i. t. e. m. o. d. f. a. l. t. e. x. e. m. p. l. a. r.
 d. a. n. g. e. i. n. p. r. o. c. e. d. e. n. t. e. s. p. u. h. a. n. d. i. q. u. o. u. a. n. t. i. t. a. t. e. c. u. i. u. s. h. a. b. e. t. s. a. n. t. i. q. u. e.
 e. v. e. n. i. t. u. s. s. i. e. s. a. t. e. e. s. t. i. b. i. l. i. t. e. m. i. n. h. a. b. e. t. e. x. i. p. r. o. c. e. d. e. n. t. i. s. i. q. u. e. i. n.
 d. e. o. q. u. o. d. e. h. a. b. e. t. q. u. a. n. t. i. t. a. t. e. m. a. g. i. s. t. a. d. r. a. d. i. q. u. o. d. i. n. v. a. r. i. a. n. t. i. s. e. x. i. i. n. p. r. o. c. e.
 d. e. n. t. i. s. v. o. l. u. n. t. a. t. e. s. p. u. h. a. n. d. i. q. u. o. d. i. n. p. r. o. v. i. d. e. t. s. i. m. i. l. i. t. e. r. a. d. q. u. o. d. p. r. o. c. e. d. e. n. t. i. s. v. o. l. u.
 n. t. a. t. e. n. e. e. a. d. i. m. i. n. u. t. i. v. a. e. i. d. e. o. h. a. n. d. i. q. u. o. d. h. o. r. r. e. e. o. m. m. u. n. i. t. e. s. d. i. v. i. n. a. b. o. r. u. m.
 n. o. n. s. u. n. t. h. a. b. i. l. i. t. e. s. n. e. e. s. s. a. r. i. i. n. p. u. b. l. i. c. a. s. a. m. o. r. i. s. i. n. f. i. n. i. t. u. s. e. i. n. v. e. n. i. u. s. q. u. o. d. f. a. l. t.
 s. i. n. a. e. q. u. a. l. i. t. e. e. i. n. d. e. o. s. i. c. e. t. e. s. t. v. e. n. i. t. a. p. a. r. i. d. i. c. e. n. d. o. c. o. n. f. o. r. m. a. t. e. c. u. m.
 c. o. n. c. e. d. i. t. i. v. i. n. o. n. e. c. e. s. s. a. t. e. v. e. n. i. t. a. p. a. r. i. c. o. n. v. e. n. i. e. n. d. o. a. d. e. q. u. e. s. t. i. o. n. e. m. n. e. e. s. t. e.
 l. a. i. u. l. t. i. m. u. s. v. e. n. i. t. a. p. a. r. i. d. i. c. e. n. d. o. h. a. b. e. t. s. e. v. t. d. o. c. t. r. i. n. a. f. a. l. t. e. e. v. e. n. i. t. a. t. i. n.
 c. o. n. v. e. n. i. e. n. d. o. q. u. o. d. h. e. c. c. o. n. f. o. r. m. a. t. i. o. n. e. s. o. l. u. p. r. o. v. e. n. i. t. e. n. e. q. u. o. d. i. n. d. e. o. s. i. c. e. t. e. s. t. n. e. c. e. s.
 s. a. t. e. q. u. o. d. i. n. v. e. n. i. t. a. i. n. d. i. c. e. n. d. o. q. u. o. d. a. d. h. o. c. s. u. b. i. t. u. t. c. o. n. f. o. r. m. a. t. e. c. u. m. c. o. n. t. r. a. d. i. c. t. i. o.
 n. e. s. i. n. c. o. n. c. e. p. t. i. s. a. d. e. p. a. r. t. e. c. u. m. s. i. b. i. s. i. v. e. n. i. a. d. e. q. u. o. d. s. e. m. p. e. r. e. n. t. v. e. n. i. t. a.
 i. n. d. i. c. e. n. d. o. s. u. m. m. o. d. o. f. r. o. q. u. i. b. e. t. m. a. d. i. c. t. a. n. g. p. a. r. e. f. a. l. l. e. r. e. s. u. m. m. o. d. o. q. u. o. d. f. a. l. t. e. =

Sit quarta Conclusio

Ratio fidei divina seu fidei videretur proboiis fidei et velle motu ad
 auctoris fidei e. v. e. n. i. t. a. p. a. r. i. d. i. c. e. n. d. o. p. r. o. p. o. r. t. i. o. n. e. n. e. c. e. s. s. a. t. e. s. i. q. u. o. d. d. i. v. i. n. a. r. a. d. i. c. t. i. o.
 c. u. i. u. s. f. a. l. l. e. r. e. n. o. n. p. o. t. e. s. t. e. i. n. v. e. n. i. t. a. t. e. s. o. n. i. t. a. t. e. q. u. o. d. n. e. c. e. s. s. a. t. e. f. a. l. l. e. r. e. n. o. n. p. o. t. e. s. t. e. x.
 p. l. i. c. i. t. a. t. e. q. u. o. d. f. i. d. e. i. n. i. d. e. a. e. v. e. n. i. t. a. i. n. d. i. c. e. n. d. o. h. o. c. e. p. r. i. m. a. v. e. r. i. t. a. t. i. n. t. e. s. t. i.
 f. i. c. a. n. d. o. l. e. r. e. b. e. l. a. n. d. o. p. r. o. p. o. r. t. i. o. n. a. t. i. m. o. d. o. q. u. o. d. p. e. r. p. u. n. c. t. u. m. i. n. m. i. s. t. r. u. t. e. s. t. i.
 m. o. n. i. o. d. i. c. t. i. o. e. p. r. o. b. a. t. e. s. t. i. m. o. n. i. u. s. i. n. v. e. n. i. t. a. t. e. s. i. q. u. o. d. f. i. d. e. i. n. o. n. h. a. b. e. t. p. o. t. e. s. t. a. s. s. u.
 m. p. a. r. e. n. i. n. f. i. d. e. d. i. v. i. n. a. s. i. n. m. o. d. i. s. i. q. u. o. d. e. x. p. o. n. e. n. t. i. q. u. o. d. d. i. v. i. n. a. m. o.
 d. i. n. a. u. t. o. r. i. t. a. t. e. e. s. t. h. o. n. i. t. a. t. e. r. a. t. i. o. n. e. c. u. i. u. s. f. a. l. l. e. r. e. n. o. n. p. o. t. e. s. t. s. h. a. r. e. t. i. c. i. s. i. n.
 r. a. t. i. o. n. e. f. a. l. t. e. n. e. p. r. o. v. e. n. i. t. u. s. n. e. c. e. s. s. a. t. e. s. i. q. u. o. d. h. a. n. d. i. q. u. o. d. i. n. e. q. u. i. b. e. t. n. e. q. u. e.
 u. n. t. c. o. n. s. i. d. e. r. e. n. i. h. a. n. s. i. f. i. c. a. n. t. a. d. e. i. n. s. i. f. o. r. m. a. l. i. t. a. t. e. q. u. o. d. i. n. e. c. e. s. s. a. t. e. e. s. t. o. r. d. i. n. i.
 f. a. l. t. e. v. i. n. a. p. l. a. n. t. i. n. t. h. a. n. d. i. q. u. o. d. n. e. c. e. s. s. a. t. e. q. u. o. d. q. u. a. n. t. i. t. a. t. e. e. s. t. q. u. a. n. t. i. t. a. t. e. p. r. i. m. a. m. a.
 g. i. s. t. i. t. u. t. e. e. x. a. m. p. l. i. c. i. t. a. t. e. r. e. s. u. l. t. a. t. e. s. t. m. o. d. o. q. u. o. d. v. i. n. a. p. r. o. p. o. r. t. i. o. n. e. a. d. d. i. v. i. n. a. m. a. d. d. i. c. t. i. o. n. e. n. i. h. i.
 p. l. i. c. i. t. a. t. e. i. n. v. e. n. i. t. a. t. e. r. a. t. i. o. n. e. f. a. l. t. e. s. o. n. i. t. a. t. e. p. o. s. s. i. b. i. l. i. t. a. t. e. s. p. e. c. i. a. l. i. t. e. r. a. u. t. q. u. a. n. t. i. t. a. t. e. e.
 c. o. n. s. i. d. e. r. a. t. i. o. n. e. q. u. a. n. t. i. t. a. t. e. e. s. t. i. n. e. i. l. l. i. s. e. m. a. x. i. m. e. s. i. n. e. q. u. a. n. t. i. t. a. t. e. i. n. d. i. c. a. t. c. o. n.
 t. r. a. d. i. c. t. i. o. n. e. q. u. o. d. a. l. i. o. p. o. t. e. s. t. m. o. d. e. r. e. a. u. t. t. r. a. n. s. p. o. s. s. i. b. i. l. i. t. a. t. e. p. o. s. s. i. b. i. l. i. t. a. t. e. i. n.
 p. r. o. p. o. s. i. t. i. o. n. e. v. e. n. i. t. a. t. e. i. n. d. i. c. e. n. d. o. e. i. n. d. i. c. e. n. d. o. q. u. o. d. f. a. l. t. e. f. a. l. t. e. s. i. b. i. d. i. v. i. n. a. p. r. o. v. e. n. i. t. h. o. c.
 n. e. c. e. s. s. a. t. e. q. u. o. d. a. d. i. v. i. n. a. p. r. i. m. a. p. l. i. c. i. t. a. t. e. r. a. t. i. o. n. e. c. u. i. u. s. n. o. n. p. o. t. e. s. t. f. a. l. l. e. r. e. e. s. t. h. o. n. i. t. a. t. e. s. u.
 m. m. o. d. o. r. a. t. i. o. n. e. c. u. i. u. s. f. a. l. l. e. r. e. n. o. n. p. o. t. e. s. t. =
 f. a. l. t. e. s. i. q. u. o. d. 1. q. d. v. e. n. i. t. a. t. e. h. a. n. d. i. q. u. o. d. i. n. e. x. p. l. i. c. a. t. i. o. n. e. s. o. n. t. 2. p. r. o. m. i. n. h. a. n. d. i. q. u. o. d. v. e. n. i. t. a. t. e.
 e. n. d. e. m. d. e. p. e. n. d. u. n. t. 3. a. l. b. e. r. t. u. s. m. a. g. i. s. t. e. r. i. n. 3. d. i. v. i. n. a. p. r. o. v. e. n. i. t. a. t. e. q. u. o. d. d. i. v. i. n. a. p. r. o. v. e. n. i. t. a. t. e.
 n. e. s. i. t. a. n. e. x. a. n. g. u. i. s. q. u. o. d. n. o. n. h. a. b. e. t. i. n. v. e. n. i. t. a. t. e. q. u. o. d. n. o. n. p. o. t. e. s. t. f. a. l. l. e. r. e. i. n. p. r. o. v. e. n. i. t. a. t. e.
 q. u. o. d. 2. q. d. 3. d. n. i. s. o. a. n. s. a. 2. p. r. o. m. i. n. a. d. i. v. i. n. a. p. r. o. v. e. n. i. t. a. t. e. q. u. o. d. d. i. v. i. n. a. p. r. o. v. e. n. i. t. a. t. e. =

ubi ultima resolutio fidei fiat in
primam veritatem revelantem
an vero in aliquid aliud
ultim tanquam conditionem

In fine dubij? an resolutio consensus fidei leve virtute habet
fiat in ea veritate revelante & omnino de quolibet resolutione videtur
utique in quo omnes ambigunt debent propterea altera ultima in quo
fiat resolutione assensus fidei in ea veritate revelante debet habere
etiam in proprio, neque fore solum de ratione ultime rationis. Sicut
rationis sicut resolutione. Quibus res. vultis vultis in prima pro
aut, et tunc in quibus an sit aliquid aliud quod vult deus pro
et de ratione celesti catholice pro auctoritate aliquid vult in auctoritate
in infallibilem et de ratione res fidei et de ratione. Sicut canonice
aut, et propter videtur in summo pontifici Romano et in concilio
vera ratione de ratione auctoritate eadem pontifici, aliam vero auctoritate
et ecclesie ambigunt ad illa et vacant eam auctoritate humanam et
simam in ea potest residentem in ratione et gratia in utriusque
auctoritate et gratia et miraculis et longis temporum intervallo
regiam aliquid aut ex cogitatione in quadam resolutio eorum in fidei divinam
quod in ea ratione. Sicut auctoritate humana ecclesie aut aliquando
divinam rationem quod canonice pro prima pro in quo fundata vult resolutio
rationis et de ratione non de ratione et in ratione et in ratione
sicut deum et in veritate que nec potest fallere propter eius summi
bonitatem nec potest falli propter eius summi sapientiam hoc in ratione
deum et de veritate et in rationem lumine rationis. Sicut potest et in ratione
et in ratione et in ratione auctoritate summi

Et ex hoc ambigunt in quibus in ratione in ratione
a. omnes fidei deum fiat in ea veritate revelante et omnino
sicut ecclesie in quibus a. auctoritate revelante aut omnino
in quibus canonice deum ut de veritate que fidei in ratione aut fallere
et in ratione in auctoritate et in ratione humanam et amplius in quibus
et in ratione fiat resolutio assensus fidei in quibus tanquam in ratione, sicut
sim tanquam in conditione

In hoc dubio? an sit ad veritatem fidei divinam
veritates revelantes adeo necessarium est cognoscere in ratione
deum et in veritate et in ratione sufficere ad fundandam fidei

aliter vero in testimonio et veritate neque posse bene cognitionem
et aliter aut effectum in qua si neque dicendum e' q' interrogat
ut quare credis deum et trinitatem et vni respondere q' deus reuelat
ut quod si rursus interrogari quomodo sit deum et posse fallere
aut alii respondere q' deo lumine naturali evidenti deum et q' ve-
ritate cui respondet omnino posse fallere aut falli ex quo sequitur q' am-
am resolutionem ad istum finem in neg' vni e' evidenti quare
onatio sum' naturali deum et q' veritate Isaacus? sequit' Altitudo re-
natio d' 2. tumus trahit 3. cap' 2. et e' aliquid quod probandum
inducit ut Paulus ad Hebraeos acc' sententiam ad deum oportet cre-
dere quia est. quod v' intelligit ita ut ad acc' sententiam ad deum su-
pernaturaliter necess' sit proponere aliquid exist' natur' nati de deo
ora' proponit neg' et cognitionis supernaturalis proponit nati =

Pr' 10 ante cognitionem nati de deo veritate n' pot.
e' aliqua cognitio supernaturalis q' si haec est cognitio fidei batenus
rationis alia in cognitione n' potest q' cognitio fidei e' q' cognitio super
naturalis veritatis que nobis datur de deo neque datur alia cognitio super
naturalis reuelata nisi loquendo fides aut' fides aut' fides
quod ita ostendit q' q' fidei proponit q' cognitio in quo fundat de
deum n' potest aut' proponere seipsum ut videtur de nati q' 2. q' am
nisi cognitio in ad q' n' e' immediata seu intuitiva vel in se. q' p' aliquos
medium proponit medium cognitum q' alium modum cognitionis ut
q' in se et max' in fide humana = 3. q' alia reuelata e' et cre-
ditur sicut dicitur ita credo deo et trinitatem et vni q' dicit' credo au-
tem illi dicit' q' deo vni credo etiam e' veritatem q' dicit' dicit' aut
aut' modus resolutionis videtur incredibilem sum' in eo committitur
in istis virtutibus etiam in casu q' caus' p' dicit' q' videtur valde in
prima et vna fidei que aliter datur solam q' dicit' dicit' se ad deum
cum tum denique fidei deo q' vni dicit' deum e' veritatem p' dicit'
et sine alio modo quod videtur excedere virtutem cognitionis obiecti
q' et abstractio in istis? sed reuelata istentem = vni
evidenti contra sum' nati =

2. q' p' affirmat cognitionem nati de deo sub ratione q' q'
veritatis n' potest e' necess' ad conservanda misteria fidei que
de veritate reuelat fore et n' aliquando sufficere imo etiam in ad-
quid necess' dicit'. q' dicit' probans q' q' p' potest e' q' mu-
tatione fidei in istam reuelata adeo atque aliqua cogni-
tione fidei evidenti de deo q' dicit' = pro 2. q' p' q' mult' cre-
dunt q' fidei in istam reuelata adeo qui n' credunt q' fidei in
tam deum e' veritatem q' quod dicit' n' potest fundari fidei in
cognitione supernaturalis et veritatis q' haec n' potest e' nisi obiecta
a fide dea ut probabat q' p' et illi qui n' habent fidei de
vni p' dicit' dea vni q' dicit' e' vni q' dicit' dea vni

uel potius e' eiusdem speciei cum omnibus alijs actibus fidei quod
 resolubio fiat in aliquo alioque que in actibus auctoritatis dicitur
 et deinde assensus fidei aut sequitur ad eorum quod sine illis non po-
 terit dari assensus fidei eiusdem speciei cum alijs fidei sic et in eis ma-
 xime quare aliquis aliquid dubitans ad auctoritatem ecclesie se referat
 quod resolubio assensus fidei pre' se in auctoritatem ecclesie placet
 nam est quo in ecclesia dubitanti fore omnes reseruant assensum
 fidei in auctoritate ecclesie infallibilis ex assensu quod sancti ad aucto-
 ritatem hanc ecclesie debet deputari tanquam id in quod ultimo resolu-
 uter huius fidei quod aliquid aliud non hoc constat experientia non si fide-
 les externis profertibus fidem in communem regulam testimonij eccle-
 sie resolubunt Namque interius credunt etiam ad regulam auctoritatis
 eandem ecclesie attendunt et tunc videtur ecclesie in infallibili auctori-
 tatem esse id in quod ultimo resoluuntur fidei assensus neque aliter potest
 intelligi si auctoritas infallibilis ecclesie debet succurrere non si potest al-
 terius aliquid genus casualitatis permans ad resolubio fidei cum assensu
 in auctoritate ecclesie resolubatur assensus fidei et auctoritas infallibilis
 ecclesie esse id in quod ultimo resoluuntur assensus fidei pro eiusdem ve-
 ritate.

Sit Prima conclusio

Nulla nota aut cognitio ordinis naturalis quecumque illa sit etiam
 sine uoluntate et quodcumque ab actu dei potest esse in quod assensus fi-
 dei resistit. Probatur ultimo resoluunt neque etiam tanquam in
 conditione necess' ad resolubio assensus fidei. Sic et' expositio interna-
 tionalis naturalis que consistit in sum' aut fidei attributa potest esse in not' dei
 quantum ad an est et attributa et si not' d' oppositione quod non cogit
 et evidenti deum esse omnipotentem esse summe sapientem, esse summe ve-
 racem qui nec potest falli aut alere esse omnibus fidei veritatis evidenti
 communi sunt naturalis procedit nostra 122, 22 in 20. Et' neque tanquam
 in conditione omnino necess' ad resolubio assensus fidei e' quod evidenti nota
 dei aut eius attributorum nihil conferat ad illius ordinem assensum in infallibilis
 fidei ordinem. Theologiae.

Prima pars 20' commo' respicit ad scholasticos quippe
 a D. Thome diuisi sunt in 10' quod evidenti nota dei ordinis naturalis que
 tenet ad an est aut eius attributorum non dicitur ultimo assensus fidei
 et evidenti nota naturalis ordinis ad id in quod ultimo resoluuntur fidei
 assensus quod si dicitur 20' et loquamur de nota que ueritate consistit
 dei qua cognoscimus deum esse summe veracem qui non potest falli
 aut fallere quod hec nota e' que potest abinere ad hoc institutum
 non proinde resolubio assensus fidei diuine e' diuini ordinis ab illa
 nota cogit nota modo nulla modo potest habere processum resolubio assensus
 fidei quod ad ad processum resolubio assensus tenet in ultimo termi-
 namque assensus que assensus fidei satisfacti non demeretur.

non autem videtur esse de iure de combinatione tributorum sicut ad
 genero demonstratione et proprie resolutionis auctoritate fieri et illa non adven-
 tione et iure de iure de auctoritate fieri et illa resolutione equali
 pro non proprie resolutionis auctoritate auctoritate sicut in ea eadem
 pro et ultra non proprie quis ratio et quod sit ratio auctoritate habet
 sua pro in sui resolutione ultima ratio auctoritate sicut resolutione
 in sua pro ratione nulla nota neque proinde ratio ad propria resolutionem
 cum resolutione et solum aut operatione neque et contra auctoritate fieri sicut ha-
 erans resolutione proinde resolutione in aliquo auctoritate sicut
 aut et lumen nulla in resolutione primario proinde ratio et pro-
 ter innotuit non ratio et testimonio testimonio et et extra et quon-
 dam resolutione in aliud testimonio et in dicitur in propositionem
 et se notam aut resolutione et sic et

Quis resolutionem fieri hoc nota in auctoritate sicut dicitur in
 interroganti cum creditur deum et vni Respondetur quod deum et vni
 quod tunc quod si veritas que non potest fallere aut fallere ecce quod quoniam ratio
 pro deum et veritas que non potest fallere aut fallere ecce quod quoniam ratio
 pro auctoritate fieri dicitur sit ultimo in hunc propositionem et veritas non po-
 test fallere aut fallere prope et nota sunt in aliis et per alios
 auctoritate fieri dicitur ultimo in aliis propositionem et nota sunt
 nulla et non ad propria resolutionem ad ordinem ratio

Et ad in propria resolutione auctoritate fieri non ita de
 vel fieri ut propositionem in resolutione pro in predicto pro auctoritate
 de et in deum pro modo debet fieri cum creditur deum et vni et vni
 pro interroganti debet respondere et veritas revelavit non tenet
 non debet fieri ubi interrogati cum creditur et veritas revelavit unde non de-
 bet respondere pro veritas non potest fallere aut fallere quod hoc proinde
 que habemus de deo et quod sit et veritas et quod et veritas non potest
 fallere aut fallere proinde ad eius revelationem et veritatem non aliquid
 creditur deum et finem et vni et veritas revelavit ultra et

in quibusdam et hoc et vni quod potest inquiri de testimonio in
 fallere et testimonio aut dicitur et sit in testimonio pro primario
 in qua inquiri aut creditur hoc et verum sicut fallere et Respondetur
 pro non debet ultra non interrogati et solum tenet inquirere sua
 ratione cognoscit quod et veritas revelavit deum et vni et vni
 ad quod respondet pro deum hoc testimonio aliquid aut in eandem
 dicitur revelationem auctoritate = nos aut impuram quod et
 resolutionem resolutionem auctoritate et veritate et veritas non
 potest fallere aut fallere hoc aut in quibusdam proinde ad et et
 innotuit et in inquisitio de deo et veritas et veritas quod auctoritate
 non non potest ad finem et deum unde ratio potest inquiri aut
 pro veritas non potest fallere aut fallere et potest respondere et auctoritate
 et deum cum omnia respondent omnia in proinde et deum quod et pro-
 fallere quod potest ad pro mentem et pro fallere quod potest ad
 in proinde auctoritate sua ad et et deum et deum et testimonio

in processu resolutionis accensus fieri non potest. Si autem potest
 fieri hoc modo. Si veritas in dicendo cui convenient dicitur verum
 et defectus simpliciter simplex in dicitur falsum. Si ergo veritas in
 dicendo accensus in dicitur. Veritas in dicendo in se potest habere
 quando accensus quod dicitur creatur habens veritas per se. Nam
 dicitur aut falsum quod ut excludit omnem imperfectionem
 ita ut respondet omnino. Nam illi dicitur quod in dicitur et excludit
 omnem quod in dicitur habet hanc omnino simpliciter excludit
 dicitur per se dicitur mendacium aut falsum quod dicitur quod veritas
 et dicitur excludit per imperfectiones, et talis dicitur per se dicitur
 aut quod negare non potest quod in eum resolutionem potest accensus
 per se per se quod in resolutione non debet transiri deo ad deo
 non ut pro natura est.

Dicitur omnis resolutione convergens accensus debet fieri
 in aliquo omnino modo non quod cum nihil per se dicitur
 modo est non in via nisi quod dicitur sicut in dicitur in dicitur
 quod non resolutione per se non per se semper debet fieri in aliquo
 modo sicut in dicitur et dicitur resolutione accensus fieri dicitur in illis
 per se dicitur debet fieri.

Si ergo per se processus resolutionis accensus fieri non potest
 per ad radicem resolutionis infallibilis et in se habens in fallibilis
 dicitur unde aut quod dicitur in fallibilis habens proveniet in per se dicitur
 in dicitur non resolutionis ab illa nulla est per se dicitur in dicitur
 quod cum resolutione per se dicitur ab ultimo dicitur et hanc resolutionem uterque
 dicitur dicitur per se dicitur per se dicitur in dicitur in dicitur
 dicitur non dicitur resolutione accensus dicitur in dicitur dicitur per se dicitur
 dicitur per se dicitur dicitur et per se dicitur quod dicitur resolutione per se
 dicitur dicitur per se dicitur cum resolutione accensus fieri quod est
 omnino dicitur. dicitur in dicitur non per se dicitur in dicitur in dicitur
 non debet per se dicitur resolutione dicitur per se dicitur per se dicitur
 non per se dicitur per se dicitur dicitur humana dicitur per se dicitur
 non per se dicitur per se dicitur non per se dicitur non per se dicitur
 dicitur dicitur quod dicitur dicitur dicitur per se dicitur quod dicitur
 debet resolutione ultimo per se dicitur per se dicitur in dicitur
 dicitur dicitur in dicitur quod dicitur resolutionem accensus et in dicitur in
 dicitur in dicitur per se dicitur et per se dicitur quod dicitur in dicitur
 dicitur.

Combati et explicite agunt per se in via quod dicitur dicitur
 dicitur in dicitur per se dicitur in dicitur per se dicitur in dicitur
 per se dicitur dicitur per se dicitur in dicitur quatuor qualitates aut ex qualitatibus
 quatuor dicitur dicitur per se dicitur per se dicitur per se dicitur
 dicitur per se dicitur in dicitur per se dicitur per se dicitur
 dicitur in dicitur dicitur in dicitur in dicitur per se dicitur
 dicitur dicitur ex dicitur quatuor dicitur per se dicitur per se dicitur
 dicitur dicitur in dicitur per se dicitur in dicitur dicitur in dicitur dicitur

et in eadem publicè regit eandem veritatem et tunc non nascitur
nascitur et patet ad id veritatis ut auctoritas et veritas revidentur
aliquid habeat et aliquid supernatu et ita utique complexibus
vbi sit omnia nati aut de superna nihil interest si veritate
satis vult hoc modo modo idem aliquid non de veritate
quantitas ad hoc quod potest fallere aut falli

Item si veritate qui habet evidentem certitudinem
nem dicitur propostio seu est veritas eius non potest fallere aut
falli et sententia testimonio et veritate revidenti aut auctoritate
dem auctoritate et veritate que non potest falli aut fallere aut dicitur
et diverso et eodem agere in quibusdam auctoritate testimonio testimonio
dei sicuti est illi veritati et non ad idem nati certa et veritate non
est necessitas non potest fallere et veritate testimonio
veritate revidenti primis auctoritate deum et veritatem revidentem
et diverso auctoritate et veritate non potest fallere aut falli
alio sunt in presentia et veritate non potest fallere aut falli
in auctoritate auctoritate non potest fallere aut falli
reputatur auctoritate et veritate non potest fallere aut falli
et diverso auctoritate et veritate non potest fallere aut falli
veritate auctoritate et veritate non potest fallere aut falli
veritate revidenti auctoritate et veritate non potest fallere aut falli
que non potest fallere aut falli et veritate revidenti
dicitur magis et veritate non potest fallere aut falli
an quod revidenti auctoritate et veritate non potest fallere aut falli
et veritate revidenti auctoritate et veritate non potest fallere aut falli
veritate et diverso auctoritate et veritate non potest fallere aut falli
veritate auctoritate et veritate non potest fallere aut falli
lanti et diverso auctoritate et veritate non potest fallere aut falli
et veritate revidenti auctoritate et veritate non potest fallere aut falli
non potest fallere aut falli et veritate revidenti
ita primis auctoritate et veritate non potest fallere aut falli
nientis auctoritate et veritate non potest fallere aut falli
et veritate revidenti auctoritate et veritate non potest fallere aut falli

Non potest responderi similitudine illius auctoritate non potest
venire ex eodem veritate et veritate non potest fallere aut falli
hoc quo cognoscit et audit hanc et veram fidem in qua nullus potest
labari ex quo accipit et veritate et veritate non potest fallere aut falli
debet moti et eadem potest auctoritate et veritate non potest fallere aut falli
sunt et veritate et veritate non potest fallere aut falli
vult et cognoscere eam et veram fidem et omnes fideles eam accipiunt
aut ut veritate et veritate non potest fallere aut falli
sunt auctoritate et veritate non potest fallere aut falli
aut falli et veritate non potest fallere aut falli
quam habet Philosophus et ex se potest habere a quolibet explicita

et veritate revelanti de qua nunquam apud populum potuit subornabilia
 hinc et aliam ostendit de non ordinis naturalis quibus effectus in fallibilitate
 de hoc quoque deum et veritatem que non potest falli aut fallere que non
 ita necesse est adhibendum avariam. Sicut in nullo caso post obitum
 illa fallitur in aliquo caso nec autem avariam et probabimus in nullo
 caso esse necesse quamvis illi quando accidere reperitur in eorum libro et
 in fidei philosophia. Talia illi correspondere in lumine sue rei.

Sicut hominem vestigia pretere amoy paracho aut contra
 naturam non ut homini parochia et ut veritate vicem sicut respicitur xpi
 ante et ita non quia e contra que sicut. Mirum adhibendum et sine
 illudingeretur de avaritia sicut esse et veritatem que nec potest
 fallere aut falli unde tempore recessit aliqua non certa de avaritate
 sive illa sit evidens et in avaritia ut in philosophia christiana sive alia que
 sicut non habeat tantam infallibilitatem et evidentiam potest non
 sicut scilicet ut preterea sicut rursus comitentur ad hunc.

Et non rursus qui comitentur ad hunc non habet
 consideratorem aut parochiam de nuntio de legatum respicitur xpi
 ang nec potest inque avaritiam ex condicione huius proportio
 non avaritia non potest fallere aut falli quia illa non non ita
 recessit ut aliqua ratione inflat in avaritiam sicut dicitur quod de
 dicitur de tantum habet se proportionate et materialiter ex p
 sicut sicut alia naturalia sine quibus supernaturalia non possunt esse
 nisi illa presupponantur propter necessarium ordinem quem exerant
 inter se supernaturalia et naturalia.

Potest aliquid esse quod de non ordinis naturalis
 cooperator deus esse veritatis que non potest falli aut fallere in
 certania non habet ut non rursus ut applicat rationis hinc.

Et non rursus sicut de solo falli hinc
 de hoc et non quod de non ordinis naturalis hoc tantum modo con
 carat necesse est alia cooperator deus sicut sicut ut
 possit inquam notare ad avaritiam sicut non in modo nisi ut avaritiam
 nitum et max in non contraria avaritate et necessarium non
 certam et evidentem fallitur aliquando veritatis sicut que est hinc
 hinc hinc in quatuor non potest falli aut fallere quod proprie hinc
 hinc hinc est necessarium ut possit inducere inquam ad avaritiam
 hinc et hinc possit ut in eadem ordine et cum eadem certitudine
 ne cooperator hinc ad hunc sicut hinc ad hunc naturalis sive
 ille hinc hinc ad hunc que credunt hinc sicut hinc sive
 ut ut hinc cum illo.

Potest etiam hinc temperari ex hinc non applicat
 hinc hinc hinc ut quia conditio sicut applicat hinc ad hinc hinc
 hinc hinc hinc modo ex p hinc hinc hinc ad hinc hinc.

revelavit omnia veritate et in tali veritate et credendo et veritate re-
 velanti nihil aliud est querendum ad quid ergo deussit auctoritas
 ecclesie que habet ex antiquitate sancta et p. in veritate tanquam in
 manibus et veritate revelanti ad testificandi et veritate revelare
 aliud est in et veritate et cui aperiendi et et credendum aliud aut et
 et veritate revelare in ministerio deus et primo et uno credo in deum
 et primo et uno q. et veritate revelavit neque de hoc auctoritas aliud
 et querendi et hic notandum est ne ut prout sum et prout veritate re-
 velans et ratio fratris in quibus auctoritas huius solus revelavit et pot
 erat inquiri cur creditur et veritate ita revelare ut responderetur
 ad ecclesiam hanc auctoritate. In recurrente et quod non sinit ad
 rationem fratrem sed ad existit illius et coniungatur cum hoc ministerio
 ut si dicamus rationem fratrem de alvandi et alvendi et nihil aliud
 ut propter alvendi si aut in quibus cur hoc corpus est alby rock et
 et alvendi unia et huius corpori. Hec in interrogat iam non tanquam al-
 quid de ratione fratris de alvandi. Tantum de eius existit in aliquo in
 diebus unia in solum se habet ut conditio seu applicat ut corpori
 tribuatur esse huius alvendi ita in presentis siandum est et veritate
 in revelando et rationem fratrem et nunquam potest inquiri quare et
 ratio fratris sicut neque de alvendi cur in ratio fratris de alvandi. Po-
 tum de existit revelandi et de unione cum aliquo ministerio in quibus
 deum et quod non contingit de ratione fratris an et veritate revelans ut
 et ratio fratris an ut loquitur alia et p. in in quibus de existit rationem
 fratris aut de unione cum aliquo ministerio se habet unde si committitur
 circulus non loquamur de ratione fratris in huius in et veritate
 revelante seu de conditione aut applicat et veritate revelanti
 ministerio in in presentis auctoritate ecclesie et cum sint diversorum
 generum in concurrere ad auctorem huius non opponuntur neque se
 mutuo excludunt et ratio fratris alvendi rei in quibus cum applica-
 tione seu unione rationem fratris et

Dicitur in parte vitari circulus vitari in nostram in quibus
 et in quibus ut tantum non huius existit et veritate revelans et
 auctoritate ecclesie tanquam applicat in auctoritate ecclesie notifi-
 catur et veritate revelans tanquam tanquam revelans unde in quibus
 creditur ecclesiam habere talem auctoritate et p. et veritate revela-
 vit quod si quis in interrogat cur creditur et veritate revelare ha-
 vere ecclesie illam auctoritate. Responsetur quod et p. et ecclesia in testifica-
 tur et rationem de veritate sicut prius et sequenti omnibus circulus et in
 in et p. et p. et non est circulus quod applicat rationem fratris ab in
 ad in rationem fratris tanquam ad aliquo obis in et in quibus
 in format et in rationem fratris non potest dari alia ratio fratris in
 in aspectu ad in formatam seu modo quod quibus in quibus in
 formationis sive extrinsece sive intrinsece in diversitate fratrem
 sicut in et in materia quibus in et p. et veritate revelans unam et

celestis habere auctoritate infallibilem ex auctoritate ipsius sancti ad
 scripturam & veritatem revelare misteria fidei & de veritate
 scilicet revelat hanc veritatem sicut & aliam veritatem & de ve-
 latala hanc auctoritate celestem appropinquavit & committitur circularis
 liquidem de veritate revelante & dicit alia ratione scilicet neque ver-
 ba auctoritatis celestem datur alia applicatio veritatis & de ve-
 lante interque committitur circularis ne credimus istum deum
 revelare aliquid misterii & ecclesia testificatur applicari suo
 irreprehensibile testimonio & veritatem revelantem ad illud misterium
 & cum quibusvis in suo & ratione habili & applicandi sit & ulti-
 ma illi ratione iniqua contra pro creditur iniqua neque potest fieri
 transitus ad in genus quod videtur docere & thomam in praver-
 ti aut in corpore cum inquit loquendo de solo modo fidei & deo
 etiam ex hoc & solo fidei quodammodo & de veritate inquam
 nihil cadit sub fide nisi in ordine ad deum sicut est & obsequium medi-
 cine & sanita & nihil medicina considerat nisi in ordine ad va-
 nitatem ex hoc & thomam habet quod de veritate sit solo habile
 & modo fidei ex quo non requirit aliquid in omnibus & etiam
 si sequetur ex hoc quod auctoritas celestem sit solo modo fidei
 & simul in sufficienter testificans existit revelationi de veritate &
 aliquid misterii &

tandem placet doctori caritati promissum hinc dictione
 haec articulo ad 23 dicitur & ad evidentiam & fingit proponere ubi
 dicitur si deus aliter dicitur & auctoritate & proponere & me-
 ritum propositionis & quodammodo ex quo apparet 1. quod de
 us ipse proponere non potest & quod si deus ad se ipse
 dicitur quod ipse proponit nec est in illa apparet 2. quod via ad nos
 quibus per ipsum & proponit credendum sicut proponit apostolice
 & ipse & de ecclesia sua quod ecclesiam non ab ipse sancto &
 in fidei vultus & ecclesia ad proponenda credenda nobis & apparet 3. quod
 non apparet a se ipse immutabiliter & deus & ita sit per ex
 istit manifesta aut per exterior & ex hoc quod fides in nobis & appa-
 ret & per prophetas & alios & ratione acceptat in idem & dicitur non habet
 aut quod illi immediate datur & ita credant & ecclesia eis tradidit
 & deus dicitur & 2. ex auctoritate inducti & ipsi & noni testis
 & 3. ex hoc quod ecclesia dicit ab ipse sancto ides credimus &
 & unum eorum quod deus dicit unde ad hoc conamus esse deus
 & ita factis & per ipsum & Neque dicitur quod ecclesia & deum
 & cum credimus quod deus dicit & ecclesia proponit deus dixit
 & deus erit & dicitur & non dicitur in ipse & hoc & quod pro-
 nare tantum & proponere & dicitur & quod proponere & dicitur &
 utraque & fides aut & dicitur & aliter & dicitur & attendit & dicitur
 per se id quod & dicitur & quibus secundum ea quod ad nos est
 manda & quod & deus in dicitur & dicitur & dicitur quod quid

Dubius 34

utrum omnia tan divina quam creata et non solum propositiones pertinentes ad communem statum ecclesie s. etiam veritates particulares cognitae revelationibus privatis contineantur sub obiecto quod fidei divinae est =

Primitus in ista restrictione omnia ut comprehendantur omnes propositiones quae possunt de rebus naturalibus, sic etiam de rebus naturalibus quae in hoc proposito per se continetur. Sic etiam de similibus. Sicut hoc magis est manifestum est divina sic etiam aliae propositiones habent de rebus naturalibus. Et 2. divina et creata ut nihil obliquum de quo non procedat quod hoc divina. Sed minus ea quae pertinent de hoc s. certum est unum et eductorem in terminis. Et creata sunt omnia ea quae possunt dici de creaturis sive sint ordinis supernaturalis sive naturalis de homine quod in se habet in se et voluntas et etiam contingentia et accidentia et quae videtur quae adhaerent. Implet non videtur supernaturale ut videtur. Theologiae et morales de rebus et similibus omnes actus illarum virtutum et quae sunt et an possunt veritate revelari quae etiam habent motum fidei possunt revelari ea quae pertinent ad ordinem supernaturalem et minus ea quae pertinent ad ordinem naturalem. Et 3. an ista propositiones universales primi ordinis supernaturales pertinent ad communem statum ecclesiae revelandi et veritate ratione habet fidei etiam propositiones particulares quae specialiter non revelantur, aliquid homini continentur sub obiecto quod aut quod naturali et 2. male videtur respectu rationis fidei magis quam ex illis magis supra. Item haec propositiones universales pertinent ad communem statum ecclesiae illae quae sunt actus fidei. Ita necesse est ut ea omnes credenda teneantur aliae autem propositiones quae pertinent ad articulos fidei non quae ad communem statum ecclesiae. Et sic quod revelandi specialiter propositiones et salutem eternam Petri et Pauli et ceterorum. Pauli nec non aliae propositiones pertinentes ad vitam humanam. Et 4. victoria et huiusmodi aliaque principia in bello. Similiter magis. Et 5. sanitas alicuius personae a medico. Et sic de aliis et de his in quibus auctoritas non revelandi ita possunt revelari ut pertinent ad fidem virtutis theologicam =

Circumstantia difficultatis qua ratione constituitur in ratione
 obiecti quod seu materialis fidei non est aliqua diversitas quibus in
 text. doctores itaque in sequentibus explicitis pro expli-
 catione veritatis = =

Sit Prima Conclusio

Dico 1° certum est deus sub ratione deitatis esse obiectum
 fidei divinum seu virtutis fidei obiectum hoc est esse obiectum quod
 virtutis fidei habet originem in veritate rebus in quibus
 a deo habet originem esse rationis fidei motum ad sciendum a se cum
 fidei hoc est commune per se et non omnium philosophorum in qua
 est non dicimus esse obiectum quod primary aut principia fidei sed de
 aserimus esse obiectum quod est quasi in actu ratio in veritate re-
 bellans hoc autem non pugnat cum alio modo dicendi a firmante
 deus sub ratione deitatis esse obiectum fidei quod est id quod habet
 fidei divinum est a suo specificati unde non habet obiectum quod est a
 suo specificati et est obiectum fidei quod est ratione alterius rationalis
 habet virtutem fidei et hoc in ratione deitatis est veritate rebus in quibus
 determinat virtutem fidei ex quo dicitur ut loquor pro deo in rebus fidei
 virtutem fidei habet in ratione deitatis quod virtutem considerat in re habet
 ut magis est quod fidei virtutem in re obiectum fidei sicut considerat ut sub-
 stat rebellionem in veritate deitatis et est obiectum fidei quod =

Sit 2^a 3^a

Dico 2° inter obiecta materialia fidei ut explicitum est deus sub ratione deitatis
 est obiectum primary. Hec est expressa d. Thomae in presenti hunc
 autem omnia autem alia extra deum credi in quod habent aliquam
 habitudinem ad deum ex quo dicitur virtutem fidei, de ratione obiecti primary
 inter materialia est quod illud ratione subiecti per se habet virtutem aliam autem
 dicunt virtutem fidei ad ipsam sed deus habet a se cum fidei divinum ratione
 sui et non ratione alterius obiecti materialis omnia autem quod est extra deum et in
 quibus a fide in quod dicunt habitudinem ad deum sed deus est obiectum primary
 virtutem fidei inter alia obiecta materialia =

Dico quod si veritas rebellans a se potest capi
 que veritati etiam extra deum sine aliqua habitudine ad illum
 non veritas se revelat ex sui principii intentionis potest esse
 rationi est quam quippe veritatis immutabilitate et per se est sublatam
 quoniam sua habitudine ad alium quod ex sui principii divina habet
 dicere verum quod dicitur et hoc propositio si veritas dicitur
 verum est in quod modo dicendi si est sicut hoc edificator edificat
 sed propter hanc rationem edificator potest facere hoc edificat sicut

or dicitur ad manifestandum aliquid a se habere si dicitur quod in quocumque
 casu in compositivo neque destructivo breviter fiti in se habere
 et manifestari aliquid a se habere sed latere cum potest revelari
 et illud modo et hoc aspicit ut deus cum suis attributis. Et dicitur
 secundum quod non semper ratione deitatis. Et aliquid a se habere
 revelari quod non creati est potest revelari ad modum intentionis
 ut cum tractat intentionem creati et hoc est in fallibiliter et illud creatum
 revelari ut tale ostendit deum potest revelari in fallibiliter aliquid a se
 habere et consequenter ens creati revelari secundum se et ut patet re
 velationis dicitur ordinari ad istam veritatem revelantem non solum ut patet
 ut patet

sancti dicitur dicitur Thomae 1° 2° q^o 10° art^o 7° ubi ait quod
 in theologia omnia tractantur sub ratione dei quod patet et ipse dicit et
 idem aut patet propter hoc ex quo dicitur sic potest haberi a se habere
 aliqua se potest verari quod deus tangit dicitur primario quod non
 alia nisi theologia dicitur theologia habet pro se dicitur primario quod deus
 ex quo ostendit quod dicitur theologia quod dicitur et hoc est in theologia
 sic dicitur quod propter hoc dicitur propter hoc dicitur ostendit quod dicitur
 et propter intentionem ex sua sua ordinata ad salutem eternam hominum
 et salutem eternam omni. Hec deus tangit in se dicitur quod aliquid a se habere
 dicitur ordinari ad salutem et a se habere et caritatem et hoc est dicitur pri
 mario quod dicitur in virtute

Sit 3^a Conclusio

Dicitur quod omnia alia distincta a deo pertinent ad dicitur secundario quod
 seu modo fidei virtutis theologiae. Hec 1^a explicat et patet omnia
 alia in entia creata et attribuuntur a fide in quantum dicunt manifestantur
 ad deum quod dicitur in sacris literis in quibus plura creata et revelan
 ta a deo et creduntur per fidem virtutis theologiae in quantum manifes
 tant aliquid attributi dei videlicet misericordiam, scientiam, et provi
 dentiam dicitur et hoc modo dicitur dicitur secundario et hoc modo
 attribuuntur mediante aliquid divinis ut dicitur primario et hoc modo
 pertinent ad fidem ut dicitur secundario sicut ipse creatura se habent
 in ordine ad lumen fidei et hoc est quod fides in deum manifestat
 tur deo tamquam dicitur quod pertinet ad partem illam ut omnia dicitur hinc
 in dicitur propter aliquid a fide dicitur hinc in dicitur et deus ut beati
 ficans beatorum tangit dicitur primario quod attribuuntur et creatura tan
 quam dicitur secundario quod nullatenus potest trahere visionem
 beatificam nisi media via dicitur tanquam id quod patet et aut pri
 mario attribuuntur et dicitur fides ita attribuuntur dicitur creatura quod re
 velantur a deo ut non se ipse primario et immediate hinc a se habere
 fidei dicitur in quantum ordinantur ad dicitur primario quod fidei
 dicitur deus sub ratione dicitur aut attributa divina et quod hinc in

creaturae sunt obiecta secundum se posant ordinem per
 hanc rationem ut prius attingat unum obiectum creatum a se quod aliud non
 habet aliquam rationem illationis aut infallibilitatis in illa et servari
 tur ex D. Thoma in hac q. in hac art. 7 ubi ait ita se habet Doctrina
 prima fidei articuli dei sicut prima fidei nota in doctrina naturali in
 q. 2. sicut quidem inveniuntur in quibusdam in artibus imphate continetur
 sicut sicut omnia prima reducuntur ad illud tanquam ad 19 in q. 1
 simile est simul et in se et similiter omnes articuli reducuntur
 et continentur in aliquibus primis quales si illi duo quod deus
 est et quod remunerator est sicut dicitur ad Hebraeos 11 acciden-
 tem ad Deum oportet credere quod est deus remunerator est unde
 in eo credi vult unum pro bono primo et agere deo quod aliud quod
 non semper omnia proponunt et supra explicat fidei articulum
 primum inquit per hoc quod accidens est fidei et non ad intro. Sed per
 credentem cui successore res proponunt quare in angelis inveni-
 tur fides eisdem speciebus sicut in nobis sine acceptione. See
 D. Thom. pro 1. d. 10.

Quod si est quod obiecta fidei creduntur propter aucto-
 ritatem dicentis et non propter aliquam connexionem unius credivi-
 bilitatem alio quod sicut credibile accipit infallibilitatem imme-
 diate a testimonio non a connexionem neque ab aliquo priori ex
 quo se pendat quantum ad infallibilitatem et ideo unum credibile
 creatum non est prius et quasi primarium quantum ad illationem
 aliter neque quantum ad aliquam continuationem per unum et alterum
 immediate resultantem a 1. veritate cum brevitate ad Deum.

Sit 4. conclusio

Dico quod revelationes privatae factae particularibus hominibus de re-
 bus non pertinentibus ad communiem salutem sapienter et propositis
 creduntur per lumen supernaturale infallibile. Hec est ratio
 communis inter scholasticos et per se non rebellat de privata
 facta prout particulari esse est potest esse infallibilitatem
 et infideliter applicata causa infallibilitatem supernaturalem in deo
 in persona particulari est lumen quod est prout illud a se non est
 supernaturale infallibile. Hec 2. ratio per se. modum et lumen con-
 currentia ad aliquam a se non debent proportionari et modum con-
 currentia ad a se non exhibent revelationem privatam qualem est

accidentibus ecclesie tanquam applicandis rebellionis communis et hoc pre-
 terit per ipsum immediate obsequanda applicandis et rebellionis
 et potest ut et preterit non, ut in falsis et per ipsum eundem est
 potest preterit obsequi auctoritate ecclesie et in ipsum et non aliter
 excepta in ratione et non maior ratio quare requirit applicandis in
 illa ad ipsam auctoritatem ipsam ad aliam et sequenti preterit requirit
 applicandis distincta ad hanc auctoritatem preterit requirit ad illum et
 sic in in finem congrua actus per se modo quo potest dicitur per
 ipsum potest rebellionis et auctoritate ecclesie de iure et sufficienti appli-
 catione omnibus potest etiam rebellionis privata applicandis de iure
 et sufficienti in particulari quod non est maior ratio minus quod aliter
 per se etiam quod deus quod revelavit per apostolum Paulum et alij ex pro-
 pheta et prophetis aliquid per ipsum applicavit rebellionis de iure
 et sufficienti ut in preterit auctoritate infallibilis et idem potest
 modo preterit in rebellionis privata et nulla potest repen-
 di si pariter cum in rebellionis et nulla reperiri applicandis
 distincta

Nec satis est dicitur per rebellionis apostolum Paulum propo-
 siones universales omnibus fidelibus evidenter et sequenti non est ean-
 dem rationem de privata rebellionis quod veritate et propositio-
 nes particularis non videtur ab omnibus fidelibus non est non in
 quod potest quia arguitur non procedit de rebis rebelatis et de rebe-
 lionis et particularibus et per in eo deum posse applicandis per
 ipsum sufficienti rebellionis privata sicut applicat per ecclesiam
 rebellionis communes et hoc probat quod hoc modo applicandis per
 apostolum Paulum et alios nulla est distincta quare ad applicandis
 quod per accidens est quod deus utatur instrumentis ad applicandis potest
 non per ipsum quod potest medio instrumentis

Dico 5°

Lumen operabile per quod in his auctoritate rebellionis privata
 non est lumen prophetia aut prudentia in se et in parte et simul
 explicat et per se lumen prophetia in finem ad hoc et
 prophetia cognoscit adeo res rebelata tantum non exhibentes
 ante quod sunt presentes non est lumen per prophetam auctoritate veritas
 non rebelati adeo imo prophetia non est alij rationem ubi proponit
 ut evidenter per idem aliquid in attendere veritas aliquid vero auctoritate
 veritate prophetia in finem munere rebellionis et sicut in his non auctori-
 tate media rebellionis rebis rebelati et per aliquid lumen ista proph-
 etia non auctoritate quis rebis prophetia necessaria quod est aliquid lumen
 quo prophetia auctoritate rebelati

Deus lumen prophetia habere evidentiam res revelata ad-
 tum in attendente per evidentiam in lumen in attendente non comparatur
 et auctoritate ubi reperitur et opinionem satis probabilem potest reputari

si des talis homini quifata e' reuelat' potestatem cum n' sit conu-
 tentus a deo ut propheta propositiones universales omniū a nuntiet
 neque ut instrumentum deum ordine ad omnes ecclesias e' loquatur de sen-
 tu fidei hinc n' mirum e' quod fideles potentia e' hinc attendit in
 conuentione

Quis fides catholica e' composita ex fidei summa et de
 nominatione catholica que e' accidentalis. appud omnes de summa are-
 reuelatione diuina que e' veritas fidei s' ab instrumento e' propo-
 sitione eius quod e' auctoritas ecclesie cuiusdam reuelante propositione
 nec universales omniū credentes saluati q' est fides hinc abiq'
 auct' e' propositiones universales

1^a p^a e' na propositiones communes omniū fidei
 necess' credentes exigunt ex se lumen distinctū. quod ad quocumque
 alio lumen supernaturā p'tinente ad idē q' lumen quo abrogan-
 tur p'cedit' propositiones n' potest e' n' auctoritate reuelante
 p'ribus auct' n' na propositiones universales omniū credentes ex-
 iant lumen supernaturā q' quod constituit ecclesia s' lumen p'p'
 quod constituit ecclesia e' fides catholica nō hinc denominatione q'p'
 das catholica sub hac denominatione distinguit' ualiter ad quocumque

alio lumen supernaturā nā p' nā lumen quod exigunt propositiones
 e' universales e' q' q' constituit ecclesia e' distinguit' a nā ecclesia
 e' ecclesia e' n' ecclesia distinguit' e' aliter e' aliq' lumen constituit eue-
 nientia ecclesiam nū p' nā fides catholica sub hac denominatione consti-
 tit ecclesia fides catholice e' uolunt' ecclesiam catholicam in ecclesia
 e' conuentione fidei credentes propositiones omnes e' e' nā consti-
 tuit ecclesia q' denominatione catholica ut nulla possit intelligi ecclesia
 nisi ut catholica e' uolunt' distinguit' e' aliter q' denominatione catholi-
 ca a n' ecclesia.

2^a p^a e' nā propositiones particularis que
 credunt' q' reuelationes p'ribas n' p'tinent ad ecclesiam nec possunt
 credi ad omniū catholicos. p'ntes ad illō qui talis e' reuelatō p'ri-
 ta d'ico q' p'tinent ad fidei instrumentū ecclesiam sicut fides consti-
 tuunt' ecclesia q' hinc q' respiciunt rempublicam aut aliquam communi-
 tatem unde p'cedit' particularia imp'nta specialit' s' p'nt' n' n' re-
 ue' sed ut p' in ordo de lesione ex quo alterius sequit' quod
 reuelatō diuina quocumque ut intelligitur quomodo quocumque p'nt' p'ri-
 in e' uoluntate continet' specificare summa lumen auct' diuina
 sicut e' s' p'nt' hinc lumen que e' lumen fidei e' alia lumen
 na sicut in se h'nt' n' distinguit' e' aliq' modo hinc e' in p'nt' e'
 e' uolunt' reuelante

3^a p^a p'nt' conclusionis q' q' fides s' uolunt' p'nt' hinc
 e' p'nt' ordinati sicut e' ad p'nt' e' omniū fidei communem
 q' fides s' uolunt' p'nt' hinc e' p'nt' e' aliquid commune
 omniū fidei s' n' potest e' e' aliq' commune omniū fidei s' uolunt'

contentis in propositionibus universalibus antecedentibus quilibet dicitur
contineri ab illis ut ab aliis eternam consequantur & fides
mixta theologiae specificat a se venit remanente veritates
universales quae ordinantur fideles ad vitam eternam sequen-
tiam

Fides etiam deum ordinare hominis ad vitam eter-
nam sequendam per revelationes privatas quae si illas potest discere
de aliqua media per quae potest consequi vitam eternam imo de
facto sequitur unde necesse est ut illis veniant per deum virtutem
theologiae quae ex sua natura ordinat fideles ad vitam eternam
sequendam

1^a pars 2^a q^a 6^a hinc virtutes theologiae sic ordinantur homi-
ni ad vitam eternam revelationes vero privatae sunt per accidens et fi-
des theologiae distinguitur a virtute a lumine quod quod a se habet
rationibus privatis per quae quae virtus habet ad deum quod quod habet
de se hinc theologiae sic ordinantur ad vitam eternam sequendam hoc
habebit ad deum unde si per fides theologiae sic ordinantur homi-
ni ad vitam eternam propterea creditur in sacris litteris fides manifestat quod est
habebit ad deum manifestat quod est manifestat quod est manifestat
sequendam vitam eternam unde si fides theologiae sic ordinantur homi-
ni ad vitam eternam hoc habet fides theo-
logica ad deum unde si fides theologiae sic ordinantur homi-
nitatis universalibus manifestat quod est manifestat quod est manifestat
unde si creditur veritates universalibus in aliquo alio superaddito
modo per ordinantur ad vitam eternam sequendam

2^a pars 2^a q^a 6^a de revelatione privata sic
causantate extra doctrinaria dei hinc sequitur per se statuta adeo ad
sequendam vitam eternam et revelatione privatae et veritates particular-
es non possunt trahi per theologiae quae ex suis principiis intrinse-
cis sic ordinantur ad vitam eternam sequendam unde si fides theologiae
necesse est ex divinae ordinatione dei

Undem per nostra quae testimonij. Probos et arguunt de
deus a ratione illati a se hinc quae pro hisse militavit

Sit ultima d^o

Quo ultimo lumen supernale infallibile est quod quae a se hinc
revelationibus privatis est lumen ex sua natura transiens illatum
ad aeternam a se est. Na solum durans per instans quod vocari pot-
est fides durans in theologiae aut catholicae ex specificati 2° q^a
in ea lumen supernale est infallibile ut proportionetur cum reve-
latione sua quae est media ad aeternam; sicut est lumen ex sua natura
transiens et solum durans per instans ex principiis intrinsecis
ut distinguitur a virtute alium permanente quod ex principiis est

loas cap. 20 et probatur in primis ex illis numerarij cap. 23 n^o
 et deus quasi homo ut mentitur neque ut filius hominis ut mutetur
 et ad hebreos 6. Deus interpositus iurandi et p. suas res immutabilis
 et promissionem et sacramentis quibus impossibile est mentiri. Sed fortis
 magis solus habemus et p. sancto et quomodo omne mendacium esse
 vitium et p. dei sermo est veritas ipse ut patet ex cap. 17. Mentiri
 non nisi veritas est et ex deo non potest esse mendacium. et ex
 hibetur etiam p. et Ambrosio 10. d. epist. 37 impossibile inquit
 est hoc in infirmis habere. Insuper est et manifestum et veritas non
 potest mendacium neque dei virtus veritatis erroris. et p. quodlibet
 10. 22 de civitate dei cap. 25 si valent imitari quod omnipotentes
 non potest habent propriam cognitionem mentire non potest et
 et sic et homo hominis et de similibus omnipotenti, quid non
 potest omnipotes omnipotenti alii fallere mentire non potest
 et Athanasio 10. de incarnatione ubi dicit aduersus et Mare
 deus posse mentiri si non dixit deus quod periturus simul non est
 deus si non periremus et p. Aristoteli 10. 2. de cur deus hoc cap.
 12 et 13. ex hoc inquit quod deus mentiret non reperiret menda
 cium et inquit quod non est deus. et omnino sunt testimonia que
 in clarissima constat ita repugnare deo mentiri sicut non se deus
 unde illa propositio deus nunquam mentitur et nec mentitur et
 hoc in fidei

de hac veritate fidei exponente eodem quodam an
 thonomis in sacris literis que videntur inter se prophanis. Et abique
 dubio veris vera consonat p. quibus dicitur deus creabit adverte
 rdy et sacram scripturam ubi sepe sepe sepe et sepe in q.
 et sepe et in super fide dicit videntur in doctis et sepe in q.
 mini et talia et mendacia cum aut veris. et in oratione in
 per boia videtur aliquid plus significari quam intendat et in
 inquam aliquid Philosophorum aut aliorum sapientium humaniorum
 literaturae ausu et Mare sequentes hypotesis talia mentiri aut
 falsam dicitur dicitur et quando oras minus explicat quam
 intenditur que etiam salva veritate omnes in se sepe pertine
 ent ad certiorum se sepe et talia sepe et talia cursum
 que difficultatis quod non attendentes plures in doctis in Mare
 cum sepe et in in propter difficultate verborum audientes
 et temerarie attendere et mendacium aut errorem et in an
 us et veris fierent se non intelligere. Insuper sepe scripturam
 quam in veritate et in hinc negare veritatem propterea
 in Petrus Apollonius et cap. 30 dicit se epist. 10. Pauli in
 quibus et quodam in talia difficultate que in doctis et in talia.

1° dicitur deus esse quidem eam cognitionis talis et quia facta
 est per representationem et sic in intellectu creaturae et sic facta
 sita in solo et sic eam representationis ubi ad quam necesse
 sequitur falsitas et eadem proprietate qua in intellectu creaturae est ut
 deus eam falsitatis et ulterius indiget negare Petrus dicitur
 se deo in aliud continet qua factum est quod dicitur in file
 thoni et existentiam veram dilectionis et sic deus eam indiget
 qua deus eam et indifferens in se ad veritatem et falsitatem
 2° = item deus eam dilectionis sive qua reverentia
 illius sive in eum ratio facta et sic eam eius indiget qua facta
 tam est =

3° iudicium in rebus potest divinitus existere
 existente solo sicut potest existere apprehensus sensitiva et
 plene et de cognitione solo pendet ab solo in q^o eam operantia cur
 nos concipit deus sicut potest et concipit miraculose que
 deus potest in tale iudicium factum, constituit eam speciale iudicium
 sui et sic potest et eam speciale iudicium factum =

Ultimo error in malis moralibus et peccatis
 quod aliunde potest conferre se in effectum moralium bonos et
 cogitatio proponens falso misericordiam alicui in dicitur imminere ad
 actum misericordiae et proponens falso amicitiam mortem dicitur et
 dicitur prodece ad eorum contemptum et ingratum religionis
 imo interdum efficacia auxiliarii gratiae complectitur consimiles
 errores sine quibus non obtinetur consensus voluntatis quem cum
 eis obtinetur quare dicitur in 2° 2° diff. 8° num. 27 in int.
 deus error in tali et gratia potest deus velle excitare
 se erroris in tali quando deus potest velle et cavere se
 mala physica conferentia se in bona moralia =

Dicitur plura esse mala physica que non potest
 de se ut motus inordinatos appetitus mortali, morbi, et simi-
 les. imo unum quocumque tenent vitare supererogatum si commode possit
 et tenent vitare motus inordinatos appetitus et similes mortali =
 1° 2° = quibus haec mala debent vitari in pro-
 pter non in malis in altera et vitare ad eos, et sic in malis
 haec physica, mortalem que malis induunt, cum communita
 ne ad vitandum propriam qui prohibita sunt, et non ad vitandum
 in prohibita et similes error potest ad vitandum in malis
 2° 2° = malis physica et non mortali comparatione ad vitandum in
 2° 2° = sic videtur se affirmare videnti absolute de-
 vander se non prohibet in 2° Gabriel in 3° diff. 2° q. 103° via
 tenet in 2° 2° = sancto 2° 8° quamvis eam, Medina con-
 siderans de recta in deo sic cap. 27 = pueri mortali diff. 2°
 parte 2° 8° = cogitatio nam cum videri tenent parat homo 2°

in 2979 die 21. oct. 2. post 37 1/2 h. q. d. refert et
scilicet Cyprianus de 11. p. 4. relata sub 2. n. 51. ubi proponit 29
q. d. potest deus conferre miracula in passionibus doctorum, sed
intendente sola creatura per rationem etiam si iudicia viderentur
gravidis credibile et miraculum ex circumstantiis appareat
sola sine videndo illud tunc confectus est p. 29. et potest deus
et conferre creaturam virtutis et felicitatis inmirabilium subiectis
arbitrio spiritus sancti confectus virtutis instrumentarum sacramen-
torum et creatura potest suo arbitrio officia virtutis in malum
finem sicut modo videtur virtute sacramentorum et potest ea ubi in
confirmatorum erroris ut quod non potest ubi virtute superna ad
in finem moralium malum ut est in virtute sacramentorum et non potest
aliquam aliquam rationem quam a virtute potest virtute miraculorum in fi-
nem erroris spiritus sancti tantum malum est

Et dicitur potest deus providere credibile dicitur talis tempore
si deus potest concurrere actione specialiter in operibus superna et
divina in malum finem etiam potest in operibus miraculorum ordina-
tum in prudentis credibilitate falsis doctorum; cum etiam quod deus potest
et concurrere tanquam causa per se in miracula apparentia que
secundum se non opera naturalia et redire potest prudentis credibilitate doctorum
falsam quodlibet erunt miracula spiritus christi, sicut per confectio non
quod in tractatu facta a Magistro Phisicis, sicut deus potest esse causa per
deceptionis aut attestator falsis parvam inter deum et cognoscere
aliquam naturam aut per supernam operari credibilitatem
erroris sicut denique quod prudentis credibilitate doctorum falsis non est
per se malum morale spiritus sancti quam deus potest concurrere per se in
probabilitate opinionum falsis et ab omni apprehensionem naturam illius est

Dicitur dicitur attestacionem falsi repugnantem deo
que in actione conficiendi, accionem non intercedit et necesse inter
venire debet in actione conficiendi miraculorum videtur credibilem
doctorum falsam est per se non si vera verba seu testimonia dei
loquentis opera seu signa que non exprimunt rem propositam esse
demente divina spiritus sancti quodlibet esse veram ab omni credentis aliquid
miracula plenaria sedura extrinseca institutione dei spiritus sancti
modi comparatione doctorum propositis quippe non exprimunt eam esse
demente divina spiritus sancti quodlibet esse veram itaque credentiam
quodlibet non consistet ex alio quod videndo doctorum esse patet a se em
modi miracula non si vere dei loquentis testimonia et verborum opera
est certissima et a nullo negata nisi per se finis parandi miracula
appareat esse veris doctorum tantum arguit rationem doctorum esse per se
illam intentionem ad idem arguit eam esse veram itaque per se
sanciam non veram esse demente divina quodlibet in se miracula media
necesse appareat aut deus cognitionem aliquam infundat arguit

manifestationem veram et sic vultu actu et intentione non potest
 de mente. hoc idemque etiam modo actione seu operari vere
 cognitiones seu aeternationes dei potest nisi deus intendere plures
 passionem humanam si opera citata quoniam quia hominibus separatis
 nec exprimat mentem. Quod fuit conseruandi miraculi. Et patet
 doctus non exprimit. Sed hoc est de mente divina quod est in deo
 et veram eorum credendam. Et deus nullo potest esse directe et
 sic intendit errorem. Et cum directe et proxime non inten-
 dit, proinde affert habendi quod affert conseruandi miraculum
 ex quo sane credibilitas moralis iudicio erit velle potius veritatis
 quod fallitatis rationis. Et potestate absoluta quam constat
 velle in ea intentione potest errorem intendere.

Itaque ista huiusmodi miracula communium hominum
 concepta nam inuito eient iuxta nam. sed iuxta in intentione dei
 vero cognitiones et aeternationes diuinae potest communis. Et hoc
 cogit. consensu admitti motiva inuita recipit. Et communis
 theologorum versus aeternationes et quae cognitiones dei ab in-
 uito inquam inuito motiva fidei. Et miracula communis. Et hoc
 cogit. versus non admittunt motiva inuita in fidei. Et conditiones
 tantum ex inuito. Et miracula in confirmatione doctus. Patet
 namque nam. sed iuxta in intentione dei non nisi ex communi concepta
 inuito vera dei. sequenti testimonio et verba.

Itaque si cuiusmodi miracula eient dei sequenti
 vera testimonia conseruanti infallibilitate cum veritate. Sed hoc in au-
 tuis operibus patet quod summe nam notae. cum non potest quod quod
 fallum testari sui. loqui. Et miracula in confirmatione doctus. Pa-
 trata quibus putantur vera non putantur in fidei. Et conseruanti
 veritate doctus. In infallibilitate putantur conseruanti cum veritate
 doctus. est evidens eius veritatis arguit. sicut cognitio vera dei. Et
 evidens arguit veritatis. Et tunc sic. Et miracula etiam non
 putantur vera in ordine ad confirmandam veritatem doctus. In
 omni comparatione hominum in etiam demonum qui evidenti nave-
 rant miracula a christo. Patet in confirmatione sui doctus. Et
 se vera. Et vix omnes creatas excedentia quoniam evidenti non ce-
 rent veritati sui doctus. Et diuinitatis. Et in casu confirmatione
 fuerunt patet quod haec doctus. Et Thom. 2. 2. q. 49. art. 2. ad
 2. q. 2. verbi demon vix miraculi excedent. Et iuxta con-
 iecuravit eum et filij dei. Et refert ex christofomo demonem
 n. castam neque firmam incarnationis dei habuisse notitiam. Item
 de Ambrosio idem. Et de alijs Patribus testatur. Et repertus q. 16. de
 malo. art. 2. ad 3. Et in eadem 3. 2. q. 58. art. 2.

alio loquente creato dicitur e' ut ille ab alio audierit
 non si de suo loquatur in illud et non deum resolvenda tota
 loquatio e' rebeltas et ita non erit si vult. Hanc ab alio au-
 dicit cum non possit proci in scriptis sicut dicitur in aliquo cui
 Deus immediate revelavit. Et loquatio dei per alium resolvitur
 in loquationem dei pro e' habet aliquam equalitatem in fallibilitate
 sua

Hanc rationem suarey patat. Cogit ubi
 pro x. e' si ea e' efficiens et sic eam impugnat minister potest
 dicere veram explicitam mandatum domini e' inibi cadendo
 se proprio sensu arg. si Petrus dicit serbo venunda loquime
 cogitare quare ubi Petrus vera negotret serbus fingit affe-
 reo si dicit loqui dominus meus venundat tui ipsum cogitare
 in hoc caso serbus auertians hec verba non dat falsam nati-
 lam explicitam mandaty domini quod dicit ut talia diceret neque dicit
 dominy cogitare. Ita dominy hanc ut talia diceret neque dicit
 ut credat qd ex hoc quod dominus immediate loquatur serbo
 non sequitur idem e' falsum dicere se ipsum immediate e'
 se ministro sui. Confirmat hoc exemplo legati regis cui
 rex debet ut aliter punitibi suo nomine demittat aliqua
 que fallit non aut aliqua futura que non erunt loquatur venun-
 datus nulli falsum dicit neque resisti debet et significat ita
 e' aut fore qd ex hoc quod Deus alium immediate loquatur non
 sequitur deum q' ministro non posse falsum rebeltare

Verum hec impugratio Cardinalis suon
 eneruat vim argumenti suarey qd ita ostendit intenty
 suarey in sua ratione e' probare deus per suos ministros non posse
 falsy dicere alias deus e' falsitatis. Huiusmodi arguit et tade
 is aut potest loqui falsum ministro aut non potest nisi
 verum dicere si vult qd si minister loquatur falsum ex ore
 Dei loquitur falsum et sequitur deus loquitur falsy se se si
 vult qd minister loquitur falsum qd eidem loquitur verum
 in quocumque non loquitur et minister dicit de suo loquatur fal-
 sum unde cum non possit loquatur falsum pro ipso
 immediate etiam si suos ministros non potest loqui falsy
 et hoc e' intenty arguit ad quod nichil potest respondere
 Cardinalis si ego neque in te aliquid e' fact' non in eam quo

minister annuntiat mandatum & nequa affirmat neque negat
 de dato mandati sibi mandati contingat esse falsum. si pe-
 trum cogitare qd n cogitaret petrus falsum dicit et resbus d
 cit vry ego eodem modo in caso simili dicit falsum dicit
 et minister vry refert qd sibi refert a suo domino in
 non e hoc dicit quod vry est =

Amplius explicat deus etiam in illo caso falsum di-
 cend qd sicut minister auditorius ministerium e falsum di-
 card qd se ipam ministerium e falsum dicit
 dicitent petri cogitare cum n cogitaret e falsum et falsum
 cu dicit erat sig n poterant ut in mandato hominis dicit digni-
 mi n contineri veritate dicit n adeo serbo iubeo et dicit soa
 ni me cogitare e auditorius intelligunt mandaty et simul inte-
 ligat cogitare e dicitent qd se vera n cogitaret e meso
 minister intelligunt falsitatem simili minister audit do-
 minum dicitent e cogitare e audiendi mandatum intelligit
 falsitatem e cogitanti in simi deus se ipam cogitaret fal-
 sum minister et qd minister alij auditorius intelligunt falsum =

Sit 3a Conclusio =

Deus de poa absoluta n potest infundere actum erroris pro
 intellig. etiam si deus se ipam e se solo potest infundere ab-
 quem actum vitalem in actu qd quem in se intelligeret quod qd
 falsum ut alibi ostendit e contrarij comm. dicit philosophi
 e dicit potest se ipam e se errore speculativo qd pra-
 ctico qd in se ipam e se habere e errore includente ma-
 litiam moralem e ab actu inseparabiliter coniuncto cum illa
 solam suspensio e de errore speculativo e actum in se
 deum n potest infundere actum erroris etiam de poa absoluta
 hanc qd a fortiori tenentur defendere doctores existimantes
 deum n potest infundere habitum erroris in quo nunc
 ramus valentij in presenti punto 3o ad ultimum suavit in
 2o tomo theologiae dicit qd num. 17 et omnes in dicit
 d. thomas precipue in opusculo aristotelis dicit qd e ad 2o
 quatuor abut. e ras est qd habitus solum e inclinat ad actum
 erroris qd deus n potest se solo habitum erroris multo
 minus actum erroris eandem qd specialiter tenentur Me-
 dina 2o qd 19 art. 1o. M. Vincentius de gra xpi qd 1o M.
 nicholas de electione de homine pueniente ad deum e ab actu

quod ita ostenditur ne alius prudentie infusus erroris specie
culatibus probabiliter apprehensum non est erroneus. Potius ve-
rus est deus concurrenter ad eum tanquam proprius et non concu-
rrit ad alium erroris speciem. Et ante pro veritas illius alius
est practica et non speculative et qui veritas practica non consistit
in conformitate cum re in se sed cum recta ratione quod practi-
cificas non conformetur cum re erit vera cuius veritatem deus
auctor est.

Explicatur exemplo prudentia infusa dicitur hic et nunc
adorandus est hanc hostiam quam probabiliter est et non adoranda ve-
ritate consecrata est in re consecrata non est ex defectu
rationis ministerii aut ex defectu characteris sacerdotalis aut Baptis-
matis et talis alius prudentie infusus veritatem est practice quod
conformis ratio rationi supernaturali quod vero speculative non est vera
accidit alius prudentie est in re veritate speculative salvatur quod ill
vere apparet alius ministerii infusus cuius auctor tanquam proprius est
deus et non nullae in ista pro parte quod est alius de qua non putamus erro-
ror speculative est infundens illi alius auctor erroris quod est
explicatur in veritate est salubritate practica non est salubritate aliquando
itaque moderetur non ad adorandam hostiam sed plures rationes mili-
tant ad probandum non esse vere consecratam et nulla est probabilitas
ad opportum etiam si revera hostia est vere consecrata ille alius
non est prudentie infusus neque supernaturalis neque proprie et ad es
tanquam a causa pro se quod continet erroris practice quod habentis sit ver-
itas speculative.

Explicatur confirmatio amplius deus proprium
et sic deo non potest infundere alium pro aut causare tanquam
causa pro se ut dixerunt plures heretici nostri temporis quod pro
quam salubritate tribuerit deo est histori quod nec potest cadere alium
erroris cum unica causa pro se iam tribuerit error deo tan-
quam et cum non minus patitur error aut salubritate causa veri-
tate quod malitia moralis cum sanctitate deo etiam si erroris
inculpabilis eodem modo loquendus est de utroque.

De probabilitate pro deo deus de propria adhibita non potest
loquifalio quod non potest infundere alium erroris proprie
immediate esse solo aut admittit a D. P. Nam pro deo ita
tum et oportum ut heretici aut error manifestus in fide est
vicium est in se pro. Quia deus quod pro non deus infundent
immediate proprie ipsum et sic deo alium erroris salubritate
sunt fillam quod est proprie loquifalio deo quod non potest deus immediate

Aicles indey, Marci Alimo, Romino cooperante sermone con
 firmante sequentibus signis, et alia adest gratia miraculorum
 et n' statim ad hoc miracula quidem vera si quadratio ad
 facte et quod rationem miraculi et si falsa quantum ad finem
 devotum et intentionem dei Non hoc n' est in Anri xpo q' p'nu
 Uas n' fidem facit vera miracula q' deus n' est falsis fabricator
 unde aliqui predictam falsam potestatem n' potest facere miracula
 licet quis habens malam vitam possit. et c. 222 q' 178. art 2.
 ad 222. ita docet miracula semper n' vera testimonia eius ad quod in
 dicuntur unde amati qui falsam doctry enuntiant nunquam fi
 unt vera miracula sed ad confirmand' su' doctry quibus quando
 que possunt fieri in commendationem nominis xpi quem invo
 cant et in virtute sacramentali que exhibent. huc d. Thom. in
 omni d' huj' loci ad acti 2.

Ex quib' testimoniis colliguntur aliqua omnino ra
 cion' ad fundy aequaly pro nostra ff. 272 e' miracula vera posse
 fieri adeo in ordine ad plures fines; 272 e' quod precipue et p'ra
 ti' finis et utilitatis fidei et veritatis; 272 e' etiam fieri miracu
 la in commendand' nominis xpi invocati 272 e' etiam fieri
 ad demonstrand' sanctitatis aliam que seu vult proponer e
 in exempli virtutis ut docet d. Thom. in loco prox' citato 222.
 huj' p' hinc propri' et genuin' est miraculi an vera hoc ha
 bent grat' miraculorum possit ordinare miracula in vanam glo'ri
 aut in consequens honoris aut pecunie n' docet ad Thom. ex
 p'ce et in predicti loci ubi ait homines mali seu habentes
 malam vitam possunt patrare miracula si p' in commendand'

sanctitatis que n' habent 2.
 Hic ut certis suppositis et ex doct' d. Thom. arguitur
 pro p' proponis ubi dicitur q' deus n' potest esse testis falsitatis q'
 n' potest patrare vera miracula in testator' doctry falsi;
 ubi e' noty tan dum e' n' q' in fidei q' e' testem falsitatis
 omnibus modis repugnat et veritati dicens quia p' ex testi
 ficatore doctry falsi q' conditione d. Thom. collati deus p'
 re testem doctry falsi q' testificari et testem in actu et idem
 falsit' d' q' ex patre verum miraculi in testificandem
 recte collat' deum testem falsitatis in testificandem
 falsi doctry fore testem falsitatis 2.

Et hinc p' hinc namq' quod miracula n' vera
 dei verba et testimonia loquunt' dei q' n' exprimunt rem propo
 sitam et demente dicitur p' hinc, uadent eam esse veram atq' ad
 credendy habent miracula p' hinc namq' testem in testificandem extra
 dei comparandem doctry propri' quibus apparet ut finis dicitur

12
alio qm qd pparata ad rationem dicitur propositio qd ista
probat dicitur e' voluta et p'e intentu' aspe, n'm' probat
cum dicitur e' de mente dicitur

13 e' n'q' in primis p' thom' evidenti dicit
quod si deus pararet miracula in atellariu' dicitur falsu' e' est
falsu' falsitati q' miracula ex p' d' thom' p' p'prie testimonia et
verba dei p' p'prie q' p' p' aliu' q' falsitas que testificat e' de
mente illius q' si x' d' thom' deus dicit testis falsitatis parari vera
miracula in atellariu' falsu' dicitur tam ista doctrina falsa e' de me-
nte eius

Speciat quod dicit solutio si vera miracula ex
naa sua n' e' testimonia & vera verba dei p' substitutione
extra ipsius dei que habet de p'lo & sequenti potest seu de p'lo
absoluta illi ut p' ea que habent ex naa sua p'prie extra
instituzione dei que habet r'ad' accidenti cuius naa d' n'q' p' ad-
soluta dei n' adiat intra limites accidentis que convenient n' i
p' potest uti rebus sine illis

Non inq' sup' dicit d' d' in primis in illa hypo-
thesi conditionali includit neces' institutio extra dei q' in illa hypo-
thesi conditionali miracula si vera verba & testimonia dei p' p'prie
q' x' d' thom' p' p'prie ex instituzione extra de miracula vera sunt
vera verba et testimonia p'prie dei q' in illa hypothesi si deus
vult parare miracula in atellariu' falsu' dicitur vellet miracula
testificari dicitur falsam d' x' d' velle miracula testificari illam
doctrinam et velle miracula e' testimonia & vera verba dei q'
in illa hypothesi conditionali includit institutio extra divina que
miracula continentur vera verba dei et eius testimonia p' p'prie
n'q' institutio extra dei que miracula continentur vera verba &
testimonia dei e' quodam volu' dicitur que extra se habet ad q'
e' eius miraculorum p' p' n' pot' e' e' alia p' volu' ut mira-
cula testificant doctrinam p'p'itam q' n' videri nota q' p'e
ille parare miracula in atellariu' dicitur falsa e' velle miracu-
la testificari eandem doctrinam idem falsu' n' inq' n'q' effu'
falsu' thomoni e' testificari q' illu' vellet miracula testificari
doctrinam p'p'itam aut sup'oneret miracula e' vera testimonia
de extra sua aut p'prie contineret miracula in vobis tes-
timoniis & p'p'itatis vellet illa testificari p' p'prie q' p' p' p' p'
ut sequit' ad ead' falsu' & sequit' p'prie de his int' collisi cas'
falsu' q' cum in nullo casu p'p'itatis miracula in atellariu' p' p'
p'p'itatis dicitur necesse e' quod miracula p'p'itatis int' collisi cas'
testimonia & vera verba dei ex naa sua ut veru' est aut ex

in hunc extra dei quod includit in volitione dei intendere
 si patere miracula in testificatione facti facti

Quis quod ad hoc quod dicitur miracula vera esse
 et testimonia veluti requiritur in facti vel patant facti facti
 iam et veram et certam adeo etiam quod sit de mente
 dei hoc autem non habet facti facti in predicto casu

contra est, nam et de mente dei. Sed quod in
 de mente quod deus cognoscat factam et alia et reveren
 te noscit et sit patere miracula in testificatione facti facti,
 deus cognoscat et cognoscat deum et alia et sit patere
 natura vel inquit homini est in imitacione quod deus et
 veram deum propositam si et iam deus est facti facti
 quod colligitur. Phom tanquam necess. sequitur ad patra
 facti miracula in testificationem facti facti. Nam facti
 contrae et se sunt intenty difficultati ne iam deus in para
 ret miracula in testificatione facti facti quod est de quo et quod
 per nos regantur deus propter anguly et Phom illoque a firma
 nte deus facti patere miracula in testificatione facti facti

Nunc vero probandum restat miracula suapte
 sua et testimonia dei vere et proprie et in existentione
 extra dei et per se ne miracula vera suapte sua fieri
 non possunt nisi virtute dei. Neque non possunt fieri nisi virtute
 dei sunt aut testimonia dei et max. est deus et Phom
 2. 2. 1. 78 articulo in corpore miracula si quidam effectus
 non sunt succedentes in creatis ad cognitionem mentis divine sicut
 alii effectus succedunt in nos dei et miracula et vera testimo
 nia dei ma et Phom communi consensu ad omnia pro
 batama per neque non possunt fieri nisi virtute dei et effectus
 solus virtutis quod demonstrante neque casus qui cum sit
 intuitus demonstrat mentem eius et quando sunt in testimo
 niam virtutis erunt vera testimonia facti facti an per neque
 cognoscitur evidenti apertiori ex cognitione effectus proprii et
 conlat et quod per neque non possunt fieri nisi virtute dei modo sequitur
 et declarat propriam mentem facti seu effectus proprii ac ver
 dit et sicut verba sunt vera testimonia quod demonstrant
 mentem agentis intuitus ita etiam facti qui per proprii effe
 ctus solus virtutis agentis an per tum et. Deum eodem modo
 sequitur et facti ac verba sunt Propetio tum et quod facti
 propria et que a solo uno agente possunt procedere et

divini nominis & in faborum ambitu hab. licetq; talis
 etiam qd. esse arguit probant deq; n. posse deesse alioq;
 de qua absoluta nisi forte tepdo n. venis certi de reb.
 certis q. fidei dicitur nunq; in parentibus. et con
 due utate qda ab bluta eod; modo procedit arguty n. p.
 de qua absoluta p. et in d. q. miraculy in contumacia divini
 nominis. nunquam venis certi an aliquando inductum
 fuerit ad huc finem & sequens q. fiat i. b. p. c. i. p. probat
 arguty predicty et etiam in presenti qua p. magis propriu
 huius miraculy est attestatio veritatis qm alij q. suis inten
 dit miraculy plura p. radere hoc m. d. max. e. necess. sicut
 necess. fidei q. q. q. e. p. r. d. m. t. p. h. i. f. i. c. i. o. n. i. s. q. m. i. r. a. c. u. l. a.
 q. q. p. p. r. o. p. r. i. a. o. p. e. r. a. d. e. i. m. a. g. i. s. t. e. n. d. u. n. t. a. d. i. n. t. e. n. d. u. m. e. t. c. o. n. f. i. r. m. a. n. d. a. m. f. i. d. e. m. d. i. v. i. n. a. m. q. q. a. d. a. l. i. o. s. i. n. e. t. e. q. u. a. n. d. o. s. =

inquire quomodo habens erga miraculy dato qd
 habita sit libero arbitrio habenti possit ordinari ad alios fi
 nes probat probat velatos? R. q. quod alij gravi p. i. e. x. n. a. s.
 vel ex p. r. i. n. c. i. p. i. s. i. n. t. i. n. t. i. c. i. s. i. n. o. p. o. n. a. n. t. e. a. u. m. m. i. r. a. c. u. l. i. s.
 neque cum coram naa n. miraculy ex se n. e. t. t. e. s. t. i. m. o. n. i. s. f. i.
 n. i. s. o. m. n. i. n. o. s. e. x. t. r. i. n. e. c. i. q. u. e. m. h. o. d. i. n. t. e. n. d. i. t. e. q. u. o. d. a. c. q. u. i. s. i. t. i. o. n. i. s. q. e.
 l. e. n. i. s. & h. o. n. o. r. i. s. n. q. a. m. i. r. a. c. u. l. y. e. x. t. e. h. a. b. e. a. t. q. u. y. f. i. n. e. m. i. n. t. e. n. d. i.
 r. e. s. e. r. v. a. n. t. o. s. t. e. n. d. e. n. t. i. a. m. v. e. r. i. t. a. t. i. s. q. i. n. d. e. p. r. o. b. a. n. t. q. u. o. d. h. a.
 b. e. n. t. e. r. a. g. m. i. r. a. c. u. l. o. r. y. p. o. s. s. i. t. i. n. t. e. n. d. e. r. e. a. c. q. u. i. s. i. t. i. o. n. y. p. r. o. p. r. i. y. q. u. y.
 e. h. i. n. i. s. o. m. n. i. n. o. s. e. x. t. r. i. n. e. c. i. v. e. l. o. n. e. a. l. i. u. m. v. o. l. u. n. t. a. t. i. s. i. n. t. e. n. d. i. h. o. c.
 m. o. d. o. m. i. r. a. c. u. l. i. m. a. l. u. m. m. o. r. a. l. i. t. e. r. p. a. t. r. a. d. m. i. r. a. c. u. l. i. e. s. t. i. b. u. s. t. e.
 n. a. t. i. n. o. s. t. a. l. i. q. u. a. m. f. i. n. e. m. m. i. s. i. s. o. n. y. =

Potest etiam ulterius probari qd. n. q. a. u. d. o. r. c. o. n. t. r. a.
 n. i. s. p. e. v. i. d. e. r. e. s. i. b. y. a. t. e. n. d. e. r. e. a. n. t. i. b. u. s. u. e. a. d. e. n. t. u. r. e. n. p. r. o.
 a. d. e. n. t. i. a. a. d. a. c. t. i. o. n. y. d. o. c. t. r. y. f. a. l. s. e. p. r. o. p. t. e. r. m. i. r. a. c. u. l. a. q. u. o. d. r. e.
 v. e. r. a. n. i. h. i. l. i. n. t. e. r. i. t. a. d. p. r. o. p. o. s. i. t. y. d. i. f. f. i. c. u. l. t. a. t. i. s. n. q. n. o. v. e. v. i. d. e. n. t. e. s.
 m. i. r. a. c. u. l. a. u. e. a. d. e. n. t. i. b. i. s. h. u. e. p. r. o. v. a. d. e. a. n. t. i. a. d. c. r. e. d. e. n. d. y. d. o. c. t. r. y.
 f. a. l. s. a. m. s. i. v. e. n. o. n. i. m. e. d. i. y. s. i. m. i. l. i. t. a. t. a. l. i. q. u. i. v. i. d. e. n. t. e. m. i. r. a. c. u. l. a.
 r. e. l. a. t. s. e. m. p. d. i. f. f. i. c. u. l. t. a. t. i. n. q. u. i. r. e. n. d. a. a. t. e. p. r. o. n. e. t. a. t. e. s. t. a. t. i. o. f. a. l. s. e.
 d. o. c. t. r. y. c. o. n. p. a. r. a. t. i. o. n. e. m. i. r. a. c. u. l. o. r. y. a. u. t. q. u. a. r. a. t. i. o. n. e. n. p. r. o. n. e. t.
 p. r. o. p. t. e. p. r. e. c. i. s. i. o. n. e. o. m. n. i. u. m. c. i. r. c. u. m. s. t. a. n. t. i. y. q. u. i. n. h. o. c. s. t. a. t. p. a. r. t. e.
 c. o. n. t. r. a. v. e. r. i. t. a. t. e. v. i. d. e. r. e. d. i. c. e. n. d. y. q. u. o. d. n. o. n. e. g. a. b. i. t. n. o. c. o. n. t. r. a. r. i. a.
 i. n. t. e. r. e. i. t. a. p. r. o. n. e. t. a. t. e. v. i. d. e. r. e. n. o. n. p. o. s. s. i. b. i. l. e. n. o. n. e. s. t. i. n. t. e. l. l. i. g. e. r. e. i. n. d. e. o.
 p. a. r. a. t. i. o. n. e. m. m. i. r. a. c. u. l. o. r. y. e. t. i. m. u. l. a. t. e. s. t. a. t. i. o. n. y. f. a. l. s. e. d. o. c. t. r. y.

consequere vitam corporalem mag' hunc

Ad Arguta 22 22 pro 22 dicit ad 24 concludo
ma' omni pro 1. 2. 3. de actu gradentis in hunc qui ver
satur circa errorem probabiliter apprehensum d' nego quod q' m
illis casu' deum' e' ad aliquid erroris q' ille actus deus
e' gratia error aut speculativus ubi reperit' accidens e' quod
in veritate alius q' solus significat nihil enim com' dem' in e'
adorare hunc 22. ut dicit' in 2a 2e.

Ad 24 nego an' q' finalis sumat' n' est ead' intus
Deus ut intus deficiat' dicit' e' potest errare quod habet ex
hinc quod sit ex nihilo ad quod n' exten' dicit' causaliter de illi
aut ad hunc peccandi habitus sumptam ita etiam ad pag' e' d' an
et n' exten' dicit' dicit' concederet an' d' quod potest hui
omnibus suis intus defuit ex se neque ad deficiendum d' tra
tus a deo d' solum ad entitate' reale' in presenti aut de
us e' ead' unica e' q' se erroris absque locutione deficiet' ex
sol' intus unde solidetur tribuit' error.

Ad 34 R' dicit' ma' extrinsece e' tanquam ab ob' o'
concedo ma' intrinsece e' falsitas mag' ma' d' dicit' ma' deus e'
ead' entitate' ma' dicit' cognitionis concedo ma' rationi falsis cognitio
nis quando patet ad falsam nego ma' q' hui' pro' dicit' dicit'
causa vera e' falsa extrinsece intamen mentalis q' q' e' natu
ralis similitudo dei dicit' intrinsece mutatur quando mutatur dicit' ma'
2. 2. R' transeat quod dicit' sit extra denominat' e' veram
aut falsam tunc ma' nec dicit' intus creato tribueret falsitas
quibus hui' propositionis mentalem e' magis minus deo q' q'
concurrat ut causa unius falsus tribueret ma' intus creato
si rem dicit' n' e' in re patet propositionem affirmantem
e' in re e' potiori parte deo q' e' dicit' illam adum e' erro
reus e' ma' q' se signum e' q' se ob' illum infundit.

Ad 41 R' nego an' q' non intuitiva specificat
ad exist' dicit' e' quando p' philosophi acerrant manere app
ceptionem penitenti in ad rem dicit' debet intellectus in
actu e' representant' in actu 2. ad quod requirit' pres'
dicit' 2. 2. R' transeat an' d' nego quod q' in
illa n' deus supat' presentia dicit' dicit' ma' ad rem ut su
plum e' ob' q' propriam unde predictum iudicium erit ve
rum e' n' falsum.

Ad 34 R' quod licet error sit malum phy'icum e'
in morale ma' repugnat' infundi a deo propter eius summam
veritatem sicut malum morale propter eius summam sanctitatem
e' potest contingere quod sit error speculativus e' simultaneus

20
mouendi ad subleuandis miseris pauperibus ad qd dicitur deus
nam illud est ut nō specificatur a falsitate speculati-
ua sed a veritate practica =

Ad 1^{am} argum^o pro 2o dicto 3° R. in primis
tam probatum est ex d. thoma dei nō posse conferre mag^{is} mi-
raculorum subiq^{ue} arbitrio habentis; dicitur autē quod potest con-
ferre nō in quantitate ad id attestatorum quibuscumq^{ue} ut dicitur est in
4° q. 112° et d. resham d. plurimū ibi dicitur R. conclusio
ma^{ior} est mag^{is} nō ut late explicatur est in d. thoma 2° q. 112°; ad pro-
bationē R. implicatio^{ne} probentur ex pte summa^e veritatis dei
nō ex cogno^{scendo} ex mira^{culis} quibuscumq^{ue} aut nō probentur suasio
sua nō docet falsis q. 9° cum summa veritate dei nō
compatitur attestatio falsitatis siue habeat effectū nō

Ad 2^{am} argum^o R. conclusio^{ne} q. 112° in q. 112° dicitur
est aliquid diuini videtur sola la^{icorum} veritas rebelari est in mira-
culis applicatio^{ne} rebelationis sicut p^{ro}posito celens est utraque testi-
monij dei =

Ad 3^{am} argum^o R. conclusio^{ne} d. thoma 2° q. 112°
ut dicitur est in p^{ar}te 2° q. 112° demones combinatebant ex visione
miraculorum nō habebant evidentij^{am} veritatis doct^{ri}ne sed
necesse conuictam est ex alijs videbant multa signa in
miraculis nō p^{ro}namus in q^{uo} nō poterant expellere ideo
occurrit in eis suspitio quidq^{ue} ex straxitate mediocri est hoc
dicit d. thoma in locis allegatis =

Ad 4^{am} argum^o R. dicitur nō loqui miracula
a parientia q^{ui} solum concurrat ad illa ut ea prima uni-
uersaliter p^{ro}positum contra sit in ceteris miraculis videtur
si vera testimonia dei et nec de hoc dubio

Articulus 4us

utrum obiectum fidei possit
esse aliquid visum?

Prima 2° in re potest adentiri aliquid n^o q^o sufficienter ab obiecto
proprio s^{ed} per quandam electionem voluntarie declinans in unum
partem magis quam in aliam.

2^a 2° quando in re n^o adentitur sicut cum substantia alteri
ut patet et cum permittitur erit opinio n^o sicut sit cum arbitri-
o et adque tali permittitur erit fides.

3^a 2° manifestum est quod fides neque opinio possunt eo de visis
aut s^{ed} s^{ed} tenent aut s^{ed} s^{ed} tenent.

4^a 2° ea que subiant fidei in speciali et sic n^o possunt esse
multitudine de credita.

5^a 2° ea que subiant fidei in generali considerata subtrahunt
communi credibili n^o sicut ab eo qui credit.

Articulus 5us

utrum ea que sunt fidei possint
esse scila?

Prima 2° impossibile est quod ab eod^{em} idem sit sit una et est
dicitur.

2^a 2° potest contingere quod id quod est una s^{ed} scilicet ab
uno etiam in statu sicut sit creditum ab alio.

3^a 2° ad 39 ea que demonstrative sicut possunt et creden-
tiam numerantur ad opia de ipis simpl^{iter} sit fides apud omnes s^{ed} s^{ed} s^{ed}
iunctur ad ea que s^{ed} fidei et oportet ea sicut sicut sicut ad hunc
qui eorum demonstratio n^o habent.

4^a 2° ad 39 de eodem s^{ed} idem n^o potest est simul in unum sicut
mine sicut neque cum opinione neque cum fide, aliam et
alio ratione.

Sicut plura explicanda n. c. & partialiter incipiendy ab ex-
plicacoe q. propter antiquitatem temporis alia postea expo-
cabuntur.

Dubium Primum

utruq. fides divina de eodem obiecto
secundu idem possit esse simul in eod. s.
subiecto cu scientia aut opinione
saltem de potentia Dei absoluta?

In titulo dicitur fidesq. ueripotentia pro actu fidei q. pro actu
quo credimus deum esse p. inq. et om. q. p. probatum qui est
qualitas si manens in inhe. et eodem modo potest sumi scilicet
opinio et p. inq. inquiri an actus fidei et actus sciz de eodem
subto in idem possint esse simul in eodem inhe. q. utrum ha-
bitus sciz aut opinionis possint esse simul. 3. utruq. actus fidei po-
sint comparari cum habitu sciz aut cum habitu opinionis et so-
quendi de actu sciz potest etiq. inquiri an actus sit abstracti-
uus et actus sciz q. habetur in p. de terra s. in p.ibus
qui versati e. sero p. restem comparati cum actu fidei diuine
et tandem in de p. ordinaria de saltem de pot. absoluta
possit intelligi simul ut et sciz in eodem subto. circa idem aliq. q.
lex modis p. dicitur.

ut aut n. omnia in subie. reducemus tanquam com-
mune axioma inter doctores statuendy arbitrio est q. diuina ve-
atq. h. posse comparari de pot. absoluta cum habitu p. dei quare
intelligimus in apostolo paulo q. p. modo transiens uisit
diuina esse simul si manere in cohabit. fidei. Doct. d. d.
D. thom. infra q. 175 art. 3. ad 39 ubi ait quod q. paulus
in uisite n. fuit beatus habitualiter. 2. solus habuit actum
beatitudinis quod est simul tunc in eo n. fuerit actus fidei sicut
fuit tunc in eo. dicitur habitus. Hoc d. thomas p. uisus raso est q.
opposito inter habitum et actum n. est directa s. indirecta q.
n. tollit coexistentiam utriusque oposti in eodem subto.
ex quon. fuit colligere potuisse in eod. inhe. simul actum fidei
et beatitudinis habitum q. illa n. potest intelligi sine
actu uisionis dei et deo controuersia decidenda semper ma-
net an s. actus fidei et actus uisionis ueritatis possint compa-
ri in eodem subto.

In hoc dubio Primus affirmat actus seu actum de
 iure, fidei cum actu evidenti scilicet abstractivo et a fortio
 in habitum fidei non comparari cum habitu scien-
 tiæ et idcirco solus pro hac parte referantur Thomæ Aquinensis lib.
 2° secundæ secundæ 3° cap. 1° q. 3. Albericus 3° p. 9. 88 mem-
 bro 7 art. 2. 2° q. 79 membro 3°. Albericus art. 2. q. 3.
Magnus in 3° d. 1. 2° q. 2. Bona Ventura art. 2. q. 3.
Gabriel q. 1. art. 2. Argentina q. 3. art. 2. Duranus d. 1.
 2° q. 2. prologi Enriquez quodlibet 8. q. 19 et quodlibet
 12. q. 2. Stragon in presentia art. 1. Valentia Anno 3° d. 1.
 1° q. 2. puncto 4. Salmeron ad Hebreos 11. disp. 2.
Catharinus in ibidem suarez disp. 3. sect. 9. Konich disp. 4.
 11. dub. 19. Jori in presentia 11. p. 8. et 10. Pianke hura d. 1.
 11. p. 30. sect. 2. et ib. de anima 11. p. 40. sect. 5. Carina
 in lagg disp. 2. sect. 2. Meratus disp. 13. sect. 1. et sequa
 ntiibus quos refert Cicquius ripalta disp. 12. sect. 3. n. 10.
 18. et sequentiibus.

Probat autem suarez hanc 11. p. 7. ita q. concurrunt
 duo media seu motiva ex se sufficientia ad adentem
 dum veritati propositæ scilicet Deus est ens et licet duo actus
 unum ratione unius mediij seu motivi et alterum ratione
 alterius. Similiter possunt esse simul demonstratio quæ demon-
 strat deum esse aut esse unum et auctoritas divina quæ re-
 velat deum esse ens et habens. Hæc duo motiva licet duo
 actus alterum scilicet ratione demonstrationis et alterum fidei
 vivæ ratione auctoritatis vivæ in a p. r. non unum quodque
 mediij seu motivi ex se sufficientia ad adentem in se personæ
 propositæ intus infert operantem non operans nisi in a p. r.
 a p. r. motiva ratione altitudinis mediij seu motivi licet in se
 partem potest esse motivi seu mediij detrahente proq. nec potest ali-
 conari hanc quare p. r. ratione mediij propositi. Un' possit eli-
 cere actum ad quem movet mediij seu motivum omni p. r.
 11. p. 4. et simul posse in intus esse et demonstratio evidenti-
 ter prostante deus esse ex effectibus creatis et simul auctorita-
 tem divinam in quod est in sacra scriptura moventem
 intus ad credendum deum esse ens.

Partea idem suarez impugnatur solentem quæ
 auctores strans. 12. adhibente vincenzo 1. 1. 2. scoti
 d. gabrielis p. r. partea adferrentur lucanus 1. 2. prologi
 art. 2. Meratus quodlibet 2. art. 15. q. 3. autem n. 11. in
 in eo casu etiam si ipsi actus concluderet veritatem

preter intentionem ut ex Metaphisica debet sequi unde
operationes supernaturales actus intellectus non nisi in diffinitione
accidentali s. specificationes vitales =

2^a solutio potest esse quod ille actus sit unus quoad
realitatem duplex autem quoad facultatem ita ut habeat in
ratione vitales ex natura sua distinctas a natura scientie et al
teram fieri in eis continentes deus rei s. unam = ista re
solutio significat hispalensem in 3° dist. 25 articulo ad argu
menta =

3^a arguit s. quare q. illi sui facultate s. p
essales illi entitati. Et ambo accidentales. 2^a una vitales et altera
accidentalis s. nihil utriusque potest dici q. in 3° pro 3^a q. s. p. q.
q. utraque unam tantum potest habere speciem vitalem
et constat tunc etiam q. unus obiectus non potest immediate esse
eque s. contrarij q. duas differentias dicitur ac constituerdas cum
illis unam entitatem tantum q. nec potest esse unus actus cons
titui in duabus speciebus q. neque duas facultates specie dicitur
q. possit esse vitales entitati eisdem actus. = 2^a pars eiusdem m. 3^a
q. ut utraque facultas est essentialis debet esse unum esse. In illo
autem q. facultate illi essentiali q. nulla potest esse essentia in se unam
natura q. non habeat aliquid essentialem et immutabilem est. et in
illam propriam genus s. preventiam constituentia una rationem vitalem
tali entitati essentiali s. intransmutabilem neque coexistit potest
autem argui q. natura q. essentiali illi. quia illi tantum s. p. no
strum a rationem dicitur dare potest facultate actus non ex illo solo
maali nulla species sumitur; pro 3^a q. s. p. q. iam hoc comi
teret cum resolutione impugnata =

2^a solutio impugnata 3^a solutio q. s. ille deus per
malitatem constituit vitam rationis sui s. vitam rationis sui in
illo actu ita ut ille actus sit et est evidens ut eisdem speciei cum
actu scientifico eisdem s. quem habet Phylaxium gentili
et quatenus d. a r. u. certitudine fidei ut eisdem speciei cum
actu fidei eisdem certitudine quem habet fidelis restituit s. per
malitatem s. altitatem rationis neque dicitur potest q. in 3° pro 3^a q. s. p.
q. s. illi sui speciei fidei et ratio esse s. distincte facultate et
constituit propriam entitatem et constat quod simul concurrunt
in eodem tempore et subiecto in facie ut confundantur et eodem
sunt in eadem entitate ut s. in dicitur in omnibus similibus
his qualitatibus ut s. albedo est albedo et in actibus animarum
et amicitie s. concupiscentie dei sicut ab aliquo simul ha
bentur non propterea sunt unus actus; 2^a autem pars est 3^a m. 3^a
q. s. p. q. =

notis Marty cognoscit p testimonio exty dicunt q n potest
et aliam

Hoc arguty potest responderi ex d. Thomas 1° 2^e
q 37 art 3 illud combineri n posse qd eodem medij haberi n^o
scientiam et aliam n^o fides n^o tm probat quod diversa
n^o n^o parat haberi sicut actu n^o et opinionio qui pcurant
sunt actu fidei dicitur sic dicitur e. Thomas 2° 2^e q 10
imperfecta e xpe medij impossibile e quod ambulant in uno
medio sicut prohibet quod ambulant in uno solo et in
uno subto potest n^o un us hoc q medij probabile e demon
strat h^o habere signum quod e ad d^o; et in 3° h^o 2^e q 12
art 2^e inquit quod scia et opinio quamvis sint de eodem r^o
n^o p idem mediam s^o n^o habent etideo possunt e simul
fides d. Thomae cum autq sacrasitas opinionio e evidenti. et
q diversa moda possint e simul cum n^o poterunt scia et fides
q diversa moda e simul

2° q 1° 2^e q 1° d. Thomas in art 2^e huius questio
nis ad 2° h^o ait qd eodem tm idem n^o potest e simul
in unobae scia neque cum fide neque cum opinione alia
tm et alia r^one qia cum opinio simul e n^o potest tm
ppter de eodem qd de r^one scia e quod id quod scitus ex
admets impossib^o aliter se habere de r^one autq opinionio e
quod id quod e operationum existimet possibile aliter se habere
id quod fide tenet ppter fidei certitudinem existimat etq
impossibile aliter se habere. Ita r^one n^o potest simul id
et tm idem e sciam et certitudinem qd ppter e sciam certitudinem
e n^o visum; Idem habet d. Thomae q 1° q de verit. art 2^e qd
b. ubi ait n^o videtur e possibile quod de eodem aliqui tra
deat sciam et opinionem q opinio e cum firmidine alteri
us ppter quam firmidinem scia excludit et anstet et est
possibile quod id de eodem fides e qia ex quib^o testimonio
evidenti constat semper iudicare d. Thomae impossibile scia et
opinionem posse e simul e sequenti sunt arguty ex auctori
tate d. Thomae de sumpt^o neque contrarij alterut in art.
3° questionis 63 s^o 2^e q in corpore ita ait ex p^o aliam
quod differunt in pfectum et imperfectis opinio, fides et
scia q de r^one opinionio e quod accipit firmam firmidinem
ne alterius opinionio videri habet firmam adhesionem de
r^one v^o scia e qd habeat firmam adhesionem cum
ratione intellectiva habet in certitudinem procedentem
ex int^o p^o fides autq medio modo e habet ex certit^o
in hac opinionem quod habeat firmam adhesionem de p^o v^o

subij in ee imperfecto, inemento quod causi sibi imbles
 laery et stat motu constituit felle subij in ee se adu sta
 e comberto subij in adu se et sic in poa constituit sub
 vide se maalti motum in ee imperfecto simile m'acci
 dir in proprio et hanc scilicet bene notato quando ex
 ea habet solutiore ad omnia opposita et gl'are fides, sen
 et opinio in comparibiles de eodem in catz. h' ce subij in
 Carotanus 3

in quib' verbis tale continet arguty a sensu fidei
 ego credo deum ee priny et unum et proprie motu
 tendens ad visionem eiusdem misterij. id quod e' proprie
 motu n' potest ee tam eius pro etiam de opo' dei abdu
 ta et nega a sensu fidei et misterij primitati poterit can
 habere vili. et actua eiusdem misterij ma' p' ng a sen
 sus fidei et a sensu detrahet n' videntis et se dicens p'ria
 hanc visionem et a sensu fidei e' proprie motu ad visionem
 eiusdem boh' an' p' ng a sensu fidei e' actu subij tendens
 ad visionem beatificam e' n' videntis et a sensu de
 tratus n' videntis ino includentis p'riam videntis an'
 p' ng a sensu fidei constituit hoc auctorem ad beatitudin
 etiam e' constituit tendens ad visionem beatificam in
 qua eterna beatitudo consistit quod p' ng actu constituens
 tendens ad visionem beatificam e' a sensu detrahet n' vi
 dentis nam tenere ad visionem et n' videre idem f'altis d'ni
 p'riam d'cursum p'riam motu n' potest stare cum po' exhi
 rente p'riam sui in cuius honore ut docet d' Thom' in
 sequenti art' 4 q' 6 et 7. Et n' in corpore adoe d'icatur quon
 da aliquid f'altis e' album e' cuius rad' e' et amittit ex eadem
 doct'ia d' carotani motu e' actu entis in poa p' quod in poa
 e' f'altis f'altis dicit p' quod in poa p' de rad' p' e' ut si
 e' dicere p'riam fit aut p' ad quam e' in poa e' p'riam d'icatur
 e' sub motu e' p' sub p'riam d'icatur vnde in p'riam b' e' est
 quod d'icatur motu acquirit pro' qui excludit f'altis p'riam
 p'riam ex p'riam in p'riam d' Thom' p' p'riam illa poa red'icatur ad act'
 carotanus motu

Explicat amplius implicat quod aliquid simul
 beati e' quod d'icatur quod implicat quod aliquid habeat a sensum
 fidei et simul videat p' p'ria ng a sensu fidei e' motu
 p'riam videntis que habet r'ad' p'riam d'icatur etideo in ea consistit
 in beatitudo eterna que e' summa quies. diximus in m' m'
 auctorem constitui p' p'riam in p'riam n' potest ee aliquid videntis

ab ipse fide ut fuit xpi dominus. l. pparibilitate corpore
quod dicitur omni omnem habentem a consensu fidei
nihilis constitui ut viderem d' tenentem ad viderem
claram omnem dicitur

Quod hoc dicitur inferiorem illuminare ab
cuius misterij fidem ab angelo superiori habere fidem
rei manifestate pcedendo a consensu salutarum talis illa
minuatur n. misterij manifestate videtur ab angelo
superiori alios fructa illuminare unde necesse est ut illa
ascensu clarum sit qd illuminat fit adeo mediate ab
angelo superiore immediate d'ideo illuminat pproprio. dicitur
re misterij qd pparitas re belata n' videtur qd d' certum
quod pparitas fidei constituitur efficiens videtur. d' fidem ange-
li inferiori habet a consensu fidei et n' d' videtur

Reg

2o qd ut pcedat d. Thom 3o qd 7 art.
ascensu fidei esse visione, eisdem dicitur in qua carnis. pparitas
est veram quod quicquid habet a consensu fidei alius dicitur
sit ad visionem quod quicquid ad hunc quietem d' con-
niti dicitur videtur aut in habebit a consensu fidei p' d' in
et quiete d' dicitur n' loquitur de similitudine a consensu fidei d' in
thomae clare, eisdem dicitur qd dicitur n' dicitur n' dicitur
fidelis semper videtur deum dicitur ab omni d' dicitur n' dicitur
fuit recipere illuminare de dicitur et d' dicitur dicitur
ato d' dicitur in consensu quod habet a consensu fidei
aliquid creati nihil dicitur dicitur qd pcedat de a consensu
fidei dicitur dicitur

3o qd ut pcedat d. Thom 3o qd 7 art.
nihil potest habere fidem alius creati pcedat
visionem dei pcedat quod dicitur fides d' dicitur secundario
ipse primario quod d' dicitur n' dicitur n' dicitur ad
dicitur secundario quod d' dicitur secundario dicitur
primario dicitur dicitur est Angelum inferis rem illumi-
natum n' habere fidem quomodo aut cognoscat rem illumi-
natam dicitur

facta d' illuminare ab angelo superiori et
cognitio illuminare pcedat ad statum Angelum inferiori omnia
aut pcedat ad statum Beati videtur in eadem dicitur n' dicitur
det a consensu fidei quod dicitur n' dicitur n' dicitur non
habebit fidem illius misterij d' dicitur dicitur qd dicitur n'
n' dicitur dicitur angelus inferiori in eadem dicitur dicitur
n' dicitur illud dicitur n' dicitur quod dicitur d' dicitur
quod dicitur misterij re belata unde n' dicitur pcedat

47
probat in materia de illuminatione Angeli inferioris cogit
et posse per se et in se habere si fuerint eadem boni boni
quantumlibet boni sit diversum =

Placet in beatitudine eterna xpi dominus
suis amor dei necessarius ortus ex visione beatifica etiam
visus regulatur per se in se ipsam aut ut alij dicunt regu-
latur per visionem beatificam et in eodem modo videtur se
operari inter se in se habere sicut a se in se fidei et viae et in se
boni non etiam voluntas necessitatis suavitatis necessitatis
quod voluntas potest elucere amorem liberam quod etiam
et convincat in se per visionem aliquid boni potest habere
ascensum fidei et in eodem boni movente ad hoc voluntate
libera =

Ad hoc Pet. Al. Joanes ad. Thomas dicitur
1o q. 10. totum quod voluntas ex se est libera et in se
que statim sit potest fieri libere in boni proposito et in
diferentia regu- in eadem in se in se et in se in se libe-
ram et necessitatis in se in se in se in se et tendentiam
ad finem et in se in se in se in se in se in se in se
in se in se in se in se in se in se in se in se in se
in se in se in se in se in se in se in se in se in se

prophane rationem propter voluntas non potest
ex se in se in se in se in se in se in se in se in se
proposito in se in se in se in se in se in se in se in se
modo se habet in se in se in se in se in se in se in se
etiam in se in se in se in se in se in se in se in se
auctoritate dicenti = non sicut in se in se in se in se
habet in se in se in se in se in se in se in se in se
in se in se in se in se in se in se in se in se in se
in se in se in se in se in se in se in se in se in se
libere a voluntate ad boni propositum libere =

Aliter in se in se in se in se in se in se in se in se
et necessario et libere in se in se in se in se in se in se
veniens quod sit final amor in se in se in se in se in se
in se in se in se in se in se in se in se in se in se
creaturis in se in se in se in se in se in se in se in se
se in se in se in se in se in se in se in se in se in se
cognoscibilem ex creaturis nec tenemus idem concedere in
fide non docet d. Thom. in hoc articulo ad uno et eodem po-
test haberi in se in se in se in se in se in se in se in se
potest in se in se in se in se in se in se in se in se in se

aliquid aliud operetur et similitudine de hoc potest et apparet demonstrari
 hinc scire quod illi deus et credere quod sit trinus. et de eodem
 in idem non potest in uno hoc esse quod cum fide hinc dicitur Thom.
 verum est quod visio beatifica ex alio pro non potest comparari cum
 aliqua alia fidei quod visio trinitatis ad beatitudinem est quod non potest
 creditur dicitur in quod videtur etiam nec secundum

Idem Al. in Thomia ubi pro. et de in
 de solitudo nam quibus arguta facta pro. probant inter se
 de visione et fide in quod probant in compositione inter se
 intuitum alioquin deo creati et ex ratione fidei quod arguitur fidei
 in est motus nec tendit tanquam ad rem ad hanc quod intuitus
 quod non potest habere rationem quietis sicut visio beatifica respicit
 deinde unde nihil est aliud pro. et. et. et. et. et.

quod in in compositione inter se quod rationem autem
 rationem deo creati et in sum fidei et idem dicitur etiam
 probari tum ex ratione inabili pro. et. et. et. et. et. et. et. et. et. et.
 me dicitur predictus Al. et ad arguitur visio beatifica et hinc arguitur
 et respicitur ad fidei quod probat hinc et speciatum est et est in et
 pro. et. et. et. et. et. et. et. et. et. et. et. et. et. et. et. et. et. et. et.
 ne non in intuitionem cuius quod deo creati habet rationem in re
 in a se fidei et idem dicitur quod pro. et. et. et. et. et. et. et. et. et. et.
 convincit in re in quod quies in re consistit cum in quod
 fidei et potest combinari et semper dicitur privatione notitiae intuitus in
 et. et. et. et. et. et. et. et. et. et. et. et. et. et. et. et. et. et. et.

Sit ca. 110

Habitus fidei et habitus sciendi non sunt simpliciter
 etiam quilibet habitus sciendi abstractus non ponunt se in eodem
 modo et tunc etiam quod deo ad obiecta hinc pro. et. et. et. et. et. et. et. et. et.
 habitus sciendi etiam ex diversis habitibus abstractis privatione
 etiam et in re habitus sciendi abstractus privatione
 et ponunt se in eodem modo etiam de quod deo
 habitus sciendi et in re habitus sciendi abstractus privatione
 et ponunt se in eodem modo etiam de quod deo
 habitus sciendi et in re habitus sciendi abstractus privatione
 et ponunt se in eodem modo etiam de quod deo

hinc cum episcopo hausa in presenti sub 30
 in ca. 110 et in 18. quod licet habitus fidei directe

oponenti habetur sic n' in privative p' contrarie co
 quod habitus fidei quod non est in actu 29 n' gene-
 rat obicitate deuo scilicet, cui opponit privative claritas
 & evidentia similiter habitus sic quod non exercetur
 potentiam scientificam n' factu' evidentiam de suo scilicet
 cui privative opponit obicitate =

1° non presentat argu' n' intentionis
 probare sic habet habere claritatem actuali, & fidem de
 civitatem actuali. & quod habent claritatem & distan-
 tiam ex quo sic protestat argu' n' minus dat claritatem
 & obicitate habitus actuali quam actuali. & actualis ob-
 habitus opponit privative claritati actuali & obicitate
 causae & potentia habitus fidei causat actum obicitate
 & habitus sic actum clarum & habitus fidei in se habet
 obicitate & habitus sic claritatem non actuali & in
 bimalem an p' non actus sic in quod e' actus causat
 obicitate ead' & idem qd' de actu obicitate p' n' ab habitus
 si ab habitus silentis & fidei q' 2^a p' n' q' ead' e' p' n'
 cas' solum potest causare quod habet in se n' de illa p' n'
 ite intelligitur nemo dat quod n' habet q' n' aut p' n'
 n' obicitate p' n' & 2^a p' n' q' obicitate & claritas
 in se opponitur privative q' obicitate p' n' Nota sunt
 opponenti privative 2^a p' n' q' id quod combent' alicui p' n'
 tra quo quing' Nota sunt debet combent' illi an' 2^a p' n'
 ex his claritas & obicitate opponitur sicut tenebre & lux
 sed ita opponitur privative p' n' de illa p' n' q' e' illa =

Nec potest subditore op' actus thoria q' huc
 solum obicitate in se extrema p' n' subditore q' e' et
 ab eodem subditore modo se expellente ratione actus p' n'
 obicitate aut modi positivi p' n' habitus n' reperit p' n'
 claritatem aut modi positivi ex p' n' utriusque extremi expell-
 ent' oppositum q' n' opponitur contra sic p' n' n' q' p' n'
 sicut tenebre expellentes solum n' claritas & obicitate existen-
 tia & evidentia p' n' ex p' n' utriusque extremi p' n' fidei n' obicitate p' n'
 solum q' obicitate sicut privative sicut tenebre q' n' opo-
 nuntur strare n'

Sic potest dicere quod obicitate in habitus fidei
 solum continetur virtualiter unde fidei continens e' aliquid!

positi by. Non inquam hoc dicitur qd. virtualiter
 actus habens fidei oppositum habet ead. re de caritate virtualiter
 habens scilicet in alia oppositioe qm. privativa qd. m. y. qd.
 privas virtualiter opponit fidei virtualiter sicut fidei qm. actus
 alii qd. habent. Itaq. oppositioe n. ad oppositum n. d. d. m. re
 quiritur extremum oppositum quomodo quinq. qd. quid habeant. Ita
 nem. oppositioe n. calor et frigus opponit. Tur. contrarie et
 tm. unq. n. excludit aliud nisi habeat. Itaq. oppositioe scilicet qd.
 sit in unum s. d. d. caritas virtualiter et claritas habet. Itaq. opo-
 sitioe privative qd. in utroq. habitu existit et neutra actus
 i. d. d. caritas et claritas actualiter qd. exemplum e. in materia
 que habet privationem quatuor bivalentem hinc quom habet ex
 treme quod fia. n. existit actualiter in re n. a. et tm. d. d. d.
 tm. d. d. d. oppositioe privativa ita proportionaliter in p. h. 3

Sit ultima conclusio

Opinio n. potest simul ee cum fide neque virtualiter neque ha-
 bituali eadem d. d. h. in ead. actu etiam de pot. dei absolute
 hec conclusio eadem modo proponitur sicut e. precedente in
 quibus ostendimus neque actum fidei cum actu fidei neque
 uniti combata ita in presenti de fide et opinione ostendimus
 n. posse compari in ead. habitu eadem d. d. h. n. licet formidolus
 e. de r. d. d. opinionis n. sicut simplicitate s. puritatem sicut fidei
 excludit tm. certitudinem et habet r. d. d. privationis resp. d. d. h.
 us quod si comparantur ad invicem certitudo fidei habet tamen
 h. et formido opinionis sicut incertitudo habet r. d. d. privationis
 qd. certus e. certus qd. d. d. h. fidei qd. n. habet opinionis est
 certus n. ad habendam certitudinem fidei quam n. habet. Itaq.
 de opinione qd. illa certitudo e. quedam privatio opposita
 privative n. potest ee in ead. habitu simul eadem qd. re
 qua fides et opinio de eadem in ead. 3. Clara poterant a fe-
 rri in confirmationem huius d. d. h. hec difficultas n. pu-
 tatur in libris posteriorum et ibi ea non videtur ee ad hunc
 modum

Argumentis Respondetur

Ad arguta 12. de ad 24. d. d. h. ma. si a rebus opponatur
 privative necesse ma. An opponatur concedo 2 et concedo mi.
 et n. eos qd. qd. a rebus h. d. h. fidei opponatur privative

ad probandum ma' dist. an' si sit sufficienti & n' impediatur con-
 cedo and si sit sufficienti & impediatur negando in effectus in re
 procedit a coa' sufficienti exposito & n' impediatur in presentia
 medium fidei qd' diciturum est impediatur a medio scientis quod
 e' clarum & cor vincit in dy' conuictis v' evidenti' inter se
 h' clarum n' habet capacitatem ut a scienti' eidem veritati per
 meum dicitur.

Solutio 29 solutione datam in r' ad sciendum quod
 nihil operatur testimonio 19 veritati in actu conuictio q' dicitur
 hanc eiu'ndem veritatis in primis ad impugnandum hanc 19
 e' 29 solutione optime Pet' M' Joanes a' Thomas d' p' East.
 10 q' opera ad sciendum Patris sacros' Respondetur. Et propter ea
 quia ibi dicitur propter ad' ad impugnandum 19 solutione R' in
 p' hanc 10 mod' ad q' Philosophus xpianus firmus a scienti' illi
 propositioni seu e' q' p' hanc ratiocinatio in se firmus a scienti' ad
 29 probandi neq' exigentia q' videtur sibi firmus a scienti' et
 sic procedit ex eo quod sibi Philosophus fidelis habeat actus fidei in
 eundem ex e' ad agendum amio' veritatis contentis in
 sacra scriptura in qua e' h' continetur hanc propositio deus e' et
 propterea videtur sibi firmus a scienti'. Ad 29 probandi
 q' n' d' voluntate habere virtute ad m' hanc in actu conu-
 ctum evidenti' q' demonstrandi q' a scienti' eidem veritati per
 meum dicitur ut dictum est neque ex hoc sequitur aliquid in
 conueniens q' Philosophus nihil dependit credendo certitudi-
 dine fidei in illis veritatibus q' paratur est ad sciendum evidenti' q'
 a fidei = Ne aliquid e' fiat exempli gratia Angelorum q' etia'
 n' credimus Angelos hanc dicitur fidei de e' illa d' = Maiores
 q' Thomae ex p' q' e' R' absolute dicitur e' in necessitate
 dem propter e' certitudinem certitudinem in ecclesia n' in
 hanc in illo fidei in particulari q' hoc n' erat necess' ad hanc
 essent parati negare omnem evidenti' q' auctoritatis sacre scri-
 pturae aut ecclesie =

29 p' concedendo Philosophus xpianus habere
 maiorem certitudinem q' fideles ratiocinatio et q' p' hanc ratiocinatio
 de hanc ratiocinatio. Quia e' n' q' e' hanc a scienti' fidei q' a scienti'
 in se in illo e' hanc habet certitudinem maiore fidei in gmo-
 tibus fidei existens in actu Philosophi quantum d' e' p' hanc ad
 certitudinem fidei q' e' in actu propter oppositionem cum a scienti'
 in se n' potest e' hanc extrinsecum habet certitudinem fidei
 equibalem certitudinem intrinsecum actus fidei =

Admittendo 29, dubitans quod iudicemus remorem adimpu-
 nandi. C. dicit. an ille modus certitudinis n. potest esse in
 ratione in quod intentio potest supponere pro ma certitudi-
 fine diversi ordinis naturalis. Sicut et super naturalis neque
 an pro maiori certitudine eisdem rationi et ordinis con-
 cudo antecedenti. Ad probationem dicitur quod intentio, si
 proprie accipiatur debet esse intra eandem speciem qua
 creati seu actus et ab eadem motibus si vero accipiat in
 rigore n. debet esse in eadem speciem late vero
 accepta potest comprehendere diversas rationes exem-
 plum reperitur apud D. Thomam 1. 2. q. 12. ar. 5. in
 corpore ubi dicitur D. Thomas cum ioh. virtuti naturalis intus
 creati n. sufficit ad dei esse videndam oportet quod ex divi-
 na gratia superacrescat ei virtus intelligendi et hoc aug-
 mentum virtuti intellective illuminationem vocamus & non
 deo ita verba ultima certum n. e. quod virtus naturalis
 in intus creati est diversi ordinis a lumine glorie neque
 in rigore illud incrementum potest esse intentio propter ra-
 tionem propriam, neque augmentum, vocat autem ad D. Tho-
 ma augmentum quod ex lumine glorie intus habet maiorem
 virtutem intelligendi ita ut naturalis remota habeat
 lumen autem glorie proximum. Et aliud exemplum in actibus
 virtutum naturalium elevatis per charitatem in quibus
 reperitur duplex bonitas altera naturalis et altera super
 naturalis non ita ut ex hijs fiat intentio bonitati et ra-
 tionem maior bonitas quam in elevatis actibus. Et hu-
 ctiam in actibus intentio ita in presenti certitudo supernaturalis
 per se certitudinem a sensu, scientijs et est modus illius acci-
 dentalis. Diversi ordinis quod nullum reputatur in com. de iudic.
 1. ar. 1. et advertendum quod hec certitudo supernaturalis n. e. ex
 ista natura a sensu sed est participative a motibus infallibilis
 fidei sicut bonitas supernaturalis in actu virtutis naturalis n. e. bo-
 nitas facti actus charitatis et participative. 33. dubitans quod
 immutabilis dicitur nec admittimus nec defendimus et ista dicitur
 de bonis quibus ad eius imperationem. — — —
 Ad 29. C. dicit. an ad 1. q. 3. m. dicit. actus actus et in actu
 n. minus participant interesse quod actus eisdem et bonitas con-
 cudo e. hoc neque quod sunt simul in eodem subiecto, sicut
 quomodo de ratione et modo operationis neque quod eisdem mo-
 do operanti ad probationem. In actu videndo videtur e. ?

et firmitate assensu fidei negotia aliquam explicacionem con-
 cedo aut et nolo equam de licet assensu opinione et ex
 iudicio probabili de qd credimus assensu firme maxime
 plicat p probabilia ordinis naturalis in casibus hominum
 Ad illud de Parrochii prop. R. qd veritas n est in alium fidei
 humanam assensu fidei propositioni p credit illi fidei dicitur et
 legio dei p in assensu fidei qui propter ex veritate revelantis
 suo adveniente erat assensu fidei firmo s. Ad 29. qd in d. 2.
 dicitur de clavis et confusio de eod. dicitur fidei negotia de diversis
 concordia ma dicitur conceptus correspondens huiusmodi
 p dicitur sibi habet habitum de conceptis correspondens huius
 complexio huiusmodi in conceptus ratio ad rationem hominis et
 dicitur huiusmodi fidei ad huiusmodi et illo conceptus aut gradus hominis
 significat punctum hominem ut dicitur a ratione communi hominis
 et est absolute huiusmodi et idem gnomis et concordia in huiusmodi ordinem
 huiusmodi interesse pro huiusmodi instructionis s. Ad illud de definitione et
 definitione R. quod si conceptus potunt esse simul et conceptus
 definitionis et explicatio conceptus de fidei huiusmodi aut intrinsece huiusmodi

Ad 29. R. modo aut ad probacionem concedo p se con-
 tinuare talem casum s. in eo dicitur qd est assensu
 propter medium probabile et propter demonstrationem errat n
 ceteris vim demonstrationis aut dicitur p existimare medium
 probabile et firmius et pure n habet legi nec per illud nec
 per aliud medium s. hoc procedit ex errore, nos autem loqui-
 mur de huiusmodi bene dicitur quod si veritate propter illa dicit
 media cognoscant vim demonstrationis tantum erit assensu huius
 huiusmodi confirmatur per medium probabile et dicitur est
 an vobis est huiusmodi videtur assensu ex duplici motivo n e huius
 loci de fidei nec pertinet ad propositum

Ad 29 dicitur e in 29. qd ubi dicitur assensu
 navimus inter amorem liberum et necessitate ex una qd
 et assensu evidenter et evidentem ex alia

Ad 34. qd efficaciam et specificationem circa eadem dicitur
 n p se emponi in eod. subto bene tm e diversa unde videtur
 utraque antecedens sibi in se de veritate et homines an se
 considerat an quod si capax se attitudinis et vultus
 efficaciam dei seu frequens veritate et homines a certis circum-
 stantiis et ideo n e huiusmodi sequo videtur d. Thom. 1. 2. q. 19. ad 7.

Ad argum 29. qd ad 19. qd in utroque casu a-
 pat actus fidei licet comparatur habitus et in visione p huius-
 modi dicitur e s. Ad argum pro 29. qd negat manere actus
 fidei e sequenti deum se p huiusmodi absolute n p se est huiusmodi

evidentia creditur in multis, sed habet in eis in re
sibi Malum velati cuius rationem reddunt. Hic Paulus et
et Iuanes Paulus quibus promittitur iram Dei si fideles negli-
gat salutem quam sibi conseruare debent et prodigijs, Iua-
nes autem referunt ad Christum dominum quibus facit sed et excuratio-
nem in habitantibus et coram eis in conspectu suo dicitur plu-
ra et maxima miracula operari, et miracula non pro-
barent certo et evidentia dicitur Christus esse creditur in re
ationem haberent fidei ac fideles operent iram Dei et autem
et evidentia miracula Christi probant eius dicitur et evidentia
dicitur in re et miracula Christi non combinerent, fidei
excursio haberent in non credendo, nullus inter com-
munitatem nisi magis evidentia probet quod et in miracula et alia
media non probant evidentia creditur in re et evidentia
vincant tunc et asseritur creditur in re et evidentia
probat aut probabile non asseritur necessitas in re et evidentia
habitu et evidentia et qui in re et evidentia non asseritur, potest asseritur
et non asseritur contra tenent asseritur et potest dicitur in re
culpa quod cum Christus dominus concludit in re et evidentia
tanti miracula et portenta certo et evidentia probant Iohannem
Christi dominum esse creditur in re et evidentia probabile est quod
linguit libertatem ad asserendum et aliquid culpa potest
dicitur.

Et potest probari et ex verbis D. Augustini, Augustinus in dicitur
precedentibus allatis libro 1. epistola fundamenti cap. 2. multi-
ta inquit si qui in ecclesia me iustitiam tenent in unio populo-
rum et eorum auctoritas miraculis inchoata speant in cha-
ritate confirmata et reclusa virtute tenet ad ipsa de peccatis spu-
sali cuius ascendit deus per domine mandavit si que ad pre. mag-
episcopatus successio sacerdotum tenet denique catholicis nomen
quod non, sine causa inter tam multos inuenit sola hec ecclesia
habuit. Hec tunc in gg. dicitur inuenit. 1. in re et evidentia
motiva que aduersus evidentia creditur in re et evidentia
1. in re et evidentia seu motiva potest de unio et qualitate
bus dicitur que ad pre. parant reuocari 1. ad veritas eius sine
admiratione et aliter falsis, 2. a paritas et sanctitas dicitur
ad quam spectat ut omnia que docet sint honesta et utilia
sunt quod tunc sit. 3. ad effectum dicitur dicitur que ad pre.
in modo quo in manus in re et evidentia et sequitur D. Augustinus.

lib. 2. de civitate dei cap. 7. quod mundus in xpi credidit
 unitate post dicitur in q. sua monito. Curvone ut docet Paulus
 in inhumane sapientie vobis in virtute spiritus sancti et
 ad contactu cap. 2. que in forma d. dei in forma hominis
 ut in 2. ad cor. cap. 10. anima militie nostra n. carnalis
 p. spiritus sancti p.

24 motus et virtutes in multitudine et auctoritate testi-
 monij testimonij et prophetarum et martyrum quinque nomina
 acceperunt quod suo ratione meorum filii testimonij prebe-
 runt. 39 in doctorum ecclesie qui. et auctoritate excelluerunt.

39 preter motus sumit ex varijs modis quibus deus
 prebebat auctoritate testimonij predicantij hanc eodem in quo
 ordine 24 locis dicitur miracula et in miraculis signis quibus
 omnino dei teste expono homilia 19 in Mattheo et August
 dixit ep. 1. 29 cap. 8. dea mirabilibus operibus loquitur.

Ad preter motus et precavimus et dicitur civitem p. dicit
 celestis per istam fundata ab initio predicationis evangelicis.
 nunc ex quo omnibus motus et dicitur sumit ex parte argum. hanc
 motus nominata et sciunt materia fidei evidenti credibilia
 et evidenti credibilia p. quibus et aliquid evidenti credibi-
 le habet et dicitur p. bonam argum. ex motus qui p. in fove
 evidenti credi. hanc aut p. ad credibilia evidenti in
 tenendam motus requiritur et testimonio que nullus sine
 menti potest negare habere efficaciam illarum evidenti
 credibilitatis et quomodo et motus zelata et in se sunt est-
 dentem credibilitatis in mysterijs fidei magis constat et mi-
 probatur omnibus nationibus et gentibus notis et dicitur evangelij
 habere sanctitate et puritate et quod in hanc lege aut e
 regione ita probatur illud p. probatur quod hoc in vir. aliter
 hanc et nulla mandata ita dividunt hominem ad ama-
 nity deus super omnia et proximo sicut se ipse sicut probatur
 notitia dicitur nec ita aliqua respicitur. hanc homi-
 nes ita p. excellenti virtute p. dicitur nec ita amatores. hanc com-
 manis relinquuntur omnia tan diu utas honorem et vitam
 ut deo et in omnibus manciparent et minus omnibus hanc
 omnibus hanc quibus nationibus hanc notitia p. et quod dicitur
 hanc de omnibus hanc in universis gloria triumphavit.

cognitionis & concisionis inter se sufficientia in testimonio extra aut
 motiva quae sufficienter convincant & opponant evidenti de
 libilitate. Loquutionis in tantum ita ut nemo mentis compos sine
 errore non possit dicentem aut negare existentiam negatam veri
 biliter esse se potest ut evidenti concipiat ab aliquo intus in
 propria eam sine ita credibilitate loquutionis existit ut eviden
 ter cognoscatur praeter in quibus continetur credibilitas quae praeter
 non esse causae intus. Si solum testimonia, sicut in m. p.
 non quod potest esse efficacia quae conveniat quo Martinus et
 sapientissimus hominis conseruat et in et hactenus motibus. Iuxta
 dictis exemplum potest esse non sicut probabilitate specula
 tiva potest evidenti demonstrari ita credibilitate propor
 tionalis modo se habet ad probabilitate aliam ut evidenti
 ter demonstrari per modum probabilitate et per auctoritatem orandi
 sicut doctorum illam proportionem auctoritatem et credibilitate
 loquutionis speculative potest evidenti probari per testimo
 nia probabilissimorum sicut et per consensum popularium et in solum
 praeter quantum ad hoc iudicium combinatorum et accere
 assensum sui credibilitate aliam loquutionis per etiam specu
 lative quae credibilitate et quodam affectu extra loquutionis
 et potest probari evidenti illam affectuorem seu proprie
 tatem loquutionis combenire =

Sit 2^a conclusio

Dico 2^a iudicium evidenti de credibilitate sicut hinc non potest
 elici ab aliquo probabiliter si aliter naturale in
 aut a fide humana sine necessitate eius sicut debet esse aliquod
 ordinis supernaturalis. Hec pro. Probatur 2^a et 3^a cum
 defendunt plures ex hactenus rebus pro 3^a et 2^a eos
 speculatione refert et sequitur Ruyalda sect. 2 num. 28
 et 39 et in primo. Quando de iudicio practico credibi
 litate, quod sit explicat hinc est attendendum credibilitate mi
 terentur fidei. Probat naturalis regula regulat aliam non
 naturalem voluntate quae per affectu iudicij debet esse or
 dinis supernaturalis. aut per non per affectu voluntate.

movens ad actum fidei ordinis supernaturali et probabimus
 deob sequenti et debet regulari ab aliquo actu secundum
 practico intellectus non est alius iudicij practicum, et
 actus intellectus equo potit regulari nisi a practico iudi-
 cio practico de creditibilitate obiecti fidei et ab illo debet re-
 gulari ma pro ea parte probatur na quolibet actum
 voluntatis antecedit actus intellectus mox voluntas ex
 quo ad specificationem et actum voluntatis quicq; pia af-
 fectio movens ad actum fidei debet precedere iudicij ordinis
 supernaturalis.

Hoc argumentu fundatur in specie p[ro]p[ri]a affectionis
 que e[st] supernaturalis na species actus supernaturalis
 voluntatis movens ab ob[ie]cto p[ro]p[ri]o quod proponit
 ab ob[ie]cto tanquam a forma specificatione expressa p[ro]p[ri]a
 proponit intellectus non est supernaturalis obiectu ne
 proponit n[on] potest subire speciem ordinis supernatura-
 lis actu voluntatis et actu intell[ect]u quo proponit ob[ie]ct[um] p[ro]p[ri]e
 affectionis movens ad actum fidei debet e[ss]e superna-
 turalis, ma est certissima et m[ag]is probetur sequen-
 dum est triplicit[er] h[oc]e confirmare quod intellectus pro-
 ponat actus voluntatis t[er]m[in]e obiecta, aut n[on] proponit ob-
 iectum supernaturale actu ordinis supernaturalis et h[oc]a
 modo actus voluntatis quoad p[ar]t[em] h[ab]entem supernaturale
 specificat[ur] connaturalit[er] ab ob[ie]cto sic proponit. 2o pot[est]
 intellectus proponere voluntati obiectu supernaturale et tunc
 supernaturalitas relinquit materialit[er] q[uo]d actus intellectus
 terminatur ad illam n[on] e[st] supernaturalis s[ed] solus ordinis na-
 turalis. 3o modo potest intellectus proponere ob[ie]ct[um] or-
 dinis naturalis p[er] actus supernaturalem ad quod requirit quod
 ob[ie]ct[um] ordinis naturalis habeat aliquem modu supernatu-
 ralem aut ordinem ad de[um] auctoritatem supernaturalem, aliter
 nullo modo potest talis actus trahi ad illud ob[ie]ct[um] na supernaturale
 naturalis actus n[on] habebit a quo specificat[ur] aut actus n[on] erit or-
 dinis supernaturalis aut ob[ie]ct[um] n[on] erit ordinis naturalis.

ad substantiam & quantum ad modum nec potest dici
 quod est actum ordinis naturae poterit ab actu proponi ob-
 tineri ordinis super naturalis nam ideo in hereticis quibus
 actus intellectualis proponat obit super naturale s. deum esse
 primum & unum in ratione summi boni voluntati: pote
 rit specificare actum charitatis q. actus istud in heretico
 est ordinis naturae & supernaturalis ex p. ob materialit
 te habet ad specificandum actum charitatis q. eodem modo ob-
 tineri fidei sub ratione evidenti si proponat ab actu p. actum
 ordinis naturae non poterit specificare actum p. affectionis, pr
 terea supernaturalis videtur esse eadem ratio seu paritas ra-
 tionis et consequenter firmandi & iudicij practici de credibilitate
 obit fidei in eo ordinis naturae

Quod primum p. eadem prima pars m. nan
 mity fidei dicitur p. a deo habuisse supernaturalis & conse-
 quenti est super naturale s. iudicij practici de credibilitate ob-
 tineri fidei & mity fidei q. a deo est auctore supernaturalis et non
 legimus est supernaturalis nam videtur certa secundum do-
 ctorem sanctorum patrum & praecipue Augustini con-
 tra Pelagianos in omnibus fere libris in quibus con-
 tavit eorum errores m. p. non ex d. Augustino lib.
 2. ad simplicianum & questione 20. prope mity obit, in
 dicitur autem hoc p. a deo gratia ex qua p. de credere
 l. interna l. externa monitione mity ad fidem, ex quibus
 verbis tale completum arguit iudicij de credibilitate obit fidei
 procedit ex monitione tan externa q. interna mite
 nte ad credendum fidei dicitur tale obit, sicut inter tale iudi-
 cium & revelationem divinam non sit conexio in fallibi-
 li q. procedit a gratia dei auctoris supernaturalis, p. q. p. a
 ex verbis Augustini quia omnis monitio tan externa q. m
 interna movens ad asserendam fidem si probat mediate &

20.
Cura dei auctori super naturalis, non nomine gratia, semper in
fidelitate. Hinc gratia supernaturalis, sum etiam gratia iudicij practicum
te credibilitate boni fidei et iudicij et motibus, per actionem, quae
immediate movet inter adarum, fidei divinae gratia, necesse
maior est quod sit supernaturalis alias iudicij actu supernaturalis et
motibus et vere esse moralis illius est actus ordinis natura
lis quod est omnino absurdum.

21. Jaro conclusionis quod iudicij speculativae de
credibilitate boni fidei sit supernaturalis maiorem continet et si
cultatem, per se non iudicij speculativae de credibilitate boni
fidei habet bonum habitum supernaturalem quod tale iudicij specula
tivum est supernaturalis contra per non omnino actus in universum
tan inter quam voluntatis quiversat a bono habitum super
naturalem et supernaturalem non species actus sumit ab bono
habitu et quod versat quod per non motibus credibilitatis boni
fidei, iudicij miracula, testimonia Martyrum et movent
formaliter ad arsum a bono formaliter supernaturalem quod
talis arsum habet bonum habitum supernaturalem per quod gratia id
quod causaliter et virtualiter habet ad et per habet effectus
formaliter, et si illa motibus habent causaliter causare arsum
cum a bono habitum supernaturalem arsum habitum causaliter versa
bit et bonum habitum supernaturalem, et probatur non circa idem
bonum habitum movent praedicta motibus inter in ratione credibili
circa quod revelat deo movet inter et illi assensum per fidem
divinam, hoc quod cadit sub revelatione divina est formaliter
supernaturale quod illud in ratione credibili est forma
lis supernaturalis.

Dicitur quod bonum habitum credibile sub hac ratione
non est supernaturalis nec naturale praedictabit ananali et super
naturali non motibus illa non possunt movere inter et arsum
hinc credibilitatis boni fidei ut est credibile fide divina, non
consequenter movent ad arsum evidentem de veritate pulch
propositionis Deus est primus et unus unde arguitur de falsitate
si evidenti cognoscitur veritas illius mysterij quod est
absurdum non quod illi arsum habitum ad bonum habitum fidei ut credibile

fide divina nec etiam ratio ad credibile fide humana quod
omnino fallibile. Ratio ad illud bonum ut abstrahens ab una
et altera credibilitate dicitur credibile absolute et simpliciter, ita
ut prudentia seu ordinis naturalis quod superioris potest inclinari
ne ratio ad credendum.

Ratio ergo credibile ut sic abstrahens ad credibile fide divina
et credibile fide humana debet veli credibile per motiva abstra-
henta ab omnibus motibus determinatis, non licet velle sequatur hec
motiva movent ad credibilitatem determinatam scilicet fidei divinae scilicet deitate si-
de humana et movent ad credibilitatem simpliciter et ad credibilitatem
abstrahentem non fit equalitas ab inferiori ad superius affirmative, si-
cut necesse est hoc quod est animalium non nisi bene sequitur movent
ad credibilitatem ut sic et movent ad credibilitatem determinatam quod
mentamur a superioribus ad inferiores affirmative sicut non sequitur et
animalium quod homo tunc sic per ad motiva seu media ad
abstrahentia moventia ad credibilitatem ut sic et equaliter moti-
va debent esse determinata et propter sui determinacionem debent posse
vel ad credibilitatem fidei divinae vel ad credibilitatem fidei hu-
mana et motiva seu media proportionata in se. Ita debent mo-
vere et ad credibilitatem fidei divinae determinatam scilicet fidei humanae deitate
scilicet ad credibilitatem fidei humanae deitate et ad credibilitatem
fidei divinae.

Discursus promissus in hoc quod licet nec
specificae et inferiores habet sua propria quod constituit in sui
ratione ita ratio superior, sicut in hoc constituit per conceptum
animalium et rationis ita animalium per rationem viventium et simpliciter quod
abstrahunt a ratione et irratiōabili et operantur ab individualibus rationibus
potest dari animalium in rerum natura quod debet esse in hoc scilicet
sic eque ita eodem modo dicendum est de motibus credibilitatis quod si
et sic naturam modum intelligendi possunt considerari ut
sic et ut abstrahunt ab his illis medijs determinatis tunc
moventur in exercitio debent esse hec motiva in parte determinata et
determinata per diffinitivam individualem et non posse moventur sic primo ad
credibilitatem ut sic scilicet ad talem credibilitatem et superior ad credi-
bilitatem abstrahentem quod superioris per modum miracula et operum
proposita omnino per dei auctoritatem supernaturali et deo esse supernaturali
solum quantum ad modum media supernaturalia non possunt moventur sic et ad credi-
bilitatem ut sic quod per determinata media et determinati ordinis supernaturalis et
moventur ad determinatam credibilitatem scilicet in ista fide humana et fide divina.

Dicitur 2° quod licet admittatur quod fides in ratione ordinis
 sit esse supernaturalis in genere in quo recte creditibile est ordinis
 naturalis. Itaque dicitur apertum creditibilitatis. Sed fides est ligata
 pro ordinis naturalis quod ad hoc quod dicitur in ratione ordinis naturalis
 subjectum est quod dicitur sit habitus naturalis quod modo dicitur
 si sit ordinis naturalis, in proposito autem modus dicitur est
 per discursum qui recte veniens in ratione naturalis est habitus a
 principio ordinis naturalis sicut in planum in habitus fidei
 recte dicitur habitus est ordinis naturalis quantum ad premias
 generantes habitum et pro dicitur habitus est habitus in
 ordinis supernaturalis sicut in presenti.

1° dicitur nam in se quod actus productus per discursum
 sed dicitur expressis supernaturalibus 2° ordinis natura
 sit non recte probabilis et probabilis est in apertum habitum
 Theologiam esse ordinis supernaturalis et similiter eius
 actus et in incerta dicitur ad habitus fidei et ab eius actus
 in dicitur in ordinis supernaturalis actus et habitus et
 hoc max^e dicitur quando per discursum generatur conclu-
 sio ex quibus premias de fide in quo non potest dici quod
 actus in se sit ordinis naturalis imo plures actus sunt illam
 2° esse de fide quam in se sit in quod actus in se sit ex
 una premias de fide et aliam notatum naturalis sit ordinis na-
 turalis 3° requirit debilitatem per se bene sequitur quod actus
 per speculationem in dubitatis sed fidei sub ratione creditibilis sit or-
 dinis naturalis ex quo dicitur per discursum.

Confirmatur dicitur in solam et dicitur quodam premi-
 tarum ad inferendum 2° est de quod dicitur sit ordinis natu-
 ralis non requirit quod 2° sit ordinis naturalis quia 1° cum
 sit pura applicatio que non tenetur per se neque est per se
 habitus in se sit naturalis aut supernaturalis in 2° 2° 2°
 ex cap^o non recte ordinis naturalis tum etiam quod omni per se sit aut
 imperfectio sit in premias contracti tantquam in causis proprie
 et in ratione 2° premias esse habitus esse autem 2° ordi-
 nis naturalis est applicatio ad 2° in causantibus 2° ordinis na-
 turalis quod per se in actu per se habent quod possunt causare
 aliquid supernaturalis tum veritas est per se supernaturalis esse
 per applicatio in mutata aliquid in premias 2° premias applicato
 cadunt in actu 2° quod esse habitus esse in actu.

moliſa & media quib' miſtery fidei eſſe evident' credi-
bile ad apprehenſionem poſt diſcuſionem ſequitur iudicij
quod tunc aſcribitur miſteria fidei eſſe evident' credibilia
& cognitio quidem precedit & tunc aſcribitur dicitur
n' pot' ut dicitur in iudicij ſermonibus in 2°. n' eſt neceſſe
quod illa cognitio procedat ut ordinis ſupernaturalis quod ſu-
per tantum n' aliter pot' eſſe ſuppl' & ſupernaturalis 1°. ſua ut
tendentia primaria & propria ad dicitur ut ſupernaturalis ad
quod requiruntur duo alteram exp' pri' alteram exp'
dicitur quod debet eſſe ſaltem ſupernaturalis ita ut aliter n' poſſit
trahere & ſpecificare actum cuius pri' neceſſe eſt ſupernaturalis
& hoc modo dicitur ſupernaturalis quod ſubſtantia 2°. po-
teſt dici actus ſupernaturalis tantum quod modo et contentus
ſi^o primaria & tendentia aliter eſt ordinis naturalis quod eſt
dicitur ſaltem trahere & ſpecificare & ordinis naturalis et n' minus
cuius pri' quod ſi^o poſſe poſſe nate ſumpta & habitus ut
nate ordinis naturalis cui adiungitur modus ſupernaturalis ex
alio pri' ſupernaturalis et quod trahere ad aliud dicitur ſupernaturalis
exempli eſt in actu virtutis acquiſite imperato a charitate
ſi^o m' eſt ordinis naturalis quod ad ſubſtantiam & prima-
riam tendentiam ſupernaturalis aut quod modo quod ex
imperio charitatis deſiſcit ille actus dicitur charitatis et
reſiſcit tendentiam ſaltem modalem ad dicitur charitatis
aſcribitur 2° in 2°. quod n' eſt neceſſe 1° ſimplicem apprehen-
ſionem mediocrem trahentem miſteria fidei eſſe evident' credibilia
quod ſubſtantia n' eſt ordinis ſupernaturalis ſua
& quod primariam tendentiam reſertam in cognitio-
ne bene m' quod modo eſt ſupernaturalis propter cognitio-
nem ad iudicium & ad alios actus ſupernaturales & ſubſ-
tantia n' poſſe aliquando eſſe ſupernaturalem etiam quod
ſubſtantia

Nec 2° ut explicata dicitur 2°. laudat dicitur
viam etiam 1°. Appaldam aſerione 3^a num. 93
dicitur 2°. ſi ſingilla apprehenſio ſaſimplex cognitio medio-
ram quod dicitur evident' credibilitate miſteriorum fidei
inſiſtente ex ſe ut ex ea ſequitur 1° nequeatur iudicij
regulari ſiam aſerionem nobentem ad curſum fidei
ſi^o n' eſt neceſſe ut talis cognitio ut ordinis ſupernaturalis quod

immediate potest describere ad alium supernaalem volun-
tatis et saltem ad simpliciam apprehensionem sequitur
aliter indeliberata voluntatis que inter auxilia supernaali
valia numerant plures factores

1° 2°. Atque illa simplex apprehensio seu cogni-
tio qua coarscunt media probantia evidentiam credibi-
litatis ubi fidei et preambula seu preposita exp^o in d^o 1°
n^o potest indicare nisi coarscat id de quo debet iudicare. Hec
presumptio modum omnino se habet exp^o sub^o 2° ubi
conducit ad iudicium fidei et modum cause moralis neque ad
piam affectionem voluntatis nisi ad artem fidei
ma^o p^o q^o in d^o n^o potest aliter dicitur alio p^o factore et
conducit ad artem fidei q^o preponitur ex p^o sub^o
m^o 1° q^o sub^o et in d^o 1° n^o potest procedere nisi ex se
inter alios ordinare nisi preposita cognitio seu simplex
apprehensio rei sicut prima operatio nisi preposita ad
m^o 2° 3° q^o sub^o ex p^o sub^o talis cognitio preposita q^o
p^o in d^o 1° q^o sub^o imp^o operationes coarscunt et ubi
dicitur n^o in ordine supernaali quando voluntas operari su-
per naturaliter q^o species omnino modum se habent q^o ete-
nent ex p^o sub^o n^o in d^o potest intelligere neque
voluntas modum nisi preposita species imp^o et ope-
rationes sensuum interiorum et in d^o species imp^o aut ope-
rationes sensuum interiorum n^o sunt ordinis supernaali quia
omnino preponuntur ex p^o in d^o humani. Hec referent
ex p^o sub^o et nullo modo habent rationem causam etiam mora-
lii neque aliter voluntatis supernaali q^o eodem modo lo-
quendum est de apprehensione simpliciter inferiorum proba-
ntiam evidentiam credibilitatis inferiorum fidei que di-
cutitur probatur etiam eadem primi 1° 2° 3° 4° 5° 6° 7° 8° 9° 10° 11° 12° 13° 14° 15° 16° 17° 18° 19° 20° 21° 22° 23° 24° 25° 26° 27° 28° 29° 30° 31° 32° 33° 34° 35° 36° 37° 38° 39° 40° 41° 42° 43° 44° 45° 46° 47° 48° 49° 50° 51° 52° 53° 54° 55° 56° 57° 58° 59° 60° 61° 62° 63° 64° 65° 66° 67° 68° 69° 70° 71° 72° 73° 74° 75° 76° 77° 78° 79° 80° 81° 82° 83° 84° 85° 86° 87° 88° 89° 90° 91° 92° 93° 94° 95° 96° 97° 98° 99° 100°

Confirmatio et explicatio amplius n^o coarscere
demonstrata hanc modum mirum et hanc modum
q^o hanc et coarscere explicatio hanc sicut ad cogni-
tionem hanc q^o omnino et maius ad p^o prepo-
nitur explicatio hanc sicut explicatio hanc n^o ead^o ut
sicut illud p^o qui p^o et tanquam ad aliquo p^o di-
cutitur de lumine primario p^o q^o n^o minus cognitio et qua
hic loquimur et explicatio hanc neque preposita

supernaturalis ut plures affirmant et in universam inferius
 ex continuatione ad superius pertinet aliquid superiori quod
 in alio in se voluntate separata non in se habet. Thomas
 plus in loco actu voluntatis ex actu antecedenti in se
 actu in se ex actu voluntatis precedenti aliquid partici-
 pat ita in presenti.

2^a pars 2^{ae} q^{ae} illa cognitio non simplex a se
 mensio meritorie probatur evidentem credibilitate potit
 ce supernaturalis quod ad substantiam p^{ri} non potest seorsum
 auxilio supernaturali proveniente in se et voluntate atque dicit
 se omnia ad se ad finem supernalem p^{ri} illis dicitur po-
 test ce supernaturalis quod ad substantiam p^{ri} non potest seorsum
 sic haberet p^{ri} supernaturalis scilicet illud auxilium collatum
 a deo et tenderet in obiectum supernale ex vi p^{ri} supernaturalis
 rigorem obiecti et p^{ri} obiecti. Et dicitur a deo esse et cum illud
 p^{ri} sit ordinatum intellectibus et in eodem ordine supernaturalis debet
 habere p^{ri} obiectum facti aliquid supernaturalis in se ordinem seu
 genus intellectibus.

Sit 4^a Conclusio

Dico 2° p^{ri} iudicij de credibilitate obiecti fidei tan practi-
 cique speculativi et habitus fidei et aliquid auxilij super-
 naturale quod redutive p^{ri}net ad habitus fidei. Explicat
 per q^{uod} p^{ri} loquimur de habitibus fidem divinam et
 de illis antequam habeant illam si loquamur 1° modo
 proposita a huiusmodi aliqua propositione quae est definita
 in consilio generali tunc ad obediendum prudenti ac
 in fidei p^{ri}sequitur iudicium inter de credibilitate illi
 in propositionis et pro affectu ex voluntate in hoc ca-
 su iudicij credibilitatis tan practici q^{uod} speculativi et huius-
 modis ab habitibus fidei divinis. Nam loquamur 2° modo iudicij
 cum credibilitate obiecti a quodauxilio gratiae. Aliter
 q^{uod} modo transcurrit veridice p^{ri}netente ad habitum
 fidei.

Hec 2° habitus 2^{ae} Majoribus tangit a 1° Thomas
 in praesenti 1^{ae} 2^{ae} art^o 3°. Et ex huius verbis et q^{uod} dicit
 2° et elegit p^{ri}se Cactary art^o 2°. In huius questionis a se
 2° predictis dicitur a se evidentem credibilitate. Constat 2°
 q^{uod} dicitur p^{ri}se considerat dicitur 1° in quod a se fidei

facti ad talem evidentiam credibilitatis ut ad solam evidentiam
 et hoc modo ad solam fidem in facti ad evidentiam et conque
 inter se procedit ad habitum fidei et procedit ex alioque
 perientia secundum humanam sapientiam et scientiam et
 aliquando ex interiori aliquo intellectu spiritus sancti
 sed non sicut in modo considerat evidentiam credibilitatis
 in se existens credendi in modo conditionis requisite ex p.
 1° et hac ratione abroin ad habitum fidei et non
 2° Comm. defendit ad Divinale Thomam in presenti.
 1° ex D. Thomam art. 4 ad 29 ubi ait Lumen fidei
 est videre eaque creduntur sicut in y alios habitum virtutis
 non videt illud quod o' sibi combeniens in habitum illum
 ita etiam per habitum fidei inclinatur homo ad attentionem
 que combeniunt. Verbe fidei et n' alij; et 2° a. 2° super
 1° art. 3. ad 29 inquit quod patet hoc per naturale lumen in
 tu' aperit principia ita hoc' etiam ut phantasmum fidei
 habet veritatem insensu' de his que combeniunt illi virtuti
 et hoc modo etiam per lumen fidei ministrat infuso homini
 hoc' auctoritate sicut quod fidei' autem contrarij. Nec d. Tho.
 inquit' verbe aperte videt quod lumen fidei facit videre
 ea que creduntur sicut facit videre eaque creduntur ut videtur
 sicut dicitur de belatione q' sub ratione credibile per quo
 q' hoc dicitur fidei sicut potest considerari dupliciter uno
 modo ut patet sub 2° de belatione ab omni modo ut patet sub
 ratione credibile.

Et hoc magis attendat proponit et
 quod sub hac patet ad D. Thomam in presenti art. 4 ad
 29 ea que substant fidei dupliciter considerant possunt
 uno modo in generali ratione communi credibile et sic sunt
 alia modo in generali ratione communi credibile et sic sunt
 vna alia quicquid si non videret nisi videret ea et videret
 vna alia quicquid si non videret nisi videret ea et videret
 de 1° propter evidentiam rationum et propter aliquid quia
 modo sed in eadem d. Thomam ad 29 lumen fidei facit videre
 ea que creduntur sicut dicitur. Lumen fidei facit videre eaque
 creduntur fidei ratione credibile incommuni per quia quia
 uno solum modo videtur ea que sunt fidei scilicet sub ratione
 debili sicut videt ea que in fidei q' solum sub ratione credi-
 bili.

Duplex potest responderi ad hoc argum^o 2° q^o 1° 1° no. art. de
 f. ad 24 dicit quod fides facit videre que credunt debet intelligi de
 evidentiis credibilitatis ut habet mod^o conditionis requirit^o ex
 p^o 1° dicit^o que ratione abneget esse in exercitio credenti & tamen
 evidentiis credibilitatis Cognita ut dicit^o directum q^o hoc modo
 Cognoscit^o L. ad experientia L. ad alij^o habitibus supernaturalibus
 p^o 2° dicit^o de evidentiis credibilitatis et eod^o modo
 sumpta loquit^o d. thom^o solat^o ad 24 et ad 27 p^o ad 27 dicit^o
 loquit^o de evidentiis credibilitatis Cognita ut dicit^o directum q^o ad 24
 loquit^o de evidentiis credibilitatis Cognita ut dicit^o directum ma
 p^o 1° no. videtur arguere et ultra dicit^o fides facit aliquid esse verum
 solutiones exceptas debent concordari cum titulis articulis q^o
 evidentiis que constitunt dicit^o verum eodem modo debet expli
 cari in utroque solat^o aliter in responsis dicit^o x^o dicit^o
 nam sicut articuli in p^o no. in solat^o ad 24 loquit^o d. thom^o
 de dicit^o fides general^o L. sub ratione credibili in communi dicit^o
 fides in generali sub ratione credibili in communi Cognoscit^o fan
 quam dicit^o directum q^o in solat^o ad 24 q^o dicit^o de fide illius cog
 nitionis evidentiis arguens habitum fidei dicit^o habitus fidei est
 primum conditionis evidentiis credibilitatis Cognita ut dicit^o directum

2° potest responderi quod fides dicit^o videtur occasionis
 est inter p^o aliam habitus que primum Cognoscit^o evidentiis credi
 bilitatis dicit^o fidei dicit^o d. thom^o n^o dicit^o fides videt ea que cre
 dunt & facit videre ea que credunt sicut quilibet aliter videtur in
 temperantia que dicit^o voluntate facit occasionaliter ut inter vi
 det ea que non comburant & hoc p^o inclinatio ad suum dicit^o dicit^o
 ea que non comburant eodem modo fides dicit^o p^o inclinatio
 que dicit^o habet ad ea que dicit^o evidentiis videtur scilicet bonum inhiat ut
 Cognoscit^o evidentiis credibilitatis misteriorum fidei quod videtur
 dicit^o dicit^o dicit^o in presentis articulo

3° dicit^o no. in re distinguimus an evidentiis
 credibilitatis dicit^o fidei Cognoscit^o post infirmitatem habitus fidei
 dicit^o L. ad Cognoscit^o antequam infirmitatem habitus fidei
 quando remodo arguere dicit^o evidentiis credibilitatis dicit^o dicit^o
 aliquo auxilio supernaturali communicato p^o mod^o transcursum re
 dicit^o p^o timentis ad speciem habitus fidei quod dicit^o ostenditur
 ante quam infirmitatem fidei n^o potest p^ocedere occasionis ratione cum
 potest tamen Cognoscit^o evidentiis credibilitatis dicit^o fidei q^o

fidei in hoc casu n̄ facit videtur tunc dicitur probando veritatem
 aut p̄. n̄ naturaliter esse veritatem nisi existat. Si potest habere ali-
 quum effectum fidei. Item n̄ existit n̄ potest probare certitudinem
 ut in his locis ostendat evidentiam credibilitatis cum solā. Et quia
 p̄. qd̄ evidentia credibilitatis antecedit existentiam fidei in
 aliquo casu importat in fidei in actu et in eo potest credere qd̄
 prius accendit deinde evidentiam credibilitatis solā fidei.

Fides in illo casu etiam accendit credibilitatis
 solā fidei ad aliā fidei ad aliā in dicitur. Et hoc
 dona n̄ infunduntur in his partibus quam infunduntur fides divina
 ut in potest contingere qd̄ infundatur fides et n̄ infundatur
 nec dona. Et hec dona infunduntur simul eque. Et antequam
 te. Et potest fides antecedente ad gratiam antequam infundatur ut
 p̄. de fide infirmi quam recipit quidam in veris et validis
 baptisimo recepto cum fideione quidem ponere episcopus
 non ad dono spiritus sancti fidei. Et in his procedit in his
 casu evidentia credibilitatis solā fidei. In quibus etiam pro-
 dicitur aliquid pro aut sunt. naturaliter ut probatur et in pro-
 cedenti. Et hoc videtur solam quod dicitur ad aliquid accendi
 hoc modum. Invenitur p̄. in re reductiva ad habitum
 fidei. Et quia n̄ potest de hoc et aliquid p̄. n̄ dicitur
 fidei aut in his negat habitum fidei. Et procedit et aliis
 p̄. et quia a solā fidei partibus in dicitur.

Credibilitate accendit evidentiam credibilitatis solā fidei
 procedit autem fidei presentate n̄q̄. in re reductiva ad habitum
 de tempore procedit prioritate temporis. Et in illa de ad re n̄q̄.
 n̄ potest intelligi dicitur p̄. quod legitur ad gratiam antequam
 ne veris ut probat. Et Thomam de concordantia et item et fidei in
 hac re. Et dicitur et dicitur ad 39. fidei dicitur inter fidei
 ad gratiam n̄q̄. quantum ad hoc ut n̄q̄. fidei importat solam san-
 tum ad ea quae proponuntur. Et in his importat quendam p̄. qd̄
 fidei veritatis quae n̄ potest esse fidei nisi in his qui habent gra-
 tiam gratia facientem et probat de Thomam in cor. Et dicitur in te
 lectuale. Jam enim gratia ponit donum in his in quantum in his
 in his et bene mobilis est p̄. tanto in his in his in his in his
 fidei in his et qd̄. hoc apprehendit veritatem et fidei in
 de nisi ad hoc in his ad p̄. tanto in his in his in his in his
 veritatem estimationem habet n̄. Item in his in his in his in his
 in his quantum p̄. ex his in his in his in his in his in his in his

precambula cognoscatur veritatem uti etiam de ultimis
 nec habet nisi ille qui est finem in errorem. Et si finem ad he
 vel tanquam opus quod vel solum habentis quod gratiam
 facientem hinc dicitur. hinc supposita explicacione ex dicitur
 habi arguty ita fides solum importat certum ad ea que propo
 nuntur vel credibilia. Et sicut inquit et sicut dicitur nihil pro
 ponant fidei et credibilia eorum que proponuntur fidei nisi
 eddit adone inquit aut scilicet. Et sic patet quod nihil proponitur
 fidei nisi ut credibile magis. Et sic patet quod nihil proponitur
 veritatem et sicut credibile debet esse evidenter credibile
 sicut dicitur. articulo 29. ubi dicitur quod non videtur ea esse credenda
 propter evidentiam signorum. Et
 propter aliquid huiusmodi ad finem dicitur. quod quid proponitur fidei pro
 ponitur per evidenter credibile magis autem per signa in infuso
 non fidei nisi si habet habere veritatem etiam de ultimis
 non fidei nisi si adhaerent tanquam opus quod est habentis quod
 gratiam facientem. Et adone inquit et sic patet veritas etiam
 etiam de ultimis fidei et ante infusio fidei bonam inquit et sic
 que alia sequuntur alij apponunt ad veritatem credendorum
 et ad veritatem dicitur et aliter actus fidei inquit adone
 respondent fidei.

Et alij ubi dicitur dicitur. In mentem humanam habere con
 te fidem illustrandam sicut sancti ad cognoscenda aliqua pre
 ambula ad fidem quod debet intelligi regulariter et commu
 ni in casibus ex parte dicitur. sicut arguty ad probandum evi
 dentis credibilitatis misteriorum fidei ante infusio eius de
 fidei provenire ex aliqua illustracione sicut sancti dicitur
 presentanti que est auxilij seductive operem ad habitum
 fidei non tantum illustracio datur ad cognoscenda aliqua
 precambula ad innotescendum fidei. Nihil potest ita requi
 ri tanquam precambula ad fidem nisi evidenter credibile
 sit. Et sic patet quod illa illustracio confertur ad cognoscenda
 evidenter credibilia. Non fidei magis dicitur et certa
 magis. Et sic patet ex verbis dicitur. iam citatis. Non videtur ea esse credenda
 propter evidentiam signorum. Et
 propter aliquid huiusmodi. Et habere evidentiam credi
 bilium est omnino necessarium requiritur et in illis generaliter
 precambula ad infusio fidei ad quod datur illustracio
 spiritus sancti.

... in habentibus habitum habitum
 fidei certitudinem creditur et ad bonum conosci ad habitum
 fidei ut bonum directum et in idem respectu in exercitio
 a se cum fidei abingere creditur et videtur ad se a se
 fidei habitus fidei ad primum bonum tanquam specificabilis ut et
 ob id fidei ad evidentiam creditur tanquam ad conditionem
 per se habitus fidei extendit ad omnia adque extendi poterant
 illustraciones spiritus sancti antecedente inquisitionem
 habitus fidei. Ille ut probatur e' habitus ad evidentiam
 creditur et habitus fidei postquam iam existit in anima
 attingit creditur et videtur ad se tanquam proponit se videtur
 ad maius quod non fidei et complete existens exercet
 omnia munera et exprobat per antea a se in parte
 et participatione eius probatur ut constat in cetera
 tribuente gradum viventi et parte sub alia parte tribue
 re gradum viventi et tantum sub anima vasa tribuunt
 et gradum viventi et tantum et in super gradum gradatam
 et hoc probatur quod anima vasa et in parte existens et debet
 probare omnia que probatur in parte imperfecte reductive per non
 per ad animam vasa et eodem modo habitus fidei parte
 et huius attingit omnia per illustraciones spiritus sancti attingit tanquam
 quidem in hac parte habitus fidei et in parte et complete
 et existens illustraciones et antecedente et imperfecte que
 tam participatione habitus fidei reductive ad fidem per non
 et in parte fidei exequit omnia munera et debet et que illu-
 straciones anteriores et in parte existens
 creditur et multatione fidei proponit et debet et illu-
 straciones anteriores et in parte debet et in parte et
 debet attingere creditur et bonum fidei per non ad primum bonum
 habitum fidei

Nec fidem nullomodo includere claritatem
 cum in eius parte specificata et alia includit claritatem
 eadem parte patet includere simul claritatem et claritatem
 sicut neque eadem parte habens rationem animam patet et
 simul vasa et in parte neque etiam in parte rationem generica
 patet et claritatem et debet et specificata claritatem cum in parte
 et in parte oppositum contrariis habitus tanquam per debet et maxime
 et in parte unde a fide et patet et debet attingere et videtur

Ad 23. R. x. p. 1. q. 1. d. Hony in presenti articulo ad 24
dicitur in speciali concessio aut in generali sub ordine
credibile in communi ratione. L. alibi sub motibus rebe
lioni dicitur dicitur concessio ad sub motibus testimon
ni creati huiusmodi. Si miracula et effectus matrem
L. nego aut ad probandum dicitur tanquam ad eventum
ute licet ens dicitur intelligibile ab intellectu intelligente. L. nego
minore extra concessio tanquam a causa efficiente causam
le creditur in intellectu. L. nego aut sicut intellectu
le etiam dicitur a causa minime tractam dicitur huiusmodi dicitur
evidens creditur a testimonio creati et nego. 24. ad pro
bandum iam dicitur e.

Ad 24. late explicat e. in p. 2. q. 1. p. 1. oriat e
nus evidens creditur huiusmodi mysterium. f. 1. 2.

Ad 24. concedo ma. et mi. pro r. p. e. et nego. pro 2. ad
probandum nego. resp. ad probandum concedo ma. et nego.
Unde n. n. potest. Concedo evidens fidei n. p. a. sub e. factum
nisi ex suppositione quod fides s. p. in n. r. v. b. e. a. d. e. d. e. i.
quod n. e. t. evidens. Certissimum. f. 1. sicut n. e. evidens. v. e. y.
d. e. y. revelare hanc. L. illam. veritate. sicut. sicut. evidens. ve
rum. d. e. y. n. p. a. v. e. b. e. l. a. t. e. s. a. l. t. r. u. m. sicut. d. i. c. t. u. m. e. a. n. t. i. q.
a. n. t. e. sicut. e. v. i. d. e. n. s. a. d. r. e. v. e. l. a. t. i. o. n. e. d. e. i. q. u. o. d. p. a. t. i. a. t. c. a. m. f. i.
d. e. d. e. n. t. e. r. i. t. p. o. s. s. e. t.

Ad idem arguitur aliter f. 1. q. 1. p. 1. q. 1. ad bonam op
n. a. l. i. q. u. i. c. o. g. n. o. s. c. e. r. e. t. e. v. i. d. e. n. s. e. i. u. s. f. i. d. e. i. d. i. v. i. n. e. sicut. c. o. g. n. o. s. c. i. t.
n. e. a. t. c. o. g. n. o. s. c. e. r. e. t. e. v. i. d. e. n. s. e. i. u. s. f. i. d. e. i. d. i. v. i. n. e. sicut. c. o. g. n. o. s. c. i. t.
c. o. g. n. o. s. c. e. r. e. t. e. v. i. d. e. n. s. e. i. u. s. f. i. d. e. i. d. i. v. i. n. e. sicut. c. o. g. n. o. s. c. i. t.
v. e. r. u. m. n. e. a. n. t. e. q. u. a. m. a. l. i. q. u. i. c. o. g. n. o. s. c. e. r. e. t. e. v. i. d. e. n. s. e. i. u. s. f. i. d. e. i. d. i. v. i. n. e.
d. i. v. i. n. e. m. a. l. i. q. u. i. c. o. g. n. o. s. c. e. r. e. t. e. v. i. d. e. n. s. e. i. u. s. f. i. d. e. i. d. i. v. i. n. e. sicut. c. o. g. n. o. s. c. i. t.
d. e. n. t. e. c. o. g. n. o. s. c. e. r. e. t. e. v. i. d. e. n. s. e. i. u. s. f. i. d. e. i. d. i. v. i. n. e. sicut. c. o. g. n. o. s. c. i. t.
d. i. v. i. n. e. a. n. t. e. e. i. u. s. m. o. d. o. r. e. s. p. o. n. d. e. t.

Ad istud concedo ma. et nego. in quantum ad cognos
cibilitatem quod cognitionem evidens v. e. i. n. c. o. g. n. o. s. c. i. b. i. l. i. t. e. n. e. c. e.
n. a. r. i. o. r. e. q. u. o. d. c. o. g. n. o. s. c. e. r. e. p. o. s. s. i. v. e. e. t. e. v. i. d. e. n. s. e. i. u. s. f. i. d. e. i. d. i. v. i. n. e. sicut. c. o. g. n. o. s. c. i. t.
n. e. i. s. t. a. l. i. t. e. r. e. q. u. o. d. p. o. s. s. i. b. i. l. e. c. o. m. m. e. n. t. e. t. a. n. q. u. a. m. p. r. o. p. r. i. a.
e. p. o. s. s. i. v. a. p. a. r. t. e. s. i. l. l. u. s. e. s. a. l. l. u. m. e. n. e. c. e. s. s. a. r. i. u. m. e. v. e. n. i. r. e.
e. t. e. t. c. o. n. e. r. a. t. e. r. e. l. l. u. m. c. a. m. i. l. l. a. r. e. e. t. v. e. n. i. m. p. o. s. s. i. b. i. l. i. t. e. r. e. q. u. o. d.
a. l. i. q. u. i. d. n. e. g. a. t. i. v. e. e. a. d. a. i. e. v. i. d. e. n. s. e. i. u. s. f. i. d. e. i. d. i. v. i. n. e. sicut. c. o. g. n. o. s. c. i. t.
e. v. i. d. e. n. s. e. i. u. s. f. i. d. e. i. d. i. v. i. n. e. sicut. c. o. g. n. o. s. c. i. t. e. x. q. u. o. d. a. l. i. q. u. i. d. n. e. g. a. t. i. v. e.
i. m. p. o. s. s. i. b. i. l. e. a. u. t. n. e. c. o. g. n. o. s. c. e. r. e. e. v. i. d. e. n. s. e. i. u. s. f. i. d. e. i. d. i. v. i. n. e. sicut. c. o. g. n. o. s. c. i. t.

Alexander 3° p. 78. membro 2°. Modus in concordia
 dicitur 8. super dicitur secte 2. num. 2. et ibidem dicitur
 cap. 5. num. 11. et tom. 1. in 37. p. 7. art. 3. dicitur
 dicitur 29. granados tradit. 9. dicitur 5. num. 8. Meritum
 dicitur 19. p. 2. dicitur quia refert et regit p. 1. dicitur
 dicitur 26. secte 6. num. 95. Probatur quod dicitur fidei dicitur
 inest honestas specifica quae ponit specialiter voluntate
 inobediens honestas in et cum benedictus nam ratio est
 ea quae sunt reali et ex se inest in asequitur credamur
 vera propter auctoritatem dicitur quae a se igitur redit magis in
 fallibilem et verum quod omnia aliter p. 1. dicitur in fidei dicitur
 vult reali et politica concordantia est necess. et est ex
 instituto probatur dicitur de utilitate eadem quanto magis
 est non ratio convenientis honestas fidei dicitur quod
 confirmatur ex turpitudine et malitia specifica quae unicus
 quae immediata obicitur exposito dicitur quod in se for
 matus et iniquus quam contradicere a se ad se. pro ex
 plicare veritate sic

Sit Prima Conclusio

Dicitur actus fidei affectionis et voluntate ita necessa
 rius est ad specificationem actus fidei dicitur ut sine illo actus
 suae committitur super realia in actus fidei hanc ut in
 explicat carterius infra p. 77. art. 2. dicitur inquit
 dei non est fides in se de lumine inter ut in obis
 puritate neque illuminat inter in se limitet inter et ut
 debet voluntati. Hec dicitur 2. ex concilio quod dicitur
 nonne 20. cap. 9. ubi est quod credulitatis affectus quae in
 cum credamus qui iusti licet impij dicitur nobis spiritus in
 et in iudicare corrigente voluntate nostram ad infelicitate
 litate ad fidem in potest verificari quod dicitur credulitatis
 dicitur per se affectus voluntatis per se affectus voluntatis
 spirare per se. Corrigente dicitur nobis quod dicitur
 de ad fidem in affectus credulitatis corrumpat ad se
 dicitur in obis quod dicitur exercitum dicitur quod dicitur
 dicitur 2. concilium quod dicitur specificationem in p. 78. dicitur
 voluntatis actus nobis inter ad dicitur dicitur in
 dicitur in dicitur corrigere voluntatem

ad

existens sicut fidei praeceptum ad astra fidei atque
ab alio priori lumine l. naturali l. supernaali & nulla
modo la. & habere fidei &

quo nihil in priori quia scia. 2o. aut p. no. premis. scilicet
et immediate inferentes & aut 2o. 2o. alius 2o. n. coo-
noscentis a lum. primario prois. 3. ab eodem lum. scilicet
2o. an. p. no. premis inferentes s. l. 6. 2o. scilicet dim-
mediate s. p. et scientificis prioris no. ordo scientificus hoc
existit ut premis inferentes s. 2o. 2o. scientificam sicut pri-
ma pra. p. no. scilicet inferat 2o. 2o. s. de s. quod
cui dicitur s. in demonstrationibus metaphisicis in 2o. quod
qua demonstratio s. ratio luminis s. intellectibus prois
omni necess. debet demonstrari p. pra. 2o. naturalis
2o. aut p. ratio quae est virtutibus s. p. intellectibus ut in
hoc demonstratione omne in natura s. virtutibus s. hoc est
intellectibus 2o. hoc est virtutibus s. in hominem eo in
virtutibus s. p. no. debita ex primis principis ab habitibus
hominis 2o. ab eodem habitibus cognoscuntur premis s. 2o.

Very omnimoda disparitas e. redenda inter
habitus sicut ex una p. e. inter habitum fidei ex alia in
hoc quod scia subordinata sicut habitus primario priorum
fidei autem diversa nullo modo potest subordinari alia in
mini priori in lumine naturali s. e. inferiori ordini s. p.
mini supernaali s. p. lumen fidei e. 2o. absolute s. sicut in
e. supernaali intellectuali s. via in generati s. quomodo
e. apperentia cognitio lumine naturali fidei autem s. debet esse
potest elidere sicut a se cum dependente a credibilitate s.
nita evidenter s. sicut lumen &

Ad ardua s. sicut ad 2o. concedendo regulam s. modo
mi ad probandum concedo aut e. necess. ad probandum s. s.
aut e. paraty negare omnia pra. lumine naturali nati
operentur cum virtutibus fidei concedo aut s. in e. s. s.
ita ut revera s. in meo aut s. max. quando evidenter
sicut e. evidenter credibilitatis sicut sicut n. sicut n. s. s. s.

rogatus max. adhibendo auctoritate presentem =
 1824 P. 2. de doctrina P. Thom. in presentia art:
 1824 ill. and in special concedo art:

[The remainder of the page contains extremely faint, illegible handwriting, likely bleed-through from the reverse side of the document.]

voluntari pro sensu ad aery fidei & explicati 270
 proxime in dubio precedenti multum fructuosa esse
 ratio evidenti practice & speculative. hoc est qui
 dat duplex rationem de credibilitate scilicet fidei alteram
 obiecti ab omni speculative alteram a practice 271 & quasi
 scientificam quod operatur causas proprias. credibilitatem nunc
 natus in dubio precedenti quod iudicio inter iudicat bonis fidei
 incredibile evidenti ex proposito inter practice & istam iudicium
 dicens et notens stat. ut sic d. hunc obiecti primum de
 honorem voluntatis quod mbeat inter ad aery tendendum sube
 latis a 2. vult. in 2. aery n. dari 29 iudicij dubi
 nolum ab his dubio enumerati quod si 2. 11. sequitur te
 iudicio practice enumerato inter illam et nosis nullam
 cor. pro. 2. n. recte aery hoc 29 iudicij n. p. t. r. e. d. e. r. e
 libilitate sic ut credibilitate ut bonis obiecti que iudicij sum
 pra practice & speculative sicut d. de a. h. quibus sicut tenet
 et probabilitate tantum speculative de h. p. v. speculative
 et practice formam in iudicij speculative et practice
 circa probabilitate deficiente aut practice n. formam li
 tate de aery illam 17 ad praxim

Hoc supposito p. 270 n. g. r. t. a. h. p. i. a. f. e. c. t. i. o. n. i.
 recte obiecti satis et ut uterque inter iudicat de bonis
 proponendo p. bonis quod proponit n. potest esse a. h. u. d. n. i. t.
 bonis fidei sub ratione credibilitate incommuni n. g. sub ra
 tione revelationis n. t. iam aery fidei & n. bonis propo
 sitionem p. a. f. e. c. t. i. o. n. i. p. r. o. p. r. i. a. a. f. e. c. t. i. o. p. r. e. c. e. s. s. i. t. u. r.
 quam ead. aery fidei n. est sic bonis fidei p. a. f. e. c. t. i. o. n. i. p. r. o. p. r. i. a.
 a. f. e. c. t. i. o. n. i. s. a. s. e. n. s. u. i. f. i. d. e. i. p. r. o. p. r. i. a. q. u. a. g. a. d. i. c. t. u. s. d. i. f. e. r. e. n. s. i. s. m. e.
 de p. bonis fidei n. potest considerari fidei nisi uno modo
 s. ut stat sub d. v. revelatione tanquam sub ratione fidei
 alio modo in generali sub ratione credibilitate bonis fidei
 fidei e. veritas supernaturalis ut stat sub d. v. revelatione tan
 quam sub ratione fidei n. bonis p. a. f. e. c. t. i. o. n. i. s. ut propo
 sitionem ab omni & obiecti fidei sub ratione credibilitate in communi
 n. unde optime d. Thom. in loco citato a 2. 11. sicut
 et supra ad praxim a. f. e. c. t. i. o. n. i. s. m. i. r. a. c. u. l. y. e. x. t. e. r. i. u. s. f. a. c.
 tum n. i. s. s. y. e. x. t. e. r. i. u. s. a. s. i. n. t. y. p. r. o. p. r. i. a. r. e. q. u. i. s. i. t. u. r. i. n. s. u. p. e. r.

propter intentum proventum ab auxilio supernae gratiae
et iustitiae speculatio et praeterquam negat aliud te hinc po-
test assignari quod non est ratio 39 distinctum ab illis duobus
circa quod veretur =

Sit 3a Conclusio

Dico 3o non semper pia affectio neque omnis pia affectio
voluntatis movetur ad faciendum a seculo facti ad
habitu charitatis, non semper neque omnis pia affe-
ctio quae per se videbitur an alio quando pia affectio
voluntatis movetur ad a seculo facti ad faciendum
charitatis. Nec 3o. Ratio 39 119. Ratio a priori est quod
primus actus fidei et omnis actus fidei in primis procedit
habitu charitatis quod potest esse actus sic affectio quae
movet inter alia a seculo facti et ad omnem actum fidei
in primis procedit habitu charitatis et actus charitatis
precedens ab habitu non potest esse pia affectio ad actum
deinde videtur supra quod nihil potest esse prius et posterior
vel simul =

Dico 4o. Auctoribus 39 119 affectio pia movetur
non fidei nec actum perfectum habitu charitatis et potest
ad actum et non imperfectum reducere pertinent ad habitum
charitatis procedens ad actum quod reducere coninetur ad
habitu charitatis =

3a hanc solutionem arguit Reginaldus de 119 6
secte 5. num. 86. et sequitur non omni affectio charita-
tis etiam imperfecta movetur per se voluntatis supernae
naturalis quae 39 119 movetur ad fidem quod omni cog-
nitio fidei non movetur per se charitatis affectio etiam imperfe-
ctam ex quo profertur nisi velint admittere in finibus
procedentem actum imperfectum charitatis et fidei ante
adventum = Primum quod ad a seculo facti non movetur
etiam simplex imperfecta charitatis. In necessitate voluntatis et
efficitur tum quod affectio simpliciter et immediate necessaria
nobis non movetur nobis quibus mandatis operantibus vivere
Ratio sic affectio est omnino prior quod tum etiam

proprium tunc illum. tanquam omnes iusti fontem di-
 ligere incipiunt ac propterea moventur ad verum prop-
 rium aliquod. Et tunc hinc per se penitus quod
 ante baptismum ac oportet. Et post aionem in vni-
 vbi datus dispositione necessaria ad iustificationem
 in cap. 7 sequenti sic incipit hanc dispositionem per
 propiam iustificationem ipsa sequitur. In quibus vbi con-
 ditione manifeste aionem ante iustificationem et sequenti
 ante charitatis infusionem imperfecte actus charitatis
 in illis vbi illy que tanquam omni iustis fontem diligere
 incipiunt hinc dilectio dei tanquam totius iustis fontem
 potest in eadem actus charitatis reducere finem ad eundem
 habitum propter eius imperfectum attingit in bonis chari-
 tatis quodam iuniorum bonis per fontem totius iustis im-
 perfecte ut bonis est dicitur de actu attritionis qui procedit
 ne potest ab habitu penitus siquidem attritionis procedit
 in iustiorum gratia sequenti in iustiorum habitum charita-
 tis in iudicium actus referunt ante iustificationem et referunt
 in iudicium in simplici aut per quid volitiones et dicitur
 in convenienti datur ante infusionem fidei actum imperfe-
 ctum charitatis regulatum ab actu imperfecto fidei dicitur
 ab habitu illustrationis ipsius. In precedentibus autem sunt fidei
 sequitur obliqui actus ab illo fidei dicitur in gra-
 affectus vitium dicitur adhibendum in iustis dicitur ac-
 tum fidei habet in omnes conditiones actus effectus neque
 ideo dicitur imperfectus quod dicitur. Et in procedit a pa-
 tibus sanctificationis per gratiam et informato habet charitatis
 ideo que in potest in omnes que in iudicium potest actu cha-
 ritatis procedens ab illo iustificationis. Et hoc dicitur ac-
 tum in ultima.

Sit A. D.

Dico 1° per affectu voluntatis movens in iudicium dicitur
 dem ad eundem fidei in procedit a iudicium dicitur oblationis,
 relictionis, aut audientiam in nullo hanc, et in nullo la-
 ta quod neque ante fidei in iudicium nec post. Et tunc
 nec post oblationis gratia sanctificationis et aliorum virtutum

In fine huius libri nunciamus in adventu Reginaldi si pa-
 rum constantem phisicam in resolutione huius questionis
 in pro de dicitur huiusmodi asserentes quod affectionem
 et adum charitatis imperfectam in huiusmodi, et hoc dicitur
 parum phisicam et instabilem propositum si huiusmodi et
 bene; in fine autem eandem sectionem in concludit ad ex-
 tremum dubitabit an assensum fidei possit imperari a fidei
 unitati a peccatore quando est in pro; hanc phisicam
 et a firmis et in phisicis affectibus charitatis imperfecti quod
 efficax est ad obsequium virtutis unius precepti et ad
 quod virtutis quia sunt efficaces ad omnia precepta virtutis
 virtutem omnium virtutum phisicam quare etiam poterit
 esse affectus charitatis quod efficax imperet fidem in
 si autem affectus convertible est cum huiusmodi fidei
 phisicam. Nec verum si opponuntur virtutis et quam im-
 pugnat neque aliquid aliud intendunt. Huiusmodi
 unde oportet imperantem alios memorem esse dicitur.

Argumentis Responderetur

Ad arguta 12 ad 14 et 15 ad 16 et 17 ad 18 et 19 probandum est an
 ipsum fidei vocari visionem in facis. Huiusmodi phisicam
 doct in huiusmodi sicut et non intuitiva aut adus sic et hoc
 quod procedit alamine intuitu sicut in fumen quod quod
 quod dicitur illuminare intuitu ita dicitur facere ut intuitu dicitur.
 Aliqui Auctores adunt assensum fidei vocari visionem
 quod facit phisicam evidenter credibilem. Est assensum fidei
 intuitu visioni veritatis quod videt prout quod quod. Huiusmodi
 dicitur. Ad 29 probandum est. concedo non dicitur in huiusmodi
 sententia credibilem concessio cum evidenter dicitur in huiusmodi
 non ad impugnandum dicitur aut evidenter credibilem et extra
 assensum fidei quod dicitur in huiusmodi obediens dei obsequium concessio
 aut et extra assensum prudentis impugnat. Quia in huiusmodi assensum fidei
 in ratione prudentis nego aut ad hoc in huiusmodi testimonium
 et motiva elata ut dicitur credens se de corde ino prudentis.

credere

obedientia generalis & communis est idem & non
trix propterea propter intrinsecam & obedientiam gene-
ralem quae non ponit in numero suam virtutem & nihil est
distinguitur ab illa. Sed specialiter dicitur actus fidei propter
maiores difficultates quam habet inter in actum ca-
lota n' ultra videtur dicit idem Augustinus 2° ad Corin.
10 in captivitate redientes omnem inter in obsequium fidei.
Et magis propterea dicitur captivitas quam obedientia. Sed etiam
dicitur obedientia ut explicat manet & dicitur dicitur

Quaestio 4ta.

Utrum evidentia in aeternitate
possit compatiri cum fide?

Dicitur in titulo evidentia in aeternitate quae nihil aliud est
quam evidentia revelationis divinae quae deus per se testificatur se esse
verum & verum sicut alicui inter creato constaret evidenti deum
revelare hoc mysterium inquiritur an illud inter possit obistere con-
tum fidei divinae & idem mysterium & respondetur in titulo posse
dari evidentiam revelationis divinae absque eo quod videatur
esse contra fidei sicut dicitur vident quod n' omnes ad mittunt ete-
nim sicut dicitur inquitur & dicitur negat posse habere evi-
dentiam revelationis divinae hoc d' videtur deum revelare ali-
quod mysterium extra verum sicut dicitur habent evidentiam
revelationis divinae & vident deum revelante & dicitur quid dicitur
ut de hoc dicitur spectat ad praedictum de ultimo de modo respondetur
posse dari evidentiam revelationis divinae extra dicitur & ad
modo quod daretur inquiritur an simul in eodem inter possit com-
pati latens fidei divinae & aliquid mysterium cum a viden-
tia in aeternitate eiusdem mysterii

In hoc dubio 1° & 2° negat posse compatiri inter se evi-
dentiam in aeternitate mysterii & fidei sicut dicitur cum aeternitate fidei
eiusdem mysterii. Hanc dicitur dicitur dicitur dicitur

ad asserendum quod ad asserendum hunc etiam quod in talibus
 procedenti probatur est hunc affectionem voluntatis esse
 necessariam etiam quas specificationem ad asserendum fidei
 etiam quod in talibus non potest subijcitur detrahere ad asserendum
 licendum. Ex hoc non potest hoc est exp. rationis facti motus et
 si dicitur evidentia exp. rationis motus. Si fuit revelatio
 nisi non erit necessaria pia affectio voluntatis ad detrahendum
 unum propterea non negat inter electione voluntatis mo-
 bente ad eligendum assensum sui quas specificationem
 quod est exp. rationis facti solo ad est evidentia

Vias cum aliquibus quod licet proponatur apprehen-
 sione evidentiam solo ad quod auctoritas dei conexa
 evidenter cum solo potest hoc liber assensus solo pro-
 pter testimonium dei quod potest inter manere interuen-
 ad asserendum solo propter auctoritatem et testimonium
 dei propter conexiorem intram ipso cognitione solo
 tantum cum solo et detrahens assensus relinquere ad as-
 serendum voluntatis creati que veritatem habere potest et ha-
 ens assensum propter ipsum testimonium dei et a se est re-
 obvia evidentia revelationis illic assensum eligeret in
 obsequium dei

ad resolutionem arguitur testimonium dei et
 eius auctoritas videtur clare in hoc casu assensus extri-
 nsecus veritatis rebelantur semper et propter auctoritatem dei
 evidenter cognitam et auctoritatem dei evidenter cognitam combi-
 neat in hunc sita detrahit ad assensum et nullo modo potest ob-
 sed assensum et assensus fidei non est liber quod quod quod
 intellectiva non potest in oppositum assensus dei non interfe-
 rent ad utrumque et sequitur assensus non liber an
 sed imo est id quod prerogative et quod est quod interuenit videtur
 clare auctoritatem dei non potest non eam videtur quod si detrahit assen-
 sum et veritatem rebelantur semper debet esse propter
 auctoritatem clare cognitam quod non illa assensus et li-
 tur propter auctoritatem quod propter auctoritatem obscure
 cognitam et propter auctoritatem clare cognitam et illa huius
 in hunc syllogismi videtur et quod per negat re et reseruat

dari visionem evidenter infert dari coloris & quod evidenter
 cognoscit visionis coloris. videnter infert dari unum & idem esse
 quod dicitur infert istam sententiam ut videtur. absolute dantur
 ne ista qui evidenter cognoscit dari testimonio verum eviden
 ter cognoscit istam ista est

Ad hoc arguitur quod ad faciendam evidentiam de aliquo
 solo non requiritur procedere per se, sed per aliquid talem rei subiecti
 est procedere per aliquid quod habeat necessitatem connexionem
 cum alio & operantur ad hoc semper procedit. per se cum inter se
 hoc ipso quod procedit per connexionem necessitatem quod ad hoc
 quod videtur inter debet, et connexio est illam veritatem quod
 hoc ipso non manet inter capax a sensu liberi et in se
 nisi qui indiget moveri a voluntate signum totum
 verum repugnantis inter fidem et evidentiam. Ex quo probantur
 quod quod repugnat simul inter se quietis et in motu et
 connexionem deinde differentem est eandem veritatem quod
 de quibus inter necessitatem et connexionem sive per medium
 connexionem sive inter se veritatem ad est aliquid ob
 iecti, hoc ipso manet in capax habendi actum fidei et
 istam in se explicacione veritatis

Sit Prima Conclusio

Dico quod evidentia in attestante seu evidentia rebela
 tionis potest comparari cum fide eandem veritatem
 rebela tam solum attendit ad obiectum inter se
 seu fidei. Explicata Conclusio a sensu fidei habet deo
 ut non videtur solum in se sicut videtur per notitiam intuitivam
 aut per se, abstractivam et per necessitatem requirere detra
 ctionem liberam seipsum et affectionem liberam voluntate
 hic a sensu quod in se quod si attendamus ad istam rationem hoc
 est ad obiectum vel per se non opponit cum evidentia in
 attestante seu cum evidentia et visione rebela omni
 obiectum a sensu fidei quod veritatem et sive in evi
 dentia est sive in rebela omni et obiectum et solum
 in se de se non reputamus in presentibus. Praecipue
 ut auctor huius est et Aristoteles quod 2^a art. 2^a huius 2^a

cum sequitur ferrara 30. 2a. Gentes cap. 40. Augustin
 in presenti q. 5 art. 1. dicit. Tomo 1o. in 39. ff
 disp. 53. n. 5. et q. 11. disp. 131. cap. 3. Koninc 20. p. 4
 9. n. 91. Jorda. disp. 9. subq. iterativus. disp. 10.
 art. 4. et alijures quas refert et sequitur. R. J. Gal. da. disp.
 10. lect. 1a. num. 2. et sequentibus.

Ut autem fundamentum generale pro se proponatur
 a ferenda ad verba D. Thomae in 2a. q. 2. art. 2. ubi sic
 ait. Intus evidenter asensit rei creditis in q. 1. pro
 videat. In se. 1. resolutionis a prima pra. p. se
 vicia. 1. propter imperium status quod aut vitas mo
 beat noceat intus ad asensendum potest contingere
 ex quibus unomodo ex ordine status ad bonum esse
 credere et actus laudabilis, alio modo q. status convin
 citur ad hoc quod iudicat esse credendum. Vnde quod dicitur
 sicut n. convincatur per evidentiam rei sicut si alii
 quid propheta annuntiat in sermone domini aliquid
 futurum et adhiberet signum mortuus nascendo, ex
 hoc nono convincitur intus videnti ut coeno. et hoc
 dicitur ad ea quinque mentis. Sicut illud futurum quod pra
 dicitur in se evidenter n. est unde per hoc vado. fides in
 tolleret. Hoc D. Thomae ex 1a. d. ratione illi contenta for
 matus arguitur proposita. Et in hunc modum n. tollit
 fides in se quod intus convincatur ad asensendum 2. evidentiam
 in attestante n. tollit fidem an. d. expressa dicitur D. Thomae
 in predictis ubi et quia 1. evidentiam in attestante intus
 tollit fidem in quantum convinceret intus ad asensum
 2. ad ex quo convincatur intus ad asensendum n.
 tollit fidem 2. quia 1. evidentiam in attestante n. licet eviden
 tiam rei attestante in se ad ex quo tolleret fides quod
 convinceret intus ad asensendum quia 2. q. sicut dicitur
 modo predictae evidentiam potest tollere fidem q. inon to
 lit fidem ex quo facit evidentiam rei attestante in se to
 lleret fidem q. convinceret intus ad asensum an. q. eviden
 tia rei in se n. fit nisi q. intus videt per se. In se. 1. per
 resolutionem ad prima pra. d. evidentiam in attestante hoc
 n. videt rem. In se. neque resolutionis ad prima principia

quod evidentiā in attestante nō facit evidentem rei attestatę
 inter. Dicit evidentiam rei in se nō sibi fieri ex eo quod
 scilicet videat rem in se sibi resolutionis ad prima principia
 scilicet scilicet cognitionem evidentem esse quę est remon-
 stratio a posteriori. Sicut illa quę fit per causam dicitur
 demonstratio a priori. Hoc modo cognoscitur evidenter deus
 esse ex cognitione creaturarum. Nec autem cognitio evidens
 habita exercetur tanquam ex effectibus causat evidentem
 cognitionem causę quę est incompatibilis cum fide imo per
 quantūlibet conexione necessariam cognoscitur evidenter fidei co-
 nexio cum qua cognitio nō compatibilis est ut fidei
 evidens est. Quod cognitio illa evidens in attestante ha-
 beat necessariam conexione cum re attestata et est in se
 cognoscitur etiam evidenti rei ut est in se a priori et
 tanquam ex causa neque etiam a posteriori tanquam
 ex effectibus necessariam conexione causalit et resultat
 cognitio in evidens incompatibilis cum fide.

Hęc est nō cognitio evidenti testimonio extrinseco
 solum potest cognosci misterium testificati cōsuetudinum
 solum quod dicitur cognoscitur evidenti an sit aut que eo
 quod cognoscatur quid sit. Cognoscere an sit sub hac ad-
 stractione. L. an sit in se capax. In capax claritati probata
 statu nō cognoscitur evidenti et liquid incompatibilis
 cum fide. Quod nō per se illa cognitio solum habet ad e-
 nunciationem misterij seu ad an est in corpore et nō in
 de quod dicitur seu misterij manet sicut antea dicitur quod
 asensus dicitur quod est? Fidei potest verari. Quod si
 nec illam quę quod quod est in se dicitur potest habere cog-
 nitionem dicitur etiam per medij dicitur quod.

Dicit et dicit fidei in. Verum superius dicitur in se
 et nō est dicitur et nō est misterij et dicitur proprium
 fidei sicut dicitur quod penetrat penetrata quod dicitur in proprium
 dicitur et dicitur quod quod quod quod misterij superius et
 quod dicitur nulli misterij superius et cognoscitur per se
 potest simul cognosci etiam quod an est dicitur
 dicitur et nō est misterij et dicitur an sit fidei sicut
 dicitur et dicitur nō est misterij superius quod sic per
 quod quod videtur quod dicitur beatificam de cuius dicitur et

necessaria connexion cum eia hominis & conceptum reflexi
 nullo modo cognoscitur qualitative. Vera hominis ad quan-
 titate rebus misterij incarnationis habeat necessarium con-
 nexionem cum ipso misterio in se n sequitur quod ratio
 p^{ri}mo rebus laonis sit evidens etiam evidenti cognoscatur
 misterij v^o incarnationis et hoc n^o debet a priori. Petnam
 neque a posteriore et a reultive

Quia quod cognitio quam habet Philosophus
 de hac parte seu est evidens et n^o alia ratione nisi q^{uod}
 cognitio creaturarum q^{uod} quas manuducit ad cognitionem
 existentis. Nunc est evidens quamvis cognitio evidens ore
 atari n^o habet alig^{uam} connexionem necess^{ariam} cum deo
 nisi tanquam cum p^{ri}mo et p^{ri}mo in omnib^{us} demonstrationib^{us}
 a posteriori quae formate Philosophi ad probandam hanc
 veritatem. Nunc est p^{ri}mo modo erit cognitio evidens mis-
 terij incarnationis deducta ex cognitione evidenti rebe-
 laonis sicut etiam habeat rationem in misterium in

se. p^{ri}mo est ergo creatura et cognitio ut medium in
 terminum ad cognoscendam existentiam de se rebus aut
 etiam est medium extrinsecum ad cognoscendum misterium
 incarnationis in se. Sicut medium intrinsecum quod quicquid
 sit habens necessariam connexionem cum deo, interat evidenti
 in deo cognitione n^o t^{er}m^o medij extrinseci constat. In qua
 p^{ri}mo h^{ab}e^t est p^{ri}mo intrinsecum extrinsecumque quod et
 aliqua ratione representat deo ut n^o est. Ita v^o conti-
 net virtualiter deo tanquam eff^{ect}um. S^{ic} eff^{ect}us habet
 representandi sui causam que autem sit ista representatio et
 quomodo se habeat de deo ad Thom^{am} p^{ri}mo q^{uod} 56. art.

B^o in corpore sibi de omnimodo cognitionis. Loquens sic
 est aliquid dupliciter cognoscitur uno modo p^{er} presentiam, ut est
 in cognoscente sicut si lux videatur in oculo nisi angelus in
 intellectu si primum alio modo p^{er} presentiam, ut si similitudo
 in sua cognoscitiva sicut lapis videtur ad oculo p^{er} hoc q^{uod}
 similitudo eius resultat in oculo, 2° modo p^{er} hoc similitudo
 sui cogniti n^o accipit immediate aliqua de cognita. Sicut

aliqua in qua resultat sicut presentes homines in spe
 culo id est in cognitione assimilati deo. Cognitione qua
 se eius videt. Hec cognitio non potest esse creatura ali
 cuius per sua naturalia. Et autem cognitione assimilati cogi
 tio quare? Cognitionem deum in se ipsa per similitudinem
 eius in creatura resultantem. In illud Romanorum 1. in
 visibilia dei per ea que facta sunt intellecta conspiciuntur unde
 et dicitur Deum videt in speculo cognitio autem que in
 se habet per sua naturalia cognovit deum media est in se habet
 sicut et similitudo illi cognitioni qua videt vel se speciem
 ab ea acceptam quam imago dei in se ipsa non habet
 si in se ipsa per suam essentiam angelus deum cognovit in quantum
 est similitudo dei in se ipsam esse dicitur quod nulla simi
 litudo creata est sufficienter ad representandam deum eius in se
 magis ista cognitio tenet se cum speculari quod est in se
 ipsa. Angelica est quodam speculo divinam similitudinem
 representans. Hec d. Thom.

Ex quo colligitur deo evidenter cognosci deum per
 creaturas quantum ad an est quod creatura representent
 deum tanquam quodam speculo in se creatura
 resultat similitudo dei quare nunquam per quantumque
 conexione dei cum creatura inferre cognitione evidenter
 dei etiam quantum ad an est per conexione similitudinis se
 ultantur in eis tanquam in speculo in se in modo eius
 entia non solum habet ratione speculi sicut in aliis creaturis
 per quodam modo est species imitatio creature dei quamvis ma
 gis proprie habeat ratione speculi reflectentis in se quam
 in aliis creaturis.

Ex hisse inferuntur solutio cognitione creaturarum
 non debet habet conexione quomodo cum se cum deo tan
 quam ad an est per speculativam conexione speculi in
 se habet sine similitudine dei in se est expresso similitudinis se
 deo cui assimilantur creaturis et fallunt esse creaturas
 hinc evidenter creaturas in se cognitionem evidenter
 dei quantum ad an est propter conexione sequuntur illud si est
 attendendum propter conexione similitudinis cum deo cui

Sicut aliter se habent quod dicitur de se
 conueniens evidenti cognoscitur est autem sit evidenti notum
 quod cum non sit evidenti notum certum de se et quod
 quodammodo non est evidenti notum non ad hoc quod sit evidenti
 per notum sapienter quod quodammodo sit evidenti bona aut quod
 procedat a causa et effectus aut contra; nec in hoc quod quodammodo
 non semper est necessarium ut evidenti cognoscatur quod sit ad
 ex qua procedit quodammodo aut vere effectus quod non continetur
 in presentibus

ex qua quodammodo quod quodammodo sit bonitas boni non potest
 per evidenti in alterante cum hanc evidenti sit testimonium
 extrinsecum quod non immutat boni immoretur sicut quod est in se
 seu in re idem quantum ad claritatem et bonitatem unde ex
 boni fidelis per evidenti in alterante de bonitate in claris rebus
 in evidenti ad evidenti transeat quod manet eadem transiunt non
 iam bonitas sicut et alia ad quodammodo potest ad ferri ad spiritum
 nam quodammodo sicut et alia ad quodammodo potest ad ferri ad spiritum
 nam quodammodo sicut et alia ad quodammodo potest ad ferri ad spiritum
 nam quodammodo sicut et alia ad quodammodo potest ad ferri ad spiritum
 nam quodammodo sicut et alia ad quodammodo potest ad ferri ad spiritum

Sit 2. Conclusio

Dico 2. discursus formalis a stratiis ad uerum notum
 quod non potest recipi ex se bonitatis quodammodo nota ex se causa
 formalis premisiam. explicatio quodammodo duplici capite potest de
 hanc aliquo discursus uno modo ex se forme quodammodo alio
 modo ex se casualitatis autem et ex hoc capite dicimus de
 curam factam de fieri et non probare evidenti boni sicut
 est verum in se sicut in testificante seu in rebus et
 aut probatur pro hanc et discursus omne quodammodo di
 ut est verum sicut dicit michi incarnationis et omnibus
 etum incarnationis et est verum, in primis probandum est hanc
 sicut bonitatem de fieri in se sicut quodammodo intendit comba
 ra et quodammodo quodammodo facit hanc sicut in primis
 incarnationis est verum in se tunc ne accipit variari a se
 hanc in primis et in se quodammodo sicut bonitatem non est bona quodammodo
 sit quodammodo non variari appellandi est sicut in primis in se
 non in ma predicat verificat de subro sicut quodammodo ad hoc
 et in quodammodo idem predicat affirmat de bono in se quodammodo
 variari appellandi quodammodo non hanc variari appellandi quodammodo
 verificat utatur in verificat de alio in una forma verificat

Aliqua solutiones possunt afferri ad hoc argum. 1. Veritas
 n. h. e. f. a. u. r. n. g. licet verum sit quod nec prop. quidquid
 deus dicit e. verum sine aliqua similitudine aut detractione ut
 colligitur n. m. ex omni. p. contenta in ea confusa e. evidens
 viris mag. q. d. dicitur ut auctor supernaalis n. e. cognoscibilis
 nisi virtute evidenti sicut qui habet cognitionem evidenti
 de ente sub illa ratione communi n. e. cognoscit evidenter
 deum ut e. auctor supernaalis neque ut e. dicitur deus h. u. t.
 nisi etiam illud dicitur in his specificatio continetur deus
 in omnia sua predicata qualitativa q. d. continetur tanquam
 dicitur in proportionat. quod nequit attrahi a p. a. intellecti-
 va creatura nisi elevetur ad lumen supernaale et non cooperato
 qua in his cognoscit sua dicitur specificatio sit q. d. h. u. t. h. u. t.
 q. d. attingit sub illa ratione communi q. d. attrahit ab ente
 naali e. supernaali ita in presenti phisophandum est de
 illa prop. communi quidquid deus dicit e. verum quod t. n.
 aut ab ipso evidenti ex viris mag. sub illa communitate
 et ab abstractione n. m. quod ad eaque implicite continetur
 2. q. d. deus ut auctor naali dicit e. verum et quod dicitur
 ut ut auctor supernaali e. verum nec in istis prop. s. t.
 t. n. continetur dicitur in proportionat. virtus mag. sicut ex
 dem virtus mag. n. potest cognosci evidenti nisi in illa
 virtute mag. q. d. in minori virtute. Hoc misterium in carna-
 tionis deus dicitur sit scilicet deus fiat hoc misterium ut
 auctor supernaali n. g. misteria supernaalia solum per-
 tinent ad deum auctorem supernaalem ut q. d. sub illa
 conceptione supponat deus in utraque prop. habet in maiori
 supponere deus pro auctore supernaali et tunc e. evidens
 quia p. ma n. e. evidens non sicut supponat in ma pro
 auctore naturae propositio evidens est i. s. sicut nullas
 n. g. in ma supponit pro deo auctore supernaali unse con-
 sequentia nulla erit q. d. idem t. n. supponatur pro di-
 versis factis quod equivocatione q. d. consequentiam se-
 rit nullam. Et tamen in ma supponat pro deo ut ab ipso
 dicitur in illa abstractione ab auctore naali et superna-
 liali ma erit evidens virtus naturae et ex hoc n.
 licet colligere tanquam e. evidens cum naali deum ut au-
 ctorem supernaalem si quis verum quid erat necess. sicut n.
 vere sequitur in creatis virtus mag. cognoscit ens sub ratione
 communi entis qualitativa virtus proprii tanquam dicitur specificatio.

neque illius longi intervallo nec in cognoscantur
a tributa necesse quod tribus veritatis. Cuius
causa evidenter ex recognitione evidenter veritatis di-
vinae —

2^a dicitur evidenter veritatis in evidenter
illius ut scilicet exprimit coactionem veritatis. Et
exprimit de manu etiam aliam bonam ad sua cumque
in. Nam quod sit actu primum veritatis nec scilicet
quod cum noscatur ut scilicet non illa coactione. Nam e veritatis
causa quo ad ane et ultimam dicitur veritatis primum
adquod est. Et ex cognitione aliam vel quoad ane est
nec quod cognitione est dem quoad quod est. Et in cognitione
ne evidenter dei quoad ane est ex creatura et quia in se
quod aliqua cognitione dei quoad quod est. Et ex cognitione
evidenter veritatis quod ane est in cognitione veritatis
causa quod adhuc primum. Et ex verum dicitur veritatis.

inquire autem per cognitionem evidenter dicitur
veritatis. Cognoscatur deum in posse habere aut falli in
quod est autem superadditum in in hoc factum factum
partem committitur veritatis. Et quod dato quod deus cum
in posse hanc efficere a se cum in illud in parte. Veritatis
causa in evidenter extra veritatis beatificam dicitur esse
non cognoscatur quod veritatis quod veritatis dei aut aliam
aut actu. Nam illa est propria veritatis beatificae ut
nulli alteri cognitione quantum ad se. Et factum com-
mune non nullam aliam cognitione quod veritatis dei aut aliam
causa eius attributi.

Sit 3^a q^o.

Pro 3° gradatam ad veritatem necesse in hoc quod in de-
bit evidenter in actu in oppositum ad veritatem cum
sua fidei talis a se non potest esse liber. Et hoc in se
quod a se cum illud in se fidei. Legitur in se in se cum deum
rationis cum a se cum illud in se et veritatis illud
ad veritatem fidei. Et scilicet in se hoc est veritatis theologica causa
ratio formalis motiva. Et veritatis veritatis et cum illud in se
quod committitur et regulariter nec ratio formalis motiva est. Et
sua in se veritatem aliqua necessitate ad veritatem
ista veritatem in se veritatem ut factum veritatis et veritatis
in se quod in se factum veritatis omnino veritatis et in se
veritatis et est in se. Veritatis cum veritatis veritatis veritatis

in hunc ad asserendum; alio modo potest etiam asseri
 fidei n^o asserere. Ex particulari providentia et con-
 cursu del. proponentis suam rebellionem clare ita ut
 in hoc clare videat deum rebellem in hunc in casta
 ondo et ita hunc modo asserit pro quod actu dicitur sub
 ita evidentiā ab habere fidei et dicitur rānis ab alij
 committit et regulant dicitur n^o quidem quod si dicitur
 qui q^o san. ita q^o quam alij dicitur a fide theologiae
 dicitur atq^o dicitur rānis propter omnimodam libertatem
 reprobam in actibus dicitur regulant et com. et sim. h^o
 quod ita asserit n^o requirit in re p^o dicitur in proposita
 antem p^o p^o asserit alij actu quod dicitur fidei in bono intent
 quod d^o verum n^o in bono quod e^o actu voluntatis ex quo
 dicitur rānis laudabilis et meritorij.

Hec pro se explicata videtur expone. et h^o
 in praq. s. actus et abis supra relatū quorum aliqua for
 deranda s^o ex duobus sequit modis quibus potest de fide
 vere quando in hoc convincit ad hoc quod videtur de creden
 dum h^o qui dicitur sicut n^o convincit pendentiam rei
 sicut si alij videtur approp. h^o sicut agrospecta in ates
 h^o alij dicitur evocatur ut dicitur convincit ut concordat
 hoc dicitur ad q^o n^o mentis in hoc casu n^o dicitur fidei et sig
 nat q^o p^o h^o sicut actu dicitur alterum dicitur omnino
 voluntatis cognita tantum p^o veritate rebelante dicitur et
 contingit committit in omnibus dicitur, alterum dicitur
 extrinsecus ita q^o convincit in hoc ex evidentiā miraculosa
 p^o in atestationem alij veritate uterque actu dicitur
 ab eadem fide theologia p^o alij dicitur n^o actu et dicitur
 h^o rānis n^o ut dicitur s^o n^o est necesse ut interveniat
 miraculosa p^o h^o n^o notam constantem et connationem
 fidei theologiae ut dicitur alij necesse debet inter
 venire miraculosa alij extrinsecus rebelante quod
 clare videtur et p^o evidentiā et a^o veritate rebel
 tante. et h^o e^o inter dicitur actum quod dicitur n^o est
 laudabilis nec meritorius q^o in hoc convincit dicitur veritate
 si p^o dicitur dicitur n^o e^o in potestate hominis n^o dicitur
 dicitur e^o laudabilis et meritorius q^o p^o dicitur ex p^o assero
 re dicitur voluntatis dicitur in hunc ad dicitur dicitur
 ita ut doceat d^o h^o in eadem et h^o quod fidei quod
 bonum dicitur in dicitur hominem ad dicitur dicitur in alij
 aff^o boni dicitur h^o in h^o, in q^o dicitur dicitur d^o h^o

Dicitur quod licet evidentia veritate sola est revelatio ex auctoritate
 sicut etiam auctoritas est necessaria et carentem libertate
 sicut credendum quod respiciat omnino alii fieri in se
 non aliud est quod alius fidei dependat ab alia voluntati alius
 aut quod licet alius debeat esse omnino sicut in 19 concedit
 M. Banez in pag. 3. art. 2. dubio 2. et 29. arguit a se
 in hanc necessitatem ex parte voluntatis sicut et moralem ita
 ut videtur miraculy fieri in attestando huius veritatis ubi
 vix est in carnali, ut demones evidentes talia miraculy fieri possunt
 ut ab illo et spiritus dicentur veritati propalati in hunc
 taliter est providens merces in mare spiritus et spiritus potest
 non prohibere moraliter in se potest aliam in re putare in am
 huius salvandam vitam in velle proinde huius; similiter si
 demon aut quicumque conscribit certe est clare aliquod
 nomen fieri in confirmando dicitur catholice in parte mora
 ut in prebere a se solum est necessitas in quibus hanc est moraliter
 verum talis voluntas solum est necessitas in quibus hanc est moraliter
 et propterea d. Thom. in art. 2. quod ad 24. ait quod fides se
 monum est quodammodo coacta quodammodo inquit in se
 et absolute; et in 2. d. 23. art. 3. dicitur quod demo
 ni non omnino fuisse avertuntur rebus fidei quibus dicitur
 et hanc voluntas vocati mixta quoniam est omnino liberata suffi
 cius in ad se mortale committendum
 in rebus M. Banez ut sepe solet in art.
 in questione 23. in 2. dubio 2. ad 24. in parte hanc evidentia
 in attestante extra visionem beatificam in reprobato ordine cum
 quod non apponitur dicit evidentiam manifestante extra visionem
 beatificam que reprobato provertitur an cum talis evidentia
 possit competere fides divina. in se in quod preter hanc M.
 dicitur demones potest vivere absolute huius miraculy
 et sicut quod licet demones cognoscant miraculum esse verum
 in se evidenti cooperantur et in rationem in confessione dicitur
 catholice et solum tenent habeat certitudinem moralem modo
 aut in quibus an habens evidentiam absolute et in se
 et in ratione per miraculy aut alio modo parit quod dicitur
 debeat fieri dicitur in carnali simul parit et hanc non
 sunt fidei et illud in se tenent quod in se apponitur de ratione
 obsequitatis iam probari est in se et potest esse simul et
 evidentia in attestante a se usque fidei in se et hanc
 modo in hanc se intendimus quod etiam in se in
 tali dicitur in se a credendum in se necessitas
 in fidei et d. Thom. dicit art. 2. in se quod in se

quod habeant iustitiam et iustitiam quod sint necessarij quia si non
 in deo ponuntur ad hunc virtutem et tunc quanta ad rationem specificam
 est divina et necessaria sed utrumque ad tendendum in actu
 naturam et aliquid extrinsecum sicut dicitur ut stat quod sint ad hunc
 extrinseci et quod sint ad hunc virtutem et extrinseci necesse est statim postea
 hanc necessitatem extrinsecam sicut aliter potest esse ad hunc fidei dicitur

Respondeo ad explicanda alia verba dicitur quod unde dicitur
 equivoce de deo hominibus fidelibus et demonibus nec est in fidei extrinseci
 extrinseci in se ideo dicitur in se dicitur in se dicitur in se dicitur in se dicitur in se
 hominibus fidelibus et demonibus et ex deo non potest aliquid extrinseci quod
 de credentibus vivere et necesse est equivoce de natura rationis equivoce dicitur
 sicut a sonat neque in eis autem de demonibus et fidei extrinseci sunt
 in se dicitur in fidelibus in hoc in consuetudine equivoce quod fidei
 dicitur et fidei in se et extrinseci in demonibus quod aliquid extrinseci
 quod in se dicitur etiam in equivoce quod extrinseci in fidelibus et vivere in de
 monibus et necessitatem dicitur in se dicitur in se dicitur in se dicitur in se
 hanc utatque dicitur equivoce de ad hunc necessitatem dicitur in se dicitur in se
 hanc quod extrinseci ad hunc utatque ut sic non continentur implicite tunc necesse
 est vivere unde ambulant in voce in ratione ad hunc utatque similiter
 etiam convenienter ad hunc fidei in tendentia ad hunc utatque ratione hanc
 monij extrinseci et sequitur sive illa tendentia sit necesse tunc fidei
 univoce de tendentia fidei

Alia vero quod dicitur ubi dicitur Thomae sicut explicita
 et naturam ad non illa dicitur de ca. pariter ad hunc utatque
 nem illius et necessitatem quod specificam non non potest extrinseci
 contrarij et idem sicut aliquid dicitur ad hunc utatque necesse est in se
 potest respondere illy ad hunc sicut non potest extrinseci contrarij in se
 dicitur in se potest respondere ad hunc utatque necesse est in se dicitur in se
 hanc in se dicitur absolute illa ad hunc utatque necesse est

In fine dicitur enodanda est quodam dicitur quod potest
 dicitur dicitur dicitur non exca videtur equivoce hanc hanc hanc hanc
 ad hunc necessitatem quod quodam cum dicitur presentem dicitur dicitur
 dicitur ad hunc hanc quod dicitur ad hunc utatque necesse est ad hunc
 tunc est necessitatem quod in etiam potest ad hunc necessitatem ad hunc
 contrarij et amoris dei in cuius dicitur in se dicitur in se dicitur in se
 de ad hunc fidei dicitur com. et regulariter dicitur de omnibus dicitur in se
 ad hunc fidei dicitur extrinseci extrinseci et dicitur ad hunc utatque
 ordinem dicitur hanc est necessitatem et dicitur ad hunc utatque
 videtur hanc utatque necesse est hanc quod dicitur de hanc ad hunc
 amoris dei dicitur dicitur ad hunc utatque quod dicitur ad hunc
 ad hunc dicitur et ad hunc dicitur ut in via regulariter ad hunc
 ad hunc fidei hanc hanc hanc hanc hanc hanc hanc hanc hanc hanc
 hanc utatque hanc hanc hanc hanc hanc hanc hanc hanc hanc hanc
 quodam talis ad hunc dicitur in se dicitur in se dicitur in se
 propositionem ad hunc hanc hanc hanc hanc hanc hanc hanc hanc
 dicitur non dicitur utatque ad hunc necessitatem amandum ad hunc
 ad hunc dicitur hanc hanc hanc hanc hanc hanc hanc hanc hanc
 extrinseci in se dicitur hanc hanc hanc hanc hanc hanc hanc hanc

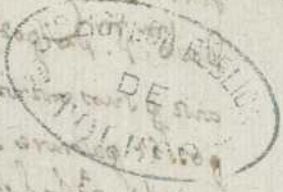
comparitur cum visione clara sicut primo dicitur de qm
habetur apud dominum concedo nam ut dicitur in Thom
3° q. 7. art. 3. q. n. comparitur cum evidenti in at
tante se revelantis respondit q. hec n. tollit obcurritat
sicut in se et consequenter vel plena

Ad 2^{am} q. 7. concedo autem dicitur q. n. tempore auctu
sicut n. posse dicitur auctuam dicitur q. sicut quod credit
comparitur tunc cum se ex alio pro evidenti revelantis ra
tione cuius creditur

Ad 3^{am} q. 7. ad 1^{am} q. 7. prolatum dicitur infra
quendam q. 7. et dicitur q. dicitur q. dicitur q. dicitur
q. impugnat q. q. quod in hoc casu concesso revelantis
vera est et significat n. ad dicitur revelantis in se sicut
qua revelantis et id est veritate et evidenti concesso re
velantis. Quinam est in re, quod re revelantis sicut sicut ad
dicitur revelantis, extrinsece, et habet ad cognitionem evidenti
revelantis sicut dicitur q. de dicitur concessio dicitur, respa
reflexi; ex quo dicitur inferre q. cognoscens revelantis
evidenti cognoscens dicitur revelantis evidenti in se sicut
ut dicitur revelantis id est ut sicut sub revelantis

Ad 4^{am} q. 7. impugnat q. q. Thom in omni
testimonio tradit in se sicut dicitur evidenti rei
in se sicut causis sicut effectus et temperat evidenti
testimonij extrinseci quod dicitur revelantis respa re revelantis
tollere fidem et expresse dicitur et patebit in tunc et hec
de hoc dubio dicitur q. dicitur

52

Ad 5^{am} q. 7. dicitur q. dicitur q. dicitur q. dicitur
Ad 6^{am} q. 7. dicitur q. dicitur q. dicitur q. dicitur
Ad 7^{am} q. 7. dicitur q. dicitur q. dicitur q. dicitur
Ad 8^{am} q. 7. dicitur q. dicitur q. dicitur q. dicitur
Ad 9^{am} q. 7. dicitur q. dicitur q. dicitur q. dicitur
Ad 10^{am} q. 7. dicitur q. dicitur q. dicitur q. dicitur

Index

- Art. 1. 2. 3. ^{mo} Omnis fides sit veritas? — Job. 1.
- Dub. 1. 2. 3. ^{mo} veritas 1. sit vari. falsi habitus
fides vari. cuius obm. male, seu falsi quo de
adtingatur ab ea? — 3.
- Dub. 2. 3. ^{mo} Prima resolutio fides fiat in l.
veritate revelationis, an v. in aliq. aliud
saltem dgm. odit? — 20
- Dub. 3. 4. ^{mo} Oia tam Div. g. creata et n. solum
posita. p. inentes ad coem. statum lecl. v. et
veritate. p. inentes cognit. revelationibus
p. inentes d. inentes sub otro quod fides Div. — 39.
- Art. 2. 3. ^{mo} Omnis fides sit aliq. d. p. m. — 51.
- Art. 3. 4. ^{mo} fides possit subesse falsum? — 54.
- Dub. 1. 2. 3. ^{mo} De pot. absoluta possit Deus p. seipm
aut p. suos ministros falsum dicere, vel an
possit parere aliq. verum miraculum in
vestigare. falsitatis — 52.
- Art. 4. 5. ^{mo} Omnis fides possit esse aliq. v. r. — 66.
- Art. 5. 6. ^{mo} ea que ss. fides possit ee. sortit? — 66.
- Dub. 1. 2. 3. ^{mo} fides Div. de eodem otro secundum
idem possit ee. simul in eod. otro cu. scia
aut cu. opinione. e. saltem de pot. Dei absoluta — 62.

Dub. ^{m m m} 2. v. *Mysteria fidei sunt evidenter credi-
bilia, et a quo prius etiam dicitur assensus circa
credibilitatem?* 78.

Dub. ^{m m} 3. v. *ad elicendum assensum fidei.*

*Dir. necess. praelegati p. a. a. f. e. d. volunt.
non solum detrahunt in illis quod exercitium sed
et quod specificat. et ante procedat a priori sup-
natur a libit.* 92.

Dub. ^{m m m} 4. v. *evident. in actib. tantis possit
compati cum fide.* 103.

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is mirrored and difficult to decipher but appears to contain several lines of script.

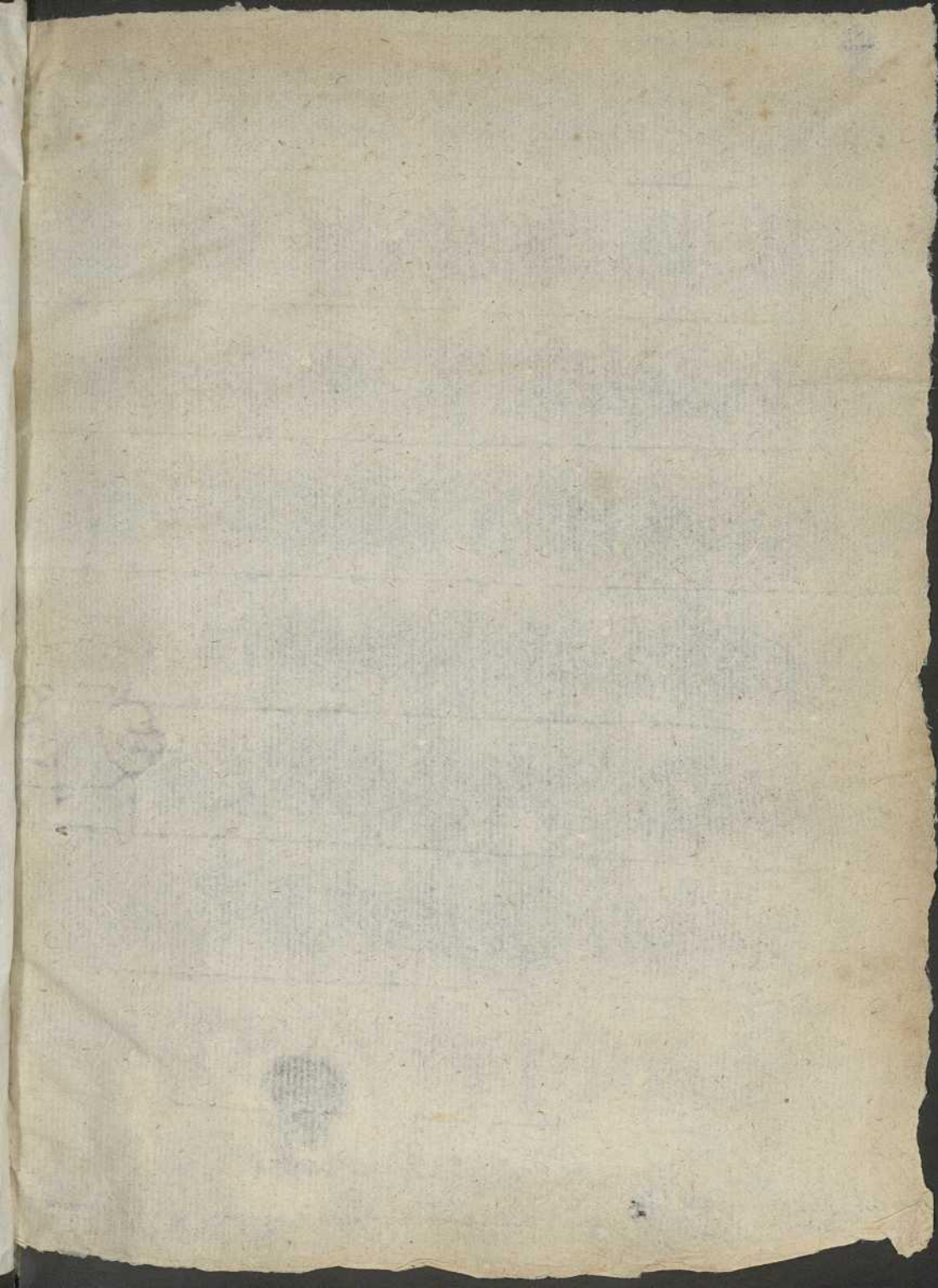
87

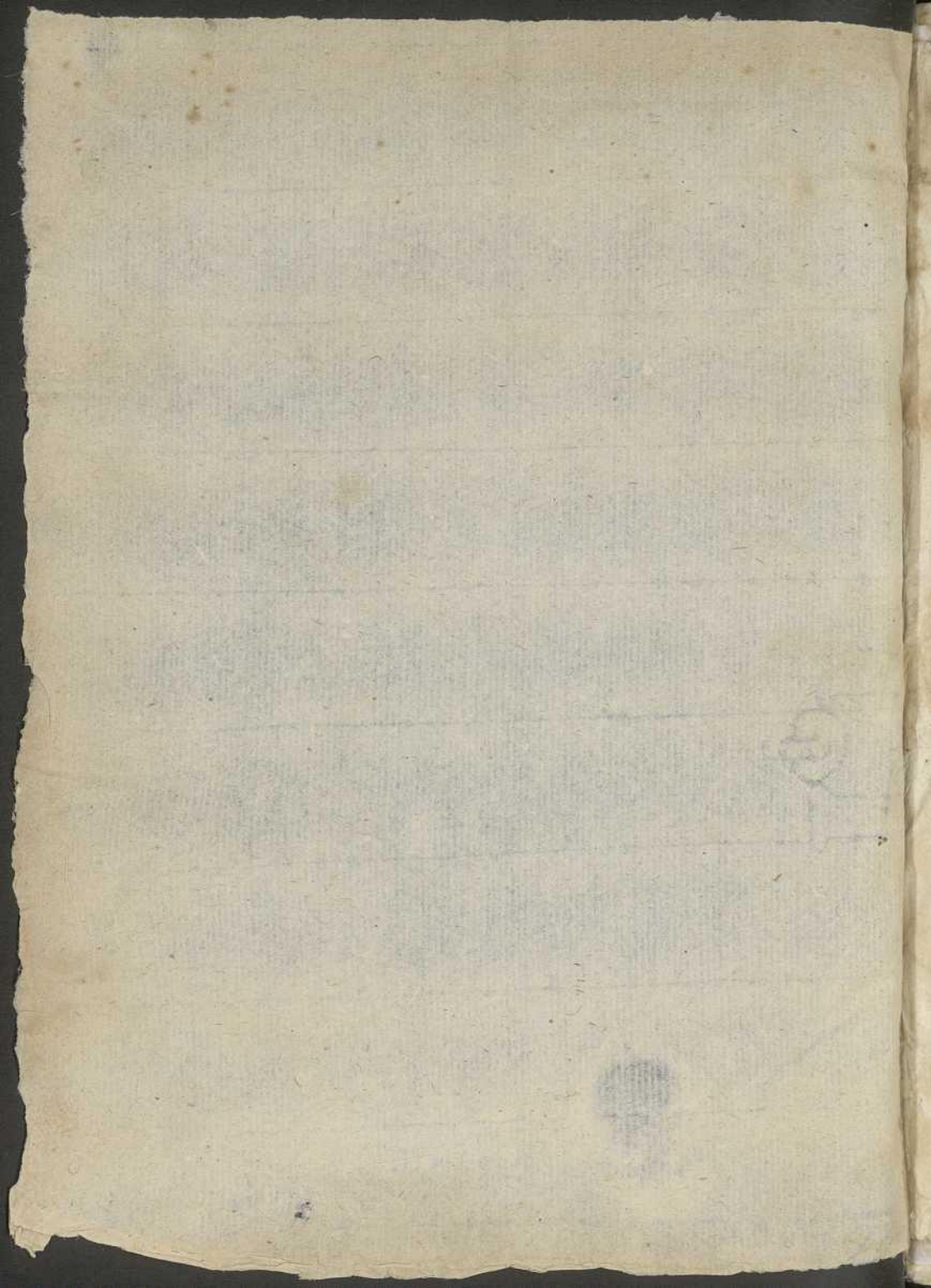
88

89

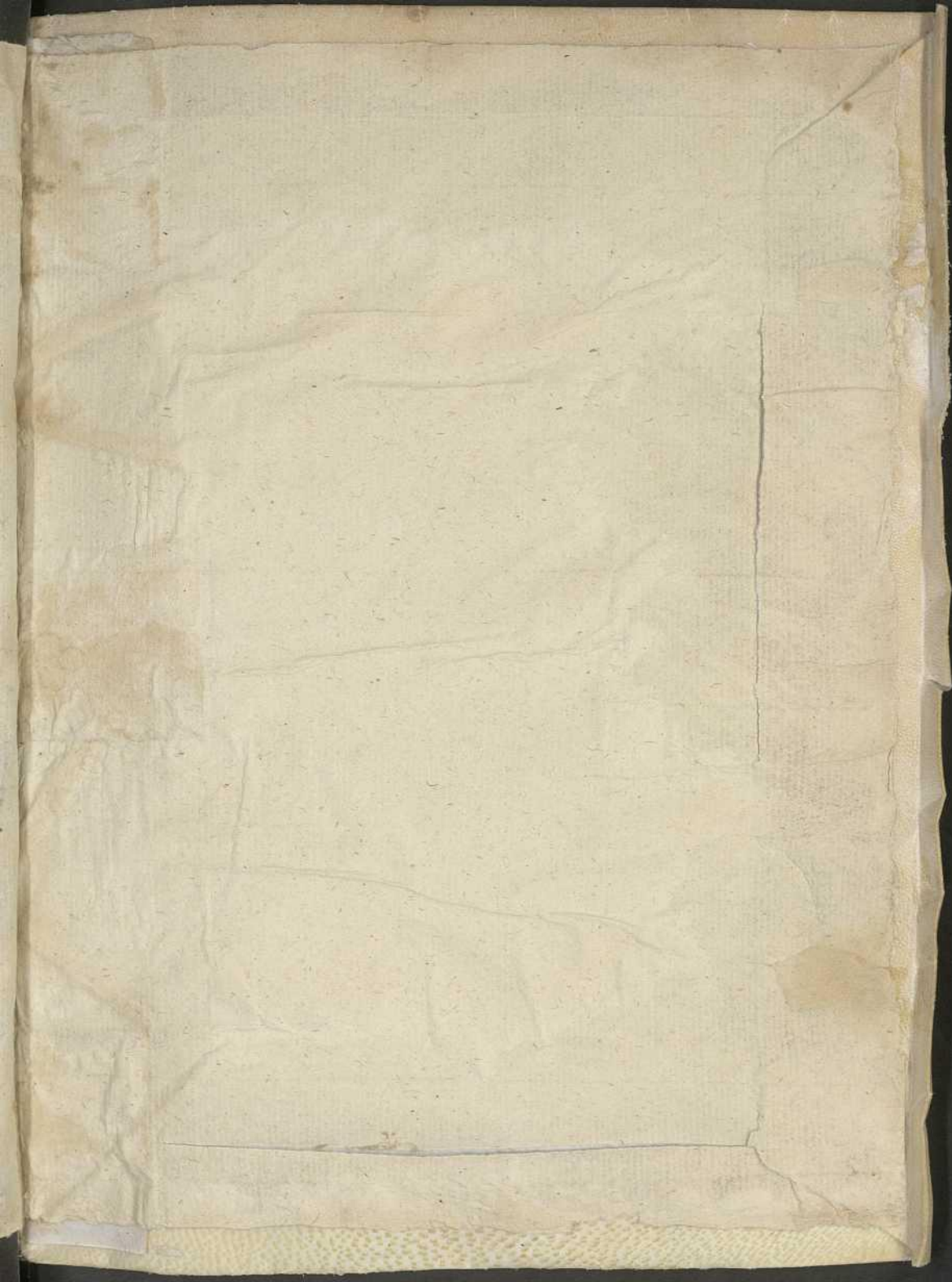

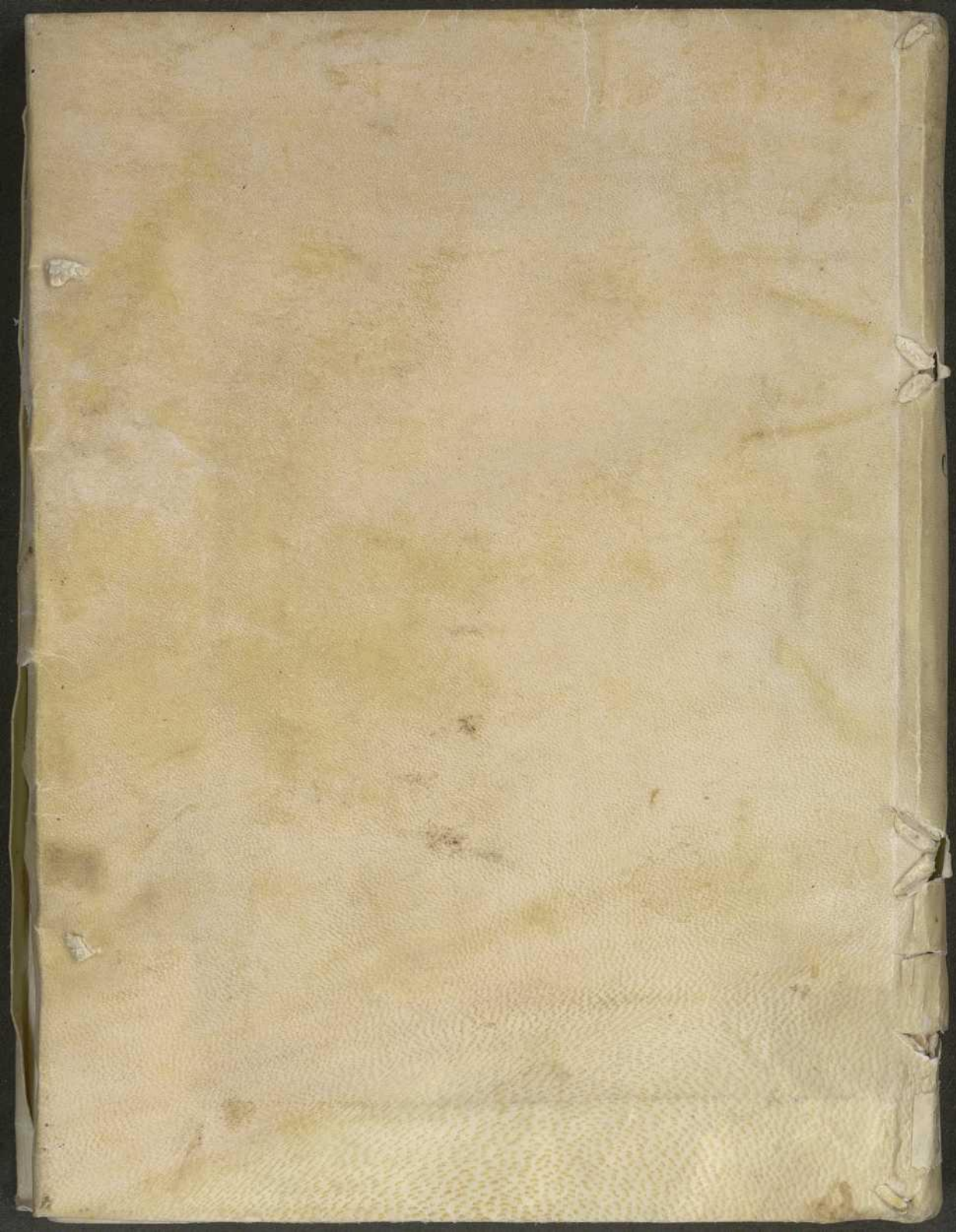

Styracis de Fida.

R (Ms)

341